Kun Bélától Árpádig

Jubileumi évkönyv

40 éves
az Árpád Fejedelem Tagiskola

1970 - 2010

Előszó

Minden kerek évforduló, kötődjön a kisebb vagy nagyobb közösséghez, eseményhez, megkülönböztetett figyelmet kap és érdemel. Iskolánk 2010-ben lett 40 éves. Történelmi méretekhez viszonyítva a 40 év nem túl hosszú idő, számunkra mégis jelentős időszak. Ilyenkor szinte kötelező számvetést készíteni, hiszen nem létezik a jövő múlt és jelen nélkül. Adódnak tehát olyan pillanatok az életben, amikor meg kell állnunk, hogy a múltba visszatekintve, az átélt emlékekből erőt merítve menjünk tovább. Szeretném az elmúlt nehéz, de ugyanakkor szép 40 év történéseit egy rövid köszöntőben összefoglalni.

Nem lehetett könnyű feladata 1970 szeptemberében az intézmény első igazgatójának, Danada Jánosnak és tantestületének Kazincbarcika legújabb városnegyedében, egy frissen átadott iskolaépületben megkezdeni a tanévet. A feltételek megteremtése bizonyára embert próbáló volt pedagógusok, szülők, tanulók számára egyaránt. A Kun Béla Általános Iskola igyekezett megfelelni az elvárásoknak, és besorakozni a közelben működő két jó hírű iskola mellé. A nevelőtestület fiatal, lelkes tagjai nagy lendülettel és hittel kezdték el a munkát. Alapelvként vallották, hogy az iskola akkor jár el helyesen, ha az oktató-nevelő tevékenységben úgy közvetít egyetemes értékeket, hogy közben állandóan kreatív gondolkodásra késztet, s nyitott mindenre, ami a tanulók fejlődését segíti. Az elmúlt négy évtized eredményei alapján azt mondhatjuk, sikerült egy jól működő, a szülők és a diákok körében népszerű iskolát működtetni.

1993-ban nevet cserélt az intézmény, Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola lett belőle. 2004-ben összevonták az Újvárosi Általános Iskolával, és az ezt követő három évben Madarasi Jánosné vezetésével működött tovább az intézmény. 2007-ben újabb összevonás következett, ekkor vált a Pollack Mihály Általános Iskola tagiskolájává az Árpád. Intézményvezetőként arra törekszem, hogy a már meglévő árpádos profilokat és hagyományokat ne csak megtartani, hanem erősíteni, bővíteni is tudjuk.

A 40. évforduló évében az iskolaépület teljes körű felújítására került sor egy európai uniós pályázat keretében, így a diákok a mai kor követelményeinek minden téren megfelelő intézményben kezdhették a 2010-2011-es tanévet. Jól felszerelt informatikai szaktantermek, nyelvi labor, magas színvonalú szakmai eszközállomány és 100%-os szaktanári ellátottság jellemzi az iskola feltételeit és működését.

A mai intézmény képzési struktúrája szerteágazó, színes. Az ezredfordulón szükséges idegennyelv ismeret megszerzését motiválja az emelt szintű angol és német nyelvi képzés, a modern kommunikációs technika elsajátítását teszi lehetővé az informatika emelt óraszámú oktatása.

A mozgás örömét a testnevelés, a népi- és társastánc órák, valamint a színes palettát kínáló tömegsport foglalkozások biztosítják.

A mindenkori körülményekhez és követelményekhez való alkalmazkodás, a feladatok kellő színvonalú megoldása folyamatosan követelt kitartó, következetes, néha ellentmondásoktól sem mentes munkát pedagógusoktól, tanulóktól egyaránt. Soha nem hittük, hogy hibátlanul dolgozunk. Azt viszont igen, hogy lelkiismeretes, a tanulók érdekeit leginkább szem előtt tartó tevékenységgel sarkalljuk tanítványainkat becsületes munkára, a megfelelő szintű tudás megszerzésére, pozitív jövőkép kialakítására. Úgy gondolom, hogy ez a nálunk végzett tanulók nagy többségénél sikerült is. Ezt bizonyítják az iskolai évek alatt produkált országos, területi, megyei és városi versenyeredmények, a továbbtanulási szándékok megalapozottsága és a sikeres életpályák. Mindenkinek köszönöm, köszönjük, akik segítettek nekünk a gyereknevelés igen nemes feladatainak minél eredményesebb megoldásában.

Tisztelettel és megkülönböztetett figyelemmel gondolunk azon dolgozóinkra és tanítványainkra, akik már nincsenek közöttünk.

A méltó ünneplést lehetővé tevő minden támogatónak ezúton is köszönjük a segítséget, mellyel hozzájárultak ahhoz, hogy reményeink szerint megfelelő módon sikerül megünnepelni és emlékezetessé tenni iskolánk 40. születésnapját.

Az intézményt, valamennyi volt és jelenbeli dolgozóját, diákját hadd köszöntsem Kiss Jenő soraival:

„Nézz vissza most egy percre, nézz az útra,
Nézd meg, mit tett, mit alkotott a munka!
Nézz vissza…aztán ismét csak előre,
S indulj tovább az alkotó jövőbe!"

Fürjes-Gáborné Csépányi Ágnes
igazgató

A Kun Béla Általános Iskolától az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskoláig

Az 1960-as évek végén, a '70-es évek elején nagyarányú, évente mintegy 250-300 darabot kitevő lakásépítés következtében gyorsan nőtt Kazincbarcika lakóinak a száma. 1969-ben költöztek be a Pollack Mihály úti "szalagházba", 1971-ben a Mátyás király út (akkor: Szabó Lajos út) mentén elkészültek az első házgyári lakóépületek, és a következő években is folytatódott a nagy ütemű lakásépítés. Ennek folytán a családok százaival, s a gyerekek számát tekintve ennek legalább a duplájával gyarapodott városunk lélekszáma.

Az óvodákban, iskolákban nőtt a zsúfoltság. Ezért a gyorsan fejlődő városrészben égetően szükség volt új óvodára és iskolára.

A naptárban 1968 elejét írták Kazincbarcikán, amikor a „masnis ház" szomszédságában cölöpverőgépek, daruk és munkások sokasága jelent meg.

A városlakók kezdetben nap mint nap közönyös arccal mentek el a szorgosan dolgozó építőmesterek mellett. Csak akkor figyeltek fel néhány hét elteltével -, amikor egy nagy ablakos épület földszinti része emelkedett ki a földből.

Ekkor eszméltek rá, hogy az év elején semmi kétség egy iskolát kezdtek el alapozni. A Kun Béla Általános Iskolát 1968-ban kezdte építeni a 31. számú Állami Építőipari Vállalat 18. számú Főépítés-vezetősége. A kivitelezés kezdetben vontatottan haladt, s csak a városi tanács sürgetésére gyorsult fel.

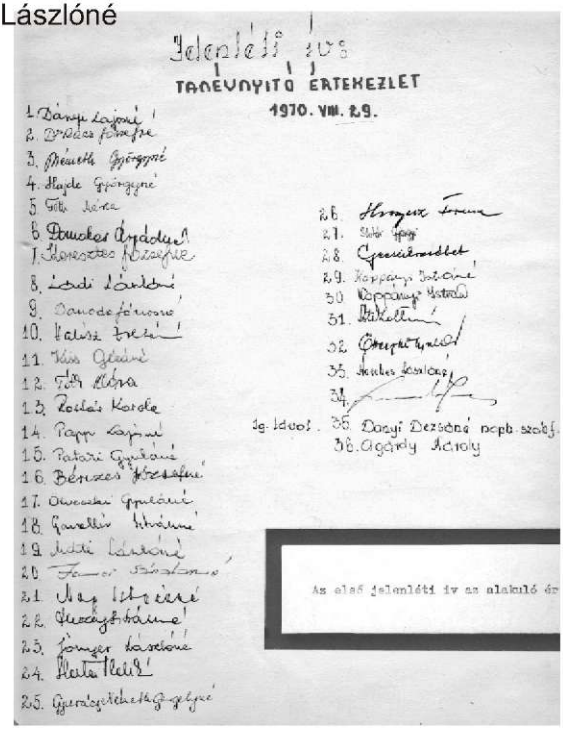
Teltek-múltak a napok, a hetek és a hónapok.

A földszintre egy, majd két emelet került. A beltéri munkák kevésbé látványosan, de villámtempóban haladtak, hisz 1970. augusztusában eljött a nagy nap, a kisváros új létesítménnyel gyarapodott: befejeződött a Kun Béla Általános Iskola építésének első szakasza.

1970. augusztus 29-én az iskola 36 tagú tantestülete tanévnyitó értekezletet tartott, és szeptember 1-jén ünnepélyes tanévnyitóval kezdetét vette 678 tanulóval - a kétműszakos tanítás.

A Kun Béla Általános Iskola tantestülete:

1. Agárdy Károly
2. Bérczes Józsefné
3. Danada János
4. Danada Jánosné
5. Danyi Dezsőné
6. Dányi Lajosné
7. Domonkos Árpádné
8. Dr. Rácz Józsefné
9. Gavallér Istvánné
10. Gecsei Erzsébet
11. Gyurácz Németh Gergelyné
12. Hajde Györgyné
13. Halász Zoltánné
14. Hronyecz Ferenc
15. Hubai Ildikó
16. Jenei Sándorné
17. Jónyer Lászlóné
18. Kerekes Lászlóné
19. Keresztes Józsefné
20. Kiss Gézáné
21. Koppányi István
22. Koppányi Istvánné
23. Ládi Lászlóné
24. Máté Lászlóné
25. Mezey Istvánné
26. Nagy Istvánné
27. Németh Györgyné
28. Ölveczki Gyula
29. Ölveczki Gyuláné
30. Papp Lajosné
31. Pataki Gyuláné
32. Rostás Karola
33. Sóstói Györgyi
34. Sóti Zoltán
35. Tóth Klára
36. Tóth Márta

Jelenléti ív

TANÉVNYITÓ ÉRTEKEZLET

1970. VIII. 29.

1. Dányi Lajosné
2. Bérczes Józsefné
3. Németh Györgyné
4. Hajde Györgyné
5. Tóth Klára
6. Domokos Árpádné
7. Keresztes Józsefné
8. Ládi Lászlóné
9. Danadáné
10. Halász Zoltán
11. Kiss Gézáné
12. Tóth Klára
13. Rostás Karola
14. Papp Lajosné
15. Pataki Gyuláné
16. Bérczes Józsefné
17. Gavallér Istvánné
18. Kerekes Lászlóné
19. Ládi Lászlóné
20. [illegible]
21. Nagy Istvánné
22. Mezey Istvánné
23. Jónyer Lászlóné
24. Máté Lászlóné
25. Gyurácz Németh Gergelyné
26. Hronyecz Ferenc
27. Sóti Zoltán
28. Gecsei Erzsébet
29. Koppányi Istvánné
30. Koppányi István
31. Hubai Ildikó
32. Ölveczki Gyuláné
33. Sóstói Györgyi
34. [illegible]
35. Dányi Dezsőné napb. szabf.
36. Agárdy Károly

Az első jelenléti ív az alakuló ér

Ennek okáról Danada János, az iskola akkori igazgatója a Barcikai Históriásnak a következőket mondta:

Az iskola épülete és környezete még nem volt teljesen kész, s emiatt az épület C szárnyában elhelyezett tornatermet, öltözőket, műhelyeket

FORUM

Iskolát avattak Kazincbarcikán

Impozáns, korszerű oktatási intézménnyel gazdagodott az 1970/71-es oktatási évben megyénk legnagyobb szocialista városa. Május 22-én ünnepi küldöttségek keretében az új általános iskola felvette a magyar és nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő egyéniségei, Kun Béla nevét. A névadó ünnepségen megjelentek a megye és a város vezető testületeinek képviselői, az iskolák igazgatói, pedagógusai. Dr. Hetényi György, a megyei tanács művelődési osztályvezetője Kala úttörőcsapatának névadója is volt. A tanulók üdvözlő-egyetértő táviratokban, írásos üzenetek tették ki az új csapat zászlóját, a 3. számú VOLÁN Vállalat és a városi KISZ-bizottság ajándékait. Utóbbiak átadásában részt vállaltak a város területén tevékenykedő KISZ-szervezetek futárjai, akik nevében Básti János, a városi KISZ-bizottság titkára adta át a zászlókat az ünnepély elején Kun Béla nevét viselő úttörőcsapatnak. A tanulók tiszteletadó csoportja felolvasta Kun Béláné levelét.

Ünnepélyesen átadják a csapatzászlót.

és az udvart nem lehetett használatba venni. Ezért az ünnepélyes átadásra, egyben az iskola és az úttörőcsapat névadására néhány hónappal később, 1971. május 22-én került sor.

Fél évvel később azonban, 1971 tavaszán társadalmi munka keretében frissen meszelt falak után indulhatott a takarítás.

A gyerekek rongyokkal, kefékkel súrolták a folyosót, a szülők az ablakmosásban segítettek. Minden osztály a saját tanterméért is felelt, hogy az ünnepélyes átadóra minden a helyére kerüljön.

Két nap után ragyogott az egész iskola, jöhetett az úttörőcsapat ünnepélyes avatása, ahol Danada János igazgató bácsi köszöntötte a jelenlévőket: a gyerekeket, a szülőket, az iskolaépítőket és a város akkori vezetőit.

Az iskola és úttörőcsapata Kun Béla nevét vette fel.

Az avatóbeszédet dr. Hetényi György, a B-A-Z. Megyei Tanács V. B. Művelődésügyi Osztályának vezetője (egykori kazincbarcikai, illetve sajókazinci pedagógus) mondott. úttörők a városi KISZ-bizottság által adományozott csapatzászlót Básti János városi KISZ-titkártól vették át.

Az ünnepségen a 3. sz. Volán Vállalat 1. sz. Üzemigazgatósága zászlót adományozott az iskolának, amit Kinter Jenő üzemi szakszervezeti titkár adott át, míg az míg az úttörők a városi KISZ-bizottság által adományozott csapatzászlót Básti János városi KISZ-titkártól vették át.

Az első „honfoglalás”

Jónyer Lászlóné (Marika néni) visszaemlékezése

"Kuruttyolnak a békák!" Hatalmas gödör az alsó udvar helyén, tele zöld, moszatos vízzel.

1970. szeptember, megnyílt a Kun Béla Általános Iskola.

Az épület szép, új, a tantestület szintén. Mindenki fiatal: kezdő, vagy csak néhány éve tanít.

Az igazgató is fiatalember, a helyettes valamivel tapasztaltabb.

Én első gyermekemet várom, csak pár hetet tanítok ebben az évben.

Mire visszatérek, kész a sportudvar, a lelátó.

Megkapom első osztályomat. Boldogság!

Harmincnégyen vannak:

Kiss Zsolt,

Lukács Balázs,

Tatár Ildikó - csak néhány név az ismertek közül.

Az iskola tanulói létszáma egyre nő, a környéken sok a fiatal.

A következő osztályom: 1. F /Hat első osztály indul./

Már ezren vagyunk. Természetesen délelőtt és délután is van tanítás.

Az elsősök három műszakban tanulnak, a készségtárgyak óráit a tornatermi öltözőben tartjuk.

1977-ben az Egészségügyi Szakközépiskolától is kérünk termeket.

Lelkesedésünk töretlen. Romantikus szép korszak.

Fiatalok voltunk...

Danada János 35 évig volt az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola igazgatója. Ő a következőképpen emlékezik vissza az iskola múltjára:

Örülök, és boldog vagyok, hogy a 35 évet ebben az iskolában tölthettem el, s hogy már az építkezés folyamán és az iskola berendezésekor - mint az intézet vezetője - néhány elképzelésemet megvalósíthattam. Részben ennek is köszönhető, hogy iskolánk az átadáskor korszerű eszközökkel felszerelten kezdhette meg működését. Nagy szó volt abban az időben, hogy minden tanteremben audiovizuális eszközök voltak. Annak is örülök, hogy a 35 év alatt sok tehetséges és tudásban is jól felkészült embert bocsátottunk ki az iskolából. Többek között konzul, ügyvéd, tanár, orvos, folyóiratszerkesztő, élsportoló, olimpiai helyezett sífutó is kikerült iskolánkból. Ez az iskola tanárai, nevelői együttes munkájának köszönhető.

Elsőnek a biológia szaktanterem átadására került sor az 1972/73-as tanévben.

A tervezést és a kivitelezést Danada Jánosné és Agárdy Károly végezték.

Az 1974. áprilisában Kazincbarcikán rendezett I. Országos Pedagógiai Tanácskozás tiszteletére adták át a történelem szaktantermet.

Létrehozói Broczkó Tamás, a miskolci Herman Ottó Múzeum

fotóművésze, Ölveczki Gyula és Agárdy Károly nevelők voltak.

A Kun Béla Általános Iskola történelem szaktanterme a tanulók, szülők és a miskolci Herman Ottó Múzeum segítségével készült. A kronológiai rendben elhelyezett helytörténeti anyagok, makettek, modellek, fotók jól szolgálták a tanulók történelmi fogalmainak kialakítását, s erősítik az iskolaközösséghez való kötődést. Az applikálásra alkalmas Kárpát-medence térképe a szaktanterem és a szertár térelválasztójaként, a kronológiai gyakorlókorong pedig több didaktikai feladatot teljesítő eszközként működött.

1977-ben a II. Országos Pedagógiai Tanácskozás alkalmából 5 új szaktanteremmel gazdagodott az iskola.

A 2 matematika szaktanterem tervezésében, létrehozásában Mezey István grafikusművész segítette Mezey Istvánné és Koppányi Istvánné kartársakat. A földrajz szaktanterem Dányi Lajosné és Agárdy Károly munkáját dicsérte.

Az ének szaktanterem építése Meder Iván nevéhez fűződött.

A Kun Béla Általános Iskolában a legnagyobb tanulólétszám - 1014 fő - az 1977/78-as tanévben volt.

1979. áprilisában a III. Országos Pedagógiai Tanácskozás idejére tovább bővült a szaktantermi rendszer.

Ekkor adták át a fizika-kémia szaktantermet Márki Lászlóné, Köntös Lászlóné, Danada János irányító munkája nyomán.

A könyvtárterem létrehozásában Ölveczki Gyuláné könyvtáros vezette a munkát.Alsó tagozatos szaktantermek kialakítói Pallainé Pető Erzsébet, Ládi Lászlóné, Németh Györgyné, Szűcs Lajosné és Agárdy Károly voltak.

A Kun Béla Általános Iskola élővilág szaktantermében boncolnak, óraüvegek közé preparált rovarkészítményeket hasonlítanak össze, rendszereznek a tanulók. A tanultakat mikroszkópi megfigyelésekkel bővítik. Az órákon vizsgálandó anyagokat maguk a diákok gyűjtik és készítik elő. A szaktanterem berendezése és felszerelése lehetővé teszi, hogy változatos módszerekkel, önállóan szerezzenek új ismereteket a gyerekek.

Sóder

Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola
Kazincbarcika III. évfolyam 1. szám 2003. február

Kedves Diákok!

Ez az iskolai újság, amit most forgathattok nem újdonság, mégis megjelenése az új dolgok által ébresztet örőm és kíváncsiság érzését kelti bennem.
Nicole ötlével ezelőtt (1994-ben) született meg ennek a lapnak a gondolata. Az ötlet hamar valósággá SÓDER nevet kapta.
Az akkori szerkesztők: diákok, tanárok egy olyan újságot képzeltek el, melynek szerkesztésében nuló részt vesz. Ahogy Ők akkor mondták: „nem mi írunk Nektek, hanem Ti írtok egymásnak."
Iskolánk kellemes színfoltja az újraéledő SÓDER, mely szellemében hű kíván maradni elődjéhez: beszéljetek egymásnak társaitok, magatok sikereiről, az iskolai élet örömeiről, a diákélet esetleges nehézségeiről. Szórakoztassuk, ismerjük meg egymást!
Ahogy Nektek is sikerüljön olyan színvonalas, eseményekkel teli iskolai lapot megalkotni, mint iskolánk akkori diákjainak.
fogadjátok e néhány sort:

„Ha összejövünk az a kezdet,
Ha együtt maradunk az már haladás,
Ha együtt dolgozunk az már siker."
/ Ford /

Bodnár Péter 8.a

Pelenkai Eszter 3. b

Szerkesztés:
programjaink, hangsúlyo
tanár is volt gyerek, rejt

rajzaink, a

Az iskola neve a rendszerváltást követően - 1993-ban - Árpád Fejedelem Téri Általános Iskolára módosult.

Az iskola történetének része, hogy 1995-től újságot jelentettek meg "Sóder" címmel.

Az időszakonként megjelenő lap a tanulók, a tanárok és a szülők írásaiból állt. Az 1996. júniusi számának ez volt a kínálata:

Jubilálunk
Programajánlat
Milyen iskolát szeretnénk?
Válogatás élményeinkből
Ausztriában jártunk
Eredményeink az év során
Részletek a millecentenáriumi pályázatokból
Rajzaink.

Az újságot tördelte és szerkesztette: Budai Erzsébet, Jónyer Angéla, Kissné Jabelkó Gabriella

ÁRPÁD FEJEDELEM TÉRI ÁLTALÁNOS ISKOLA
KAZINCBARCIKA

Danada János Címzetes Igazgató Úr

Danada János, az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola igazgatója volt 35 éven keresztül.

1939. október 12-én Csanádalbertin (Csongrád m.) született.

Az általános iskolát Pitvaroson végezte, a középiskolát pedig Makón, ahol a József Attila Gimnáziumot 1958-ban fejezte be.

1963-ban Szegeden a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerzett matematika-fizika szakos tanári oklevelet.

Kazincbarcikár a 1963-ban került, s augusztus 1-jétől az Újvárosi Általános Iskola tantestületében dolgozott.

1969. április 1-jével nevezték ki a Kun Béla Általános Iskola (ma: Árpád Fejedelem Tagiskola) igazgatójává, ezt a tisztségét 2004-ig töltötte be.

Intézményvezetői megbízatása mellett hosszú ideig a Kazincbarcikai Városi Sport Egyesület röplabda-szakosztályának elnöke is volt.

2009-ben Tardona polgármesterének választották.

Forrás: Barcikai Hitóriás (9. évfolyam 1998. évi 1. (16.) szám)

Az összevonások után: Árpád Fejedelem Tagiskola

Az intézmény neve 2004-ben az első összevonást követően - Árpád Fejedelem-Újvárosi Általános Iskolára változott, az igazgatója Madarasi Jánosné lett.

Iskolánk 2007-től a Pollack Mihály Általános Iskola Árpád Fejedelem Tagiskolájaként működik.

2009/2010-ben az intézményt az Európai Unió által támogatott pályázatnak köszönhetően több százmillió forintból újították fel, 2010 szeptemberétől korszerűbbé váltak az oktatás feltételei.

Sporttörténelem

A Kun Béla Általános Iskola a hetvenes évektől kezdve új lehetőséget biztosított a fiatalok képzéséhez, a testnevelés és a sport magas szintű bázisának megteremtéséhez. Danada János igazgató, Tóth József, majd Ducsai

Géza és Lukács Györgyné testnevelő tanárok és szakedzők elhívatott sportszeretete kiemelkedő eredmények elérését tette lehetővé.

A szerény létesítményi körülmények (kis méretű tornaterem és szabadtéri pálya) ellenére, azok fejlesztésével megindulhasson a sportszakmai képzés, a növendékek szabadidős sportolása.

A gyerekek bekapcsolódtak a város akkori egyesületének életébe, a KVSE színeiben elsősorban atlétikában és röplabdában, de más sportágakban is asztalitenisz, birkózás, labdarúgás, súlyemelés kamatoztatták az iskolában megszerzett és fejlesztett képességeiket.

A minőségi sportmunkába a későbbiekben bekapcsolódó Schmidt Ottó és Vécsei László testnevelő tanár-edzők irányításával a leány és a fiú röplabdacsapatok képzése „mini" és serdülő korcsoportokban jelentős mértékben megerősödött. Mindkét nem csapatai a városi versenyeken a legjobbnak bizonyultak, és a megyei, területi, országos versenyeken.

A „kunbélások" az Úttörő Olimpia küzdelmeiben is eredményesen helytálltak.

Kazincbarcika és Borsod megye képviseletében több városban is Szegeden, Kecskeméten, Debrecenben, Nyíregyházán, Budapesten a legjobbak között jegyezték a leány és a fiú csapatokat.

A nevelői tevékenység sikere, hogy az intézményben tanuló fiatalok többsége az évek multával ifiként, sőt felnőttként is helytállt a röplabda sportágban az országos élvonalban.

Neves NB I-es sportegyesületekben szerepeltek az itt játszók, s közülük többen Bóta Enikő, Bóta Klára, Perecsi Jolán, Danada Judit, Kiss Zsolt, Nagypál Ferenc a magyar ifjúsági és felnőtt válogatottban is kiválóan képviselték hazánkat, szereztek újabb elismerést Kazincbarcikának.

Az intézmény nevelői tevékenységének sikere az, hogy a folyamat az utánpótlás képzésében tartósan kiemelkedő és magas színvonalú maradt.

Ezt bizonyítandóan egy részlet Maksó Sándor: Kazincbarcika sporttörténete (1920-1992) kötetében szereplő eredménysorokból:

Az Úttörő Olimpia és a Diákolimpiai megyei területi helyezésekről (1980-1991):

Fiú: 6 arany, 3 ezüst és 1 bronz

Leány: 4 arany és 1 bronz

Az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola az elsők között valósította meg a mindennapos testnevelést, ezzel biztosítva a minőségi fejlődést, egyidejűleg a testnevelést és a sportot kedvelő, de nem versenyszerűen sportoló fiatalok hatékony képzését. A tömbösített testnevelési órák bevezetésével újabb sportágak korcsolya, labdarúgás, úszás alapfokú megismerésére is lehetőség nyílt.

Részletek az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola „Mocorgó" diáksportkörének beszámolójából (Sportévkönyv - 1998 - Kazincbarcika):

Az iskolában 10 éve bevezette mindennapos testnevelés jól működik.

A tömegsport és a versenysport szerencsésen, sikeresen kiegészítik egymást.

A tanulók négy testnevelő és segítőik irányításával dolgozhattak, bontakoztathatták ki tehetségüket:

Schmidt Ottó turisztika; Lukács Györgyné torna, RSG, atlétika; Forgóné Vasvári Ildikó játékos sorverseny, torna, atlétika; Vécsei László röplabda, atlétika, Jávori Istvánné (tanító) sakk.

Dudás András és Fótos Erika a röplabda sportágban edzőként tevékenykedtek.

Asztalitenisz, atlétika, torna, duatlon, gyorskorcsolya sportágakban a megyei versenyeken is értékes pontokat szereztek az iskola diákjai.

A röplabdás lányok (II. kcs.) az országos elődöntőn II. helyen végeztek.

Az országos atlétika döntőben Motkó Tamás 1500 méteres síkfutásban a IX. helyen ért célba.

Az RSG diákolimpia országos döntőjében „B" kategóriában 6 csapat képviselte az iskolát.

A fiú röplabdázók a diákolimpia országos döntőjén bronzérmesek lettek (III. kcs.), a kisebbek (II. kcs.) V. helyezést értek el.

Vécsei László így emlékszik az elmúlt évekre:

"1986. március 1-jén (25 éve, ez is egy kis jubileum az én életemben) kerültem az iskolába. Máig is a fülemben hallom igazgató kollégám szavait, miszerint „Lacikám, csinálhatsz itt mindenfajta iskolai csapatot, kézilabda, foci, atlétika, csak a röplabda menjen!"

Egy év múlva Schmied Ottó kollégával együtt (aki közben hozzánk érkezett) kezdtük el az edzéseket és a versenyeztetést. Sok szép eredményt értünk el közösen, hiszen két korosztályt is versenyeztettünk: III. korcsoport (5-6. osztály), IV. korcsoport (7-8. osztály). Néhány év múlva Ottó kollégámat a természet szeretete másfelé húzta (természetjárás, táboroztatás, stb.), így egyedül folytattam az edzői tevékenységet. Már a kezdettől fogva szoros együttműködést alakítottunk ki a VEGYÉSZ röplabda klubbal (természetesen férfi vonalon).

Segítette munkánkat, hogy a klub elnöke Danada János igazgató úr volt sokáig.

Nagyon sok szép eredményt értünk el kupákon, tornákon és a diákolimpiai versenyeken.

A 25 év alatt kb. 250 fő röplabdás fiú került ki az iskolánkból.

A Diákolimpia Országos Döntőn többször voltunk helyezettek. A legértékesebb az 1998/1999-es tanévben a IV. korcsoportban elért ezüstérem Nyíregyházán.

És akikre a legbüszkébb vagyok, azok a tanulók, akik a magyar férfi röplabda válogatottban is bemutatkoztak:

Berkes Zoltán kilencszeres válogatott (Jelenleg a Deák Ferenc Szakképző és Művészeti Szakközépiskola testnevelő tanára.),

Jánosi Gábor tizenkilencszeres válogatott, Finnországban röplabdázik,

Toronyai Miklós huszonötszörös válogatott, Szántai Balázs, Kovács Zoltán (kerettagok voltak), akik jelenleg is tagjai az Extraligás csapatnak.

Olyan jó most is meccsre járni, ahol a volt tanítványaimmal találkozhatok és beszélgethetek velük a múltról, a régi dicsőségekről.

Remélem, hogy ez a sportág még sokáig fennmarad az iskolánkban, és sok szép eredménnyel büszkélkedhetünk a jövőben is."

A testnevelői és edzői munkát támogatta és segítette az iskola sportszerető igazgatója, Danada János, aki az1997/98-as tanévben a „Kazincbarcika város sportjáért" emlékplakettet nyerte el.

A diáksportkör az OTSH országos ranglistáján a 22. helyet foglalja el, ezért pénzjutalomban részesült.

Megyei szinten a 17-től több tanulócsoportos iskolák ranglistáján az ELSŐ helyen végeztek, így már másodszor nyerték el a „B-A-Z. megye legeredményesebb sportköre" címet.

Kazincbarcikán 1998-ban is a „Mocorgó" DSK nyerte „A legeredményesebb nevelési-oktatási intézmény" kitüntető címet a megyei és a megyén túli eredmények alapján.

Az elmúlt tanévben tanulmányi eredményük és sportteljesítményük alapján a „jó tanuló jó sportoló" címet az iskolában Kiss Mihály röplabdázó és Motkó Tamás atléta érdemelte ki.

1999-től a sakk-asztalitenisz sportcsoport vezetésére Jávori István kapott megbízást.

2000 után a diáksportkör Lukács Györgyné kiemelkedő szervező munkájával egyesületté alakul át: Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola Szabadidő Diáksport Egyesülete (ÁSZDE) néven.

2007-től két kiváló testnevelővel erősödik a nevelő-oktató gárda: Lehóczky Lászlónéval és Müllerné Mészáros Judittal.

Táncoktatás

A 90-es évek elején újra divatba jöttek a tánciskolák, és ekkor született meg az ötlet, hogy a mi iskolánkban is tanulhatnának a gyerekek táncolni. Márki Lászlóné tanárnő megszervezte tanulóinknak, hogy megismerkedhessenek a legismertebb társastáncokkal. Egy miskolci tanárnő vezetésével tánctanfolyamot indított iskolánkban. A tanfolyam végén a gyerekek bemutatták a szülőknek, tanáraiknak és az érdeklődőknek, mit tanultak Csilla nénivel a táncórákon. Nemcsak a közismert táncokkal, hanem az illemtan alapjaival is bővült tudásuk. Nagyon népszerű és sikeres volt ez a program tanulóink körében, így ezen felbuzdulva elindítottuk iskolánkban a testnevelés órákon belül a tánc tanítását, a legelső években még a városi zeneiskola tánctanárait felkérve az oktatásra.

Úgy gondoltuk, hogy az alsós gyerekek könnyebben megismerkednek népi kultúránk játékaival és tánclépéseivel, míg a felsősök elég érettek és fogékonyak a társastáncokra is. A négy év alatt elsajátítják a társastáncok legismertebb fajtáit. A legegyszerűbb koreográfiától a gyönyörűen megkomponált bemutatókig mindent meg tudnak tanulni, legyen az keringő, cha-cha-cha, szamba vagy Paso doble. Szívesen tanítjuk más népek táncait, így már bővült a repertoár ír, skót, görög tánccal is. Az elmúlt két évtizedben sokan elvégeztük a táncoktatáshoz szükséges tanfolyamot, és örömmel tanítjuk a gyerekeket. Ezekkel a táncokkal fellépünk Ki mit tud?-on, alapítványi bálokon, gálaműsorokon, városi rendezvényeken, farsangi bálokon, sőt már hagyomány, hogy a 8. osztályosok a ballagási műsorban is bemutatnak egy szép keringőt vagy rumbát. Tanulóinknak nemcsak a mozgáskultúráját, hanem a szellemi fejlődését, viselkedés-kultúráját is fejlesztjük a tánccal. Nem utolsó szempont a sikerélmény, amit egy-egy fellépéskor átélnek a gyerekek, és hatalmas ösztönző erőnek számít olyan tanulóink esetében, akik a tanulásban nem, de ezen a területen kimagasló teljesítményt tudnak nyújtani.

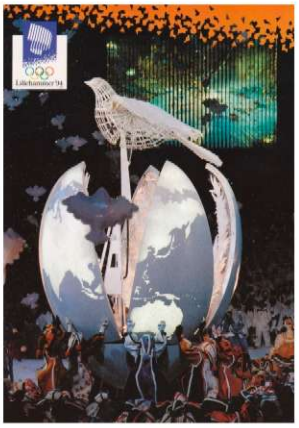

Bozsik Anna visszaemlékezése

a Bozsik Sífutóiskola vezetője, testnevelő tanár, sífutó szakedző, nordicwalking és nordiccruising oktató, 1972-től 1980-ig az egykori Kun Béla Általános iskola tanulója

Miskolcon születtem, Kazincbarcikán a Kun Béla Általános Iskolába (ma Árpád Fejedelem Általános Iskola) jártam.

A Bükk lejtőin csatoltam először sílécet a lábamra 3 évesen. A mi családunkban a hétvége általában nem a nagytakarításokkal vagy a vasárnapi ebédfőzéssel telt, hanem inkább kirándulásokkal és síeléssel. Ki a szabadba, minél többet!Talán furcsán hangzik, de hetedikes koromig azt sem tudtam, mi az a sífutás.

Az „igazi" futással azonban jó barátságban voltam. Az általános iskola5. osztályában kezdtem az atlétikát. Guszti bácsi jött és sok-sok gyereket toborzott össze aKun Béla Általános Iskolából és a Pollack Mihály Általános Iskolából, hogy minél többen sportoljunk. Az atlétika alapjaival ismertetett meg minket, de ezen kívül sokat kirándultunk, barlangásztunk, jártuk a természetet a Bükkben.13 éves koromban a hétvégéket rendszeresen Budapesten lakó nagyszüleimnél töltöttem, és az egyik alkalommal az unokatestvérem elhívott egy futó edzésre. Az erdőben futás (később kiderült, hogy ez már a sífutáshoz tartozó edzés volt) nagyon megtetszett. Az is vonzó volt nekem, hogy az edző bácsi nem a pálya széléről kiabál, hogy mit csináljak – fussak gyorsabban-lassabban – hanem velünk, gyerekekkel együtt futott, úttalan utakon.Az egyik alkalommal, Szusza bácsi (Komlóhegyi János az edző) megkérdezte, hogy lenne-e kedvem edzőtáborba menni velük a télen. Persze lelkesen igent mondtam.

Ebben a pillanatban kapcsolódott be a környezetem is a maximális támogatásával. DanadaJános igazgató bácsi és Ölveczky Gyuláné Kati néni osztályfőnököm, rendszeresen elengedtek edzőtáborokba, versenyekre, persze csak úgy, ha mindent bepótolok és az iskolai tanulmányaim sem romlanak. A szüleim rendszeresen elkísértek sífutótáborokba, versenyekre.

Nevelő apukám Majercsik János festő-művész már nem csak a hazai tájakat festette meg, hanem beleszeretett az Alpok és Kárpátok szépséges hegyeibe és azokat is vászonra vetette a sífutó táborokban. 1978-ban sífutóként a BKV Előre versenyzője lettem. Decemberben az első edzőtáborom két hétig Lengyelországban, Zakopanéban volt. A sportágváltás helyességét mi sem bizonyította jobban, mint az, hogy a következő esztendő elején megnyertem az országos ser-

dülőbajnokságot.

Erre a további pályafutásomat döntően meghatározó eseményre szívesen emlékszem, hiszen Bagolyirtáson csaknem nyolcvan induló közül bizonyultam a legjobbnak. Ezt a mérföldkőnek számító országos bajnoki címet további több mint ötven bajnoki győzelem követte a pályafutásom végéig. Ez a siker nagy lökést adott és sorra nyertem a korosztályos bajnokságokat, sőt, után pótlás korúként diadalmaskodtam a felnőtt Országos bajnokságon is. Később már részt vehettem nemzetközi versenyeken, főleg az úgynevezett tömegviadalokon is, amelyeken többször is az első tíz között értem célba. Egy Bohinj-isífutó világkupa versenyen huszonkettedik lettem, ami igen jó eredménynek számított egy szűkös lehetőségek között készülő magyar sífutótól. A Kun Béla Általános Iskola után Kazincbarcikán a Ságvári Endre Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat, majd az ELTE Általános Iskola Tanárképző Főiskolai karán testnevelő tanárként végeztem. Két év általános iskolai tanítás után tértem ismét vissza az aktív sport világába, ekkor készültem fel első, 1992-es Albertville-i olimpiámra. Sífutóként vívtam ki az indulás jogát, de Albertville-ben biatlonosként is versenyeztem.

Két esztendővel később, a Lillehammer-i olimpiára már csak biatlonosként készültem, ami meg is hozta számomra a jó eredményt: a sprintszámban a negyvenhatodik helyen végeztem, mindössze két perccel lemaradva a győztes mögött.

A közel hetvenfős, rendkívül erős mezőnyben ez az eredmény magyar versenyzőtől kiemelkedően jó teljesítménynek számított.

Az aktív sportolás mellett elvégeztem a Testnevelési Egyetem Sífutó Szakedzői szakát is.

A Lillehammer-i sikeres szereplést néhány figyelemreméltó Világkupa-eredmény követte, amelyek közül kiemelkedett az 1997-ben, a Ruhpolding-iVK-futa-mon elért 41. helyezésem, amelyen százhúszan küzdöttünk a jó helyezésekért. Az 1998-as naganói olimpia viszont már nem úgy sikerült, ahogy ezt szerettem volna. Úgy döntöttem, visszavonulok, és azt terveztem, hogy oktatni fogoma sífutást, kizárólag szabadidő-sportként.Az első télen még csak a baráti társaságból kerültek ki a tanítványok, majd a sok érdeklődőtől felbuzdulva férjemmel, a korábban kenus-sífutó-sílövő Balogh Zoltánnal létrehoztuk a Bozsik Sífutóiskolát. Azóta évről évre egyre többen tanulnak meg sífutni iskolánkban Budapesten az Anna-réten és/vagy az általunk szervezett külföldi sífutó tábo-rainkban.

Büszke vagyok arra, hogy sífutó iskolánkban az elmúlt tíz esztendő alatt közel háromezer-háromszázan ismerkedtek meg a sífutással. Célunk, hogy minden érdeklődővel megszerettessük a sífutáson túl a rendszeres sportolást is. Nagyon büszke vagyok azokra a tanítványainkra is, akik rendszeresen eljárnak a külföldi tö-megversenyekre, sőt közülük töb-ben is teljesítették a világ leghíresebb sífutóviadal – a svédországi Vasaloppet –embert-próbáló 90 kilométeres távját is.

Sikeresnek tartom magam, eddigi céljaimat elértem és még vannak terveim is. Sokat köszönhetek szüleimnek és családomnak, és külön köszönöm általános iskolai tanáraimnak a sok támogatást és szeretetet, amely nélkül most a fenti történet is „rövidebb" lenne.

Árpádosok a „Nagy vagy!"-on

Iskolánk 2011. januárban benevezett a TV2 Nagy vagy! című iskolai-családi vetélkedőre. A több mint 100 általános iskola közül 54 indulhatott a verseny tavaszi fordulójában. A sorsoláskor szerencsénk volt, így elkezdhettük a felkészülést a komoly megmérettetésre.

A csapat összeállítása nem volt egyszerű, hiszen 2 alsós (1 fiú, 1 lány), 4 felsős tanuló (2 fiú, 2 lány) és 4 szülő (2 anyuka, 2 apuka) kellett a versenyhez. Sikerült lelkes diákokat és lelkes szülőket találnunk, akik időt és fáradságot nem ismerve vállalták az edzéseket. A létszám kibővült még cserejátékosokkal is, akik az esetleges betegség vagy sérülés esetén beléphetnek a csapattagok helyére. A felkészítést testnevelő tanáraink közül Vécsei László (vezető edző), Schmied Ottó és Lukács Györgyné vállalta.

Elérkezett a várva-várt nap, amikor a csapatunk és a szurkolók különjárati autóbusza begördült a budaörsi Városi Sportcsarnok és Uszoda parkolójába. Az izgalom a tetőfokra hágott, hiszen élesben versenyezni, ráadásul a kamerák kereszttüzében, bizony embert próbáló teljesítmény. Az uszodai feladatokkal kezdődött a verseny, itt mind a két versenyszámban elsőként értünk a célba. Hatalmas ujjongással, biztatással kísértük versenyzőinket a lelátóról, és örömmámorban úszott a narancssárga szurkolótábor az első erőpróba végén.

Délután a sportcsarnokban folytatódott a küzdelem, itt már váltakozó szerencsével versenyeztek a mieink. Kicsit elszomorodtunk, de az összesített eredményhirdetéskor másodikként hallottuk a nevünket, tehát továbbjutottunk a középdöntőbe. Leírhatatlan volt a hatás! Mindnyájan sírtunk és nevettünk egyszerre, hiszen a továbbjutás hatalmas siker volt számunkra. Sportiskolás csapatokat hagytunk a hátunk mögött, így jutottunk be a legjobb 18 közé!

A második és harmadik forduló lebonyolítására május 8-án, vasárnap kerül sor. Kemény harc lesz, hiszen a középdöntőbe jutott 18 csapat egyharmada vehet részt a döntőn, és ezek mindegyike komoly jutalmat kap a szponzoroktól, a fődíj pedig ezen felül 1 millió forint. Részvételünkhöz anyagi támogatást iskolánk igazgatójától, Fürjes-Gáborné Csépányi Ágnestől, a BorsodChem Zrt-től, valamint iskolánk alapítványától és a szülői munkaközösségtől kaptunk, amit ezúton is nagyon köszönünk. Munkájával segítette sikeres szereplésünket Varga Mónika általános igazgatóhelyettesünk, továbbá a szülők, akik a felkészüléshez szükséges eszközöket készítették vagy kölcsönözték a csapatnak. Köszönjük nekik!

Reméljük, a májusi fordulóban ismét sikeresen fog küzdeni az Árpád Tagiskola csapata, és bekerül a „Nagy vagy" döntőjébe, ahol már mindenki nyertes! Hajrá, Árpád!

Csapattagok: Czövek Liliána 4.a Rigerszki Áron 4.b Kapott Szonja 6.a Magyari Irma 8.b Hajde Máté 7.b Varga Olivér 8.b Sundáné Kocsis Andrea (szülő) Kapott Andrea (szülő) Nagy Tibor (szülő) Pál András (szülő)

Az angol és német nyelvek emelt szintű oktatása az Árpádban

Tóthné Balogi Erzsébet emlékezése

Pályakezdő angol szakos tanárként rácsodálkoztam az akkori kazincbarcikai Kun Béla Általános Iskolára, ahol már a 80-as évek elején folyt az angol nyelv tanítása. Nagy örömmel ragadtam meg az alkalmat, hisz akkoriban még nagyon kevés általános iskola vállalta fel a kötelező orosztanítás mellett másik idegen nyelv oktatását. Az iskolavezetés lelkes támogatásával 1982-ben indult be az angol tagozat, 3. évfolyamtól kezdve, felmenő rendszerben. Addig Kazincbarcikán csak a nagyon elit iskolának számító Május 1. Úti Általános Iskolában tanulhattak angol nyelvet a diákok, a Pollack Mihály Általános Iskolában pedig németet. Danada János, iskolánk akkori igazgatója megbízta Pellesné Dombovári Erikát az első induló csoport megszervezésével. A fiatal, kezdő angol szakos tanár nagy lendülettel és hatalmas energiával látott neki a munkának. Hamarosan meg is lett az eredménye, hisz az iskola egyre vonzóbbá vált a városban. Én 1983-ban kerültem a tantestületbe, ekkor kapcsolódtam be a tagozatos gyerekek oktatásába. A második évfolyam végén írásbeli feladatok és szóbeli elbeszélgetés alapján választottuk ki a leendő angol tagozatos tanulókat. Különös" rangot" jelentett angolosnak lenni, pedig a kezdeti időkben a kötelező órákon túl, a tanítási nap elején vagy végén voltak az angol órák. Erika néni kitartó szervezésének eredményeképpen sikerült testvériskolát találni Angliában, ami akkoriban nagyon nagy dolognak számított. A tanulóink vendégül láthattak néhány angol diákot, majd ők is kiutazhattak, hogy valós környezetben próbálják ki nyelvtudásukat. A 80-as és 90-es években végzett diákjaink nagy haszonnal kamatoztathatták nyelvtudásukat a továbbtanulás, majd a pályaválasztás során.

A 80-as évek végén igényként jelentkezett a nyugati idegen nyelvek oktatásának bővítése az általános iskolákban is. Mivel a rendszerváltást követően az orosz nyelv helyére angol- és németórák kerültek, a megnövekedett óraszám szükségessé tette a nyelvtanárok átképzését. Így lett még egy angol szakos kolléganőnk, Szűcs Károlyné (Edit), a német nyelvet pedig Stefán Györgyné, Schmiedné Rácz Tünde, Forgóné Vasvári Ildikó, majd később Krivik Angéla tanította. 1989-től ezt a nyelvet is emelt óraszámban tanulhatják nálunk a diákok. Stefán Györgyné, Marika néni aktívan részt vesz a Német-Magyar Baráti Kör munkájában, évente segít a külföldi testvérváros delegációjának fogadásában, programjainak szervezésében, lebonyolításában.

Magyar tanulók, pedagógusok csereútjait készítette elő, vezette Ausztria és Németország gyönyörű vidékein á többször ist, megismertetve, megszerettetve a német nyelvet, a germán történelmet, kultúrát a magyar csoportok tagjaival.

Célunk mindig olyan modern, a kor igényeihez igazodó nyelvoktatás megvalósítása, amely elsősorban a tanulók motivációjára épül, és valós sikerélményt nyújt a tanulóknak. A gyerekek életkori sajátosságaira alapozva, a mindennapi életben is jól hasznosítható nyelvtudást igyekszünk adni a diákoknak. Az iskolában kialakított csoportbontás célja, hogy mindenki a képességeinek legjobban megfelelő közegben tanulhassa nyelvet. Az elmúlt években mindig rendelkezésünkre állt a kor igényeinek megfelelő szaktanterem, amely nagyban hozzájárul a tanítás hatékonyságához. Jelenleg egy modern, számítógépekkel felszerelt nyelvi laboratórium kialakítása van folyamatba. Iskolánk számos körzeti angol és német nyelvi versenyt szervez évek óta, amelyek népszerűségét a résztvevő tanulók magas száma is bizonyítja.

Munkánk eredményességét bizonyítják az elmúlt évek versenyeredményei, a továbbtanulás adatai és az a tény, hogy a tanulók mind nagyobb arányban választják az angol nyelvet. 2000-ben iskolánk angoltanára, Pellesné Dombovári Erika lett az év tanára és tanítványa, Tóth Barbara lett az év diákja. Kazincbarcikán és vonzáskörzetében az angol nyelv tanítása és tanulása során elért sikereknek köszönhetően. 2008-ban az angol versenyeken elért szép eredményekért iskolánk tanulója, Csengeri Zsanett és felkészítő tanára, Tóthné Balogi Erzsébet polgármesteri dicséretben részesültek. Mivel iskolánkban az idegen nyelvet első évfolyamtól tanítjuk, nekünk, nyelvszakos tanároknak abban a csodálatos élményben van részünk, hogy a gyerekek fejlődését végigkísérhetjük hatéves koruktól nyolcadik osztályig. Nagyon sok tanulónk az általános iskola elvégzése után is visszajár hozzánk, így jól követhetjük későbbi pályájukat is. Nagy örömünkre szolgál, hogy volt tanítványaink jól tudják hasznosítani munkájukban a ma már nélkülözhetetlen nyelvtudást, és számos olyan volt diákunk is van, akik a nyelvtanári hivatást választották.

Idegenvezetői szakkör 2001/2002

A megszokott tantárgyi szakkörök, tehetséggondozó műhelyek sorában meg kell említeni egy nem mindennapi kezdeményezést, ami tudomásunk szerint egyedülálló volt nemcsak a megyében, de talán országosan is. Iskolánk mindig megújuló arculatának érdekes és egyedi színfoltja volt az idegenvezetői szakkör beindítása. A lelkes társaság többféle témakörben képezte magát, beleértve a szakkörvezető tanárokat és a diákokat is. Az első félévben Feketéné Sándor Ildikó tanárnő ismertette meg a gyerekeket Magyarország folklór hagyományainak legértékesebb kincseivel, beleértve a népköltészet, néptánc legszebb alkotásait. Szabóné Jancsurák Rozália tanárnő a népművészet rejtelmeibe avatta be a szakkör tagjait. Pelles Angéla a gasztronómia és a vendéglátás alapjait tanította meg a kis csapatnak. Nagy Istvánné tanárnővel először elméletben járták végig a Felvidék nevezetességeit, tanultak meg mindent, amit egy jól képzett idegenvezetőnek tudnia kell. Pellesné Dombovári Erika tanárnő útmutatásai alapján a gyerekek mókás foglalkozásokon játszhatták el, milyen típusú utasokkal találkozhatnak munkájuk során az idegenvezetők, és jókat kacagtak az élethű „előadásokon". Schmied Ottó tanár úr a vidék jellegzetes természeti képződményeinek, a felvidéki táj szépségének, értékeinek megismerésére és megóvására helyezte a fő hangsúlyt.

A második évben folytatódott a már megszokott csapatmunka, kiegészülve a nyelvi kurzusokkal, ahol a résztvevő gyerekek Tóthné Balogi Erzsébet és Stefán Györgyné tanárnők vezetésével angol, illetve német nyelven tanulták meg a nevezetességekről szóló információkat.

A tanév végén gyakorlati vizsga keretében adtak számot tudásukról az idegenvezető-jelöltek. Autóbusszal bejártuk a régi Felvidék legjelentősebb műemlékeit, természeti csodáit: a boldvai erődtemplomot, az edelényi határban található Borsod várának alapjait, megnéztük a Vizsolyi Bibliát, a keleméri lápot és a Tompa Mihály Emlékházat, Gömörszőlősön a református templomot, az Aggteleki Nemzeti Parkot, a mezőkövesdi Palóc-házat, a parádi Cifra Istállót és végül a hollókői múzeumfalut.

A rendkívül jó hangulatú és mindenki számára emlékezetes kirándulásokat egy gasztronómiai körutazás követte az iskola falain belül. A konyhai dolgozók segítségével a gyerekek elkészítettek néhány jellegzetes felvidéki süteményt, amiből szüleiket is megvendégelhették. Tágra nyílt szemmel követték a kelt tészta készítésének menetét, majd a receptek alapján ők állították össze a különleges töltelékeket. Kíváncsian vártuk a kóstolás pillanatát, hiszen a már feledésbe merült ízek számunkra furcsa, pikáns, de tulajdonképpen nagyon ízletes elegyet alkottak. A tálcákon gőzölgő káposztás, krumplis-juhtúrós, túrós-szilvalekváros, kapros-túrós, paprikás krumplival és tejberizzsel töltött „lángos" közül mindenki megtalálta a számára legfinomabbat.

Az idegenvezetői szakkör talán az egyik legsokrétűbb, legnépszerűbb kezdeményezésként maradt meg az emlékeinkben. A folytatást sajnos a gyakorlati feladatok anyagi fedezetének hiánya akadályozta meg. A szakkörvezető tanárok a mai napig nosztalgiával emlegetik a közös munkával eltöltött hónapokat.

Énekkar - Somosiné Csík Zsuzsanna

A nem is távoli múltban gyakran előfordult, hogy az emberek közösen énekeltek a fonókban, a közös munkák során és az ünnepélyek alkalmával. A régi kor világában természetes dolog volt, hogy az emberek kiénekelték magukból fájdalmaikat, örömükben pedig vidám dallamokat szólaltattak meg. A mai kor gyermekei másként nőnek fel. A tömegkultúra korában csekély esély van arra, hogy a jót, az igazán értékeset ha Ilgatja a gyermek. Sokan közülük úgy nőnek fel, hogy nem hallják szüleiket énekelni. Sok esetben a magyar népdalokkal, zenei „kincseinkkel" először az óvodában, iskolában ismerkedik meg a tanuló. A zenélésnek, a közös éneklésnek kimutathatóan pozitív hatása van az emberekre. Ezek a gyerekek gyorsabban tanulnak, s mivel az éneklés során alkalmazkodniuk kell a másikhoz, megtanulnak beilleszkedni is. Erre a közösségteremtő, közösségformáló erőre nagy szükségük lesz az iskolai és a felnőtt életükben is.

Iskolánk tanulói közül sokan látogatják az énekkari foglalkozásokat. Év elején a „nagyok" mindig szeretettel fogadják az újonnan belépő „kicsiket". Éneklés közben felszabadulnak, a lelkük egy kicsit megnyugszik, s a próbák után boldogan, vidáman folytathatják a nap során rájuk háruló feladatokat. Az iskolai rendezvények jó alkalmat teremtenek arra, hogy bemutassák tudásukat. A közös éneklés öröme, egy-egy sikeres produkció bemutatása, vagy esetleg egy vastaps jelenti az igazi jutalmat az énekkar tagjainak.

"A zene az életnek olyan szükséglete, mint a levegő. Sokan csak akkor veszik észre, ha már nagyon hiányzik"
Kodály Zoltán

Rajzszakkör - Motkó Zoltánné

Délutánonként is gyerekhangoktól elevenedik meg a rajzterem. Pénteket kivéve mindennap jönnek a gyerekek alkotni. Kenjük a festéket rajzlapra, üvegre, agyagra. Készülnek a monotípiák, papírmetszetek és nyomataik. Izgatottan várják, mikor lehet végre batikolni, a textilt is többféle módon színezni. Szívesen jönnek. A kicsik főleg a színek és a fantázia világával ismerkednek meg, de munkájukkal gyakran kapcsolódnak a tanult tananyaghoz, hogy a megismerés és a felfedezés szélesebb skáláján tegyék magukévá a tanultakat. Kis munkáikban megelevenednek a mesék főhősei, fantázialények foltjai, állatalakok, és mindennapjaik gyerekformái. Színek kavalkádjait csalogatják elő színes ceruzáikkal kompozícióikban. A diákok az iskolai rendezvények, megemlékezések dekorációs feladataiban kreatívan

segítenek.

A gyerekek tehetsége – többek között - a versenyeken, pályázatokon elért sikeres eredményekben is mérhető. Az elmúlt években voltunk a kelet-ausztriai Jurassic Parkban, ahová ingyen belépőket rajzpályázattal nyertünk. Budapestre kétnapos országos grafikai versenyre bejutott egy tanulónk, több diákunk ért el országos díjat, városi, körzeti, megyei versenyeken szerepeltek kiválóan. Már 7. éve működik iskolánkban a Kodály Zoltán Művészeti Iskola rajzszakköre, mely segítette tanulóinknak ezen szép eredmények elérését.

„Becsét a tárgynak az adja meg, amivé a művész alakítja" (Heine)

Sakkszakkör - Jávori István

1999-ben kerültem az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskolába. 20 órában – 5 osztálynak - magyar nyelv és irodalmat tanítottam, osztályfőnöki munkát végeztem, mellette még iskolai könyvtárosként (2004-ig) is dolgoztam. A délutáni órák nyitva tartásakor – csalogatónak – sakk-készleteket is kitettem a kíváncsi diákok számára. Hamarosan érdeklődő gyerekeket ismertettem meg a népszerű hadijáték alapjaival.

2007-től szakkörként működött a kezdeményezésem.

A városi diákolimpiai versenyeken évről évre eredményesebben szerepeltek iskolánk diákjai.

Szakkörünk legkiemelkedőbb évének (eddig) 2009 bizonyult: ekkor a diáksakkversenyeken 6 arany-, 5 ezüst-, és 4 bronzérmet szereztek versenyzőink.

Kiemelkedő eredményeket – 1999. és 2011. között - a lányoknál Ujfaludi Natália, Oravecz Bettina, Tóth Alexandra, Menszátor-Héresz Lilla, Dargai Andrea, Szabó Kornélia és Rézműves Marianna értek el.

2005-ben a III-IV. korcsoportos - Menszátor – Dargai – Szabó összetételű - csapat a megyei sakkcsapatbajnokságon bronzérmet szerzett.

A fiúknál Tóth László, Tóth Zsolt, Hurták Péter, Hurták Ádám, Skover László és Skover Péter tartoztak a legeredményesebb versenyzők közé.

Szívesen vettünk részt az Ózdi Kamaszparlament és a Szuhakállói Általános Iskola (később Gárdonyi Géza Tagiskola) közös sakkversenyén.

Táborozások

Vándortáborok

Márki Lászlóné táborvezető visszaemlékezése

Iskolánkban 15 vándortábort szerveztünk. 15 x 150 km gyalog Magyarországon, Aggtelektől az Alpokalján át az Ormánságig. Általában 36 tanuló és 4 nevelő vett részt a 15 napos kalandozásokban.

A vándortáborok szervezője a Magyar Úttörők Országos Szövetsége volt. Rendkívül jól megtervezett, szervezett programok vártak ránk. Az útvonalat úgy állították össze, hogy különböző turistautakon, más-más típusú szálláshelyen (sátor, kollégium, erdészház, iskola, turistaszálló), kis falvakon, városokon át vezessenek. Két napig tartózkodtunk egy-egy táborhelyen, melyet mindig az első táborozó csoport állított össze, és az utolsó bontott le. Ezek a helyek minden felszereléssel el voltak látva, nekünk csak az ágyhuzatot és az étkezéshez szükséges eszközöket kellett magunkkal vinni. Minden útvonalon nyílt lehetőségünk üzemlátogatásra. Így jutottunk el a visontai hőerőműbe, a szombathelyi szénsavgyárba, a sárvári Pepsi-gyárba, a pécsi kesztyűgyárba, a magyarnádori állami gazdaságba. Minden táborban végeztünk fél napig valamilyen társadalmi munkát. Többek között borsót, meggyet, málnát szedtünk, turistaszállók körül virágokat gyomláltunk, a Mátrában csemetét kapáltunk. Jutalmul mindig kaptunk valamit, ami számunkra hasznos volt, például: elszállították a csomagjainkat a következő szálláshelyünkre. Az útvonal közepén mindig olyan helyen szállásoltak el bennünket, ahol volt mosógép, centrifuga, így a ruháinkat is rendbe tudtuk tenni.

Találkoztunk a falusi emberekkel, KISZ-esekkel, iskolásokkal. A gyerekeket mindig meglepte a falusi emberek közvetlensége, kedvessége, segítőkészsége, öltözetük, népviseletük.

Feledhetetlen élményként emlékszem Kutasón (1976) a templomiskolára, amely hét közben iskolaként, vasárnap templomként működött. Az egyik falon térkép, Lenin kép, a másikon oltárkép, előttük függöny, amivel az éppen nem aktuális dekorációt takarták el. A harmóniumot énekórán is használták.

Az Országház, az Úttörővasút, a Sikló, Csillebérc, a Libegő és még sok más Budapesten, mind óriási élmény volt, sok gyerek ekkor látta életében először.

Nagyon sok szép népviselettel találkoztunk, falusi múzeumokban ismerkedtünk az emberek régi eszközeivel, gépeivel, életével. Kemencében kenyeret sütöttünk, kosarat fontunk, seprűt kötöttünk.

Nagy élmény volt Szombathely környékén a kapuk elé kirakott zöldség, gyümölcs, melyet nem őrzött senki, s a vásárló a székre kirakott becsületkasszába tette az árát. Nem vitte el senki!

A vándortáborok nevelési lehetőségei határtalanok voltak. A tábor előkészületei egész évben folytak. Már év elején az Úttörőtanács feltételeket szabott a résztvevőknek (tanulás, magatartás, szorgalom, hiányzás, hulladékgyűjtés). A szülőket is bevontuk a szervezésbe. Segítettek a hulladékgyűjtésben, az étrend összeállításában, a bevásárló lista készítésében, az előrendelésekben. Megkértük őket, mindenki írjon levelet az útvonal közepén lévő állomásra, ez segített a honvágy leküzdésében. (Sok gyerek akkor volt életében először távol a szüleitől). Megbeszéltük azt is, ha látogatóba jönnek, az egész csoportnak hozzanak valamit (sütit, gyümölcsöt), ne csak a saját gyereküknek.

A táborban 15 napig egymásra utalva, egymást segítve, igazi közösségként kellett együttműködnünk. Mindenki részt vett a különböző munkákban: bevásárlás, favágás, vízhordás, főzés, mosogatás, takarítás, éjjeli őrség. A saját felszerelésére mindenkinek vigyáznia kellett, kötelező volt azokat rendben, tisztán tartani.

Bizony erőre, kitartásra volt szükség a 12-18 km-es útvonalak megtételéhez. Mindig akadt beteg gyerek, akinek segítettünk cipelni a hátizsákot, a kisebbek pedig a ruhák mosásában, a honvágy leküzdésében igényelték a nagyok segítségét.

Mivel kétnaponként váltották egymást a csapatok a táborhelyeken, így a különböző csoportok is kapcsolódtak egymáshoz. Mielőtt továbbmentünk, a táborhelyet maximális rendben hagytuk, vizet, fát készítettünk, meleg teát hagytunk a következő csoportnak (előfordulhatott, hogy zuhogó esőben érkeztek), és persze az előző csoport megtette ugyanezt nekünk is. Ezt az egymásrautaltságot, egymás segítését, az empátiát megtapasztalni egy életre szóló emlék.

Rengeteg ismeretet szereztünk a tábor ideje alatt (földrajzi, honismereti, biológiai, történelmi, néprajzi). Nagyon sok úttörődalt, játékot, táncot tanultunk. Minden gyerek megismerte a turistajeleket, a turista térkép, a tájoló használatát, a túravezetés „titkait". A tábor vége felé mindig szerveztünk önálló túravezetést, amikor ismeretlen útvonalon teljesen önállóan indítottuk útnak a csoportokat az általuk választott vezetőkkel, mi meg körmünket rágva izgultunk a célban, hogy el ne tévedjenek, vagy el ne veszítsenek valakit. Mindig megérkeztek időben a kijelölt helyre, nagyon büszkén, nagy önbizalommal. Később az Országos Turisztikai Versenyen iskolánk csapata - Váradi László, Konkoly Norbert, Matyasi Gábor - első helyezett lett. Az éjszakai bátorságpróbák igazi kihívást jelentettek. A sötétben 200-250 m-t menni az erdőben egyedül, megtalálni a bátorság- igazolványt, ez igazi kihívás, félelmeik, önmaguk legyőzése volt, de megtették. Előfordult olyan próbázó is, aki csak a harmadik, a negyedik nekifutásra teljesítette – az egyébként nem kötelező - megmérettetést.

Másnap, amikor felolvastuk a Bátrak névsorát, mindenki nagyon büszkén feszített. 15 nap hosszú idő. Ez alatt sok minden történt. Átéltünk kullancsinváziót a Vértesben, felhőszakadást a Bakonyban, amikor a sátrakat, plédeket, hátizsákokat, cipőket, ruhákat csak a kerítés fogta meg! Betegséget, balesetet, honvágy miatti sírást (amely úgy terjedt, mint egy fertőzés). Névnapi, szülinapi buli, tábori karnevál, zászlólopás, strandolás, éjszakai vadles, tábortűz, sok dal, játék. Igazi szép diákszerelmek szövődtek.

Úgy összekovácsolódott a társaság, hogy hazafelé a nyolcadikosok zokogtak, mert ők nem jöhettek többé, a többiek pedig már a következő útvonalat tervezték. Rengeteg tudást, élményt szereztünk!

Biztos vagyok benne, hogy ezeket a táborokat soha nem felejtik el a résztvevők!

Környezetvédelmi, vándor- és sítábor - Schmied Ottó

A tanórán kívüli nevelői tevékenységemet tekintve a pályafutásomat 1988-ban kezdtem

a Kun Béla Általános Iskolában.

Elsőnek vándortábort vezettem a Gerecsébe, ahol 30 gyermekkel barangoltuk végig a kéthetes program látnivalóit. Segítőm akkor Hideg Imréné, Hideg Imre és Jónyer Angéla volt. Rá két évre a "Vasi Kék" Vándortáborban vettem részt, amit Budai Erzsébet szervezett meg. Égerszögre legelőször 1994-ben indítottam tábort. A kezdet kezdetén tehetséggondozó - három napos - kis táborokat szerveztünk ide Jenei Sándorné, Márki Lászlóné közreműködésével. Később már évente 4 alkalommal indítottam környezetvédő tábort a vadregényes erdőbe, az élőhelyek közelébe.

A több mint két évtized alatt közel 130 - több napos – táborozáson (a felkészülést nem számítva) kb. 560 napot töltöttem el a gyerekekkel együtt, ahol a természettel – szűkebb és tágabb környezetük alapos megismerésével – gazdagítottam világlátásukat, életismeretüket. Például 2009 nyarán az alsó tagozatosok számára két, a felsősök számára egy természetvédelmi tábort készítettem elő, bonyolítottam le.

A legkisebbek Égerszöget és környékét fedezték fel. A tábor jellege a környezeti neveléshez kapcsolódott, ismeretbővítő szerepet töltött be. Az első két turnusban 57 gyermek vett részt. A nevelőtársaim Dávidné Encs Marianna, Simon Katalin és régi munkatársunk Krivik Angéla volt. A felsősök számára a helyszín Szögligeten - a korábbi határőr laktanya - ma az Aggteleki Nemzeti Parkhoz tartozó Szalamandra-ház volt, ami erdei iskolaként is működik.

Ez a tábor már kiegészül a természetismeret komolyabb megismerésével: mikroszkópizálás, megfigyelés, kis kutatómunka.

Szlovákiába is eljutottunk, két kirándulásunk célpontja az Európában egyedül álló Szádelődi-völgy, valamint a Földön 120-150 tövet számláló Tornai vértő megfigyelése volt. Ebben a táborban 40 fő vett részt. A tábor sikerességét Berentés Andrásné, Schmiedné Rácz Tünde és Kövér Gábor biztosította. Az őszi szünetben 26 tanulóval Égerszögön töltöttünk el 3 napot. A pihenést, az iskolai „megpróbáltatások" feledését tűztük ki célul.

Sítábort 1995 óta szervezek, a 2011-es a 17. volt a sorban. Az „ősidőkben" Lukácsné Magdika, Forgóné Vasvári Ildikó, Jónyer Angéla munkájára számíthattam. Később kiegészült a csapat Lehóczky Ádámmal majd 2004 –től Berentésné Marikával.

Régen, még a múlt században – diákönkormányzat-vezetőként - Balatonszepezdre öt alkalommal vittünk gyerekeket nyári táborozásra. A munkámat Hajde Vilmos, Varga Mónika és Dávidné Encs Marianna segítette.

A diákönkormányzat akkoriban tábort szervezett a diák-

önkormányzat munkájában részt vevő tanulóknak.

Négy alkalommal – szintén Égerszögön – Dávidné Encs Mariannával közösen táboroztattuk a DÖK-vezetőket.

Mentoraim a mindenkori segítőim, és az érdeklődő, motivált gyerekek.

Balatonszepezd - Hajde Vilmos

- Balaton!

- Védjegye országunknak...

- Ki ne ismerne? - Persze nem mindegy, hol laksz (én Kazincbarcikán.)

- Balatonszepezd!

- Ki ismeri?

- Kevesen. Vannak népszerűbb tóparti helyek. Ennek ellenére állítom: a legszebb vidék!

Volt igazgatónk, Danada János (Kun Béla Általános Iskola), és volt tanácselnök-helyettesünk, Dr. Veres Lajos bácsi kiötlötték:

- Ezt meg kell venni!

- Úgy lett!

A Balaton északi részén, kellemes hűvösben, fáktól ölelve, szarvasoktól és szarvasbogaraktól ijesztve, őrjítő viharoktól rémisztve, zakatoló orosz mozdonyoktól ébresztve (ma már svéd?), stb. Ez is Szepezd!

Gyermekkoromtól ismerem. Itt voltam szerelmes kisdobos és

úttörő, itt éltem át a zászlófelvonások katonás rendjét, valamint a ,,ránk nem figyelők" adta felszabadultságot. Jó volt! Sőt! Felnőtt pedagógus fejjel szeretném átadni, visszaidézni, kicsit éreztetni mindazt, amit gyerekként átéltem.

,,A reklám helye": ez a ,, tábor " maximálisan kielégíti az önök és gyermekeik igényeit. Azaz önöknek semmi gondjuk a gyerekekkel, a ,,kölyköknek" semmi gondjuk a szülőkkel, nekem és kollégáimnak semmi gondunk a gyerekekkel és

szülőkkel, a Balaton pedig mindenkit vár.

- Mit lehet itt csinálni? Hú!! ,,Viaskodunk " a szomszédos táborok gyerekeivel: foci, röpi, kosár, ahogy jön! Vannak, akik szó szerint viaskodnának, különös tekintettel a különneműekre, de mi résen vagyunk!

Nézzük tovább!

- Menjünk Balatonboglárra hajóval? Jó!

- Lehet dagonyázni, kicsi a víz, viszont kimaszkírozhatod a társadat ,,balatonvíz-aljzattal " (puff a képébe!).

- Menjünk fürödni éjszaka! Jó!

- Menjünk Révfülöpre! Jó!

- Menjünk Zánkára vonattal! Jó!

- Menjünk busszal a Veszprémi állatkertbe! Jó!

- Vili bá, ugye lesz ma is diszkó?! Igen!

- És csokiriadó?! Az is, nyugi! Hagyjatok!

- Készüljetek a tábortűzre! Nincs jobb attól: könnyes, üveges szemekkel nézel a tűzbe, szikrák, ismerős dallamok (szövegismeret zéró), látjátok homályosan egymás könnybe lábadt szemét...

- Mondjam még?!

Vége! Jövőre ismét! Amíg ez a tó létezik!

,,Nekem a Tenger a Balaton!"

Balatonszepezdi mozaik - Pulveri Antalné (Ilike néni)

A minap betértem egy közeli kis boltba. Egy hölgy és egy negyvenen felüli úr azon tanakodott, hogy mit vegyenek. Engem előre engedtek. Megvettem, amit akartam, indultam kifelé, ám ekkor a fiatalember előreszaladt, és kinyitotta nekem az ajtót. Közben így szólt partneréhez: „- Tudod, ő az a tanár néni, akivel Szepezden voltunk..."

Na, ha valakiben ilyen mély nyomot hagyott, hogy ennyi idő után is emlegeti, érdemes lenne róla néhány sort írni, gondoltam.

Réges-régen volt, amikor minden nyáron a barcikai gyerekek a szepezdi táborban töltöttek először két hetet, majd ahogy az iskolák száma gyarapodott, 12 illetve 10 napot.

Mi abban az időben jártunk oda táboroztatni, amikor 106 tanuló és 6 felnőtt mehetett az iskolánkból 12 napra. Több nyáron is az a megtiszteltetés ért, hogy táboroztathattam ott. Fizetést ugyan nem kaptunk érte, de akkor ezzel nem törődtünk, nem a pénz játszotta a főszerepet.

Jelentkező akadt bőven, még válogatni is kellett. Olyan családból származó gyerekeket is elvittünk, akik a tábor nélkül soha nem látták volna meg a Balaton csillogó vizét. A társaság vonattal utazott, aminek a kocsijait előre lefoglaltuk, a csomagokat pedig teherautók szállították társadalmi munkában. Ennyi gyerekkel nagy kaland volt a Keletiből átjutni a Déli pályaudvarra, számukra a mozgólépcső igazi szenzáció volt akkoriban.

Mindig 'A' és 'B' tervvel készültünk a táborozás idejére. Az 'A' terv a száraz, napos időre vonatkozott, és szerencsénkre inkább a napfényes idő dominált. Így vígan ismerkedhettünk a közeli és a távolabbi környezetünk szépségeivel.

Míg Szepezden a természet adta lehetőségek nyújtottak élményeket, Révfülöpön kiépített strand várta a fürdőzőket, ide mi is gyakran átgyalogoltunk egy kis lubickolásra. Autóbuszos és hajós kirándulásokat is tettünk, megcsodáltuk a badacsonyi hegyeket, Tihany nevezetességeit, ellátogattunk a Jókai Emlékmúzeumba Balatonfüredre.

„Otthon" sem unatkoztunk: kulturális- és sportvetélkedőket szerveztünk a szomszéd táborok lakóival közösen, vagy csak magunknak. Különösen nagy csatákat vívtak a gyerekeink az ajkai tábor lakóival. A nyertesek oklevelet, csokit vagy dicséretet kaptak.

A gyerekeknek minden nap jutott friss gyümölcs, melyet az erősebb fiúk segítettek hazacipelni a révfülöpi piacról. Mégis előfordult, hogy valaki megfázott, ilyenkor a tábor doktor bácsija írt fel nekik gyógyszert. Igyekeztek meggyógyulni, hogy ne maradjanak le semmiről. Történt egyszer, hogy a lányok állapota nem javult, hiába kapták pontosan a gyógyszereket. Kis nyomozás után kiderült, hogy azok a barátnők szedték a pirulákat, akiknek kutyabajuk sem volt. No, ezután felügyelet mellett nyelték le és szopogatták el a gyógyszert!

Máskor takarodó után nem tudtak elaludni a tábor szélén álló faházak lakói, a rémült gyerekek betörőkről, tolvajokról suttogtak. Elindultunk nyomozni, de miközben mozogtunk vagy beszéltünk, síri csend honolt mindenütt. Amint elhallgattunk, mi is hallottuk a neszezést, bár látni nem lehetett semmit. Végül kiderült, hogy két süni szerette volna egymás közelében eltölteni az éjszakát, az ő motozásuk ijesztette meg úgy a gyerekeket. Megnyugodva hajthattuk álomra a fejünket, és persze a sünik is, hiszen betörőknek nyoma sem volt.

A fiúk közül sokan szívesen horgásztak a parton. Egyik alkalommal igen nagy szerencséjük volt, és kezdetleges kis botjaikkal annyi halat fogtak, hogy az utolsó napon, amikor megsütötték, mindenkinek jutott belőle. Olyan finom sült halat és olyan boldog, büszke horgászokat ritkán lát az öreg Nap!

Az idő hamar elszaladt, már hazafelé kellett készülnünk. A kis- és nagyfiúk a bőröndöket rakták a teherautóra, mi lányok az ágyneműket, takarókat adtuk át, és a faházakat ellenőriztük, hogy rendben van-e minden. Egyik alkalommal - miután mindent leellenőriztünk -, visszamentem a szállásunkra, ahol megdöbbenve láttam, hogy az asztalon hagyott iratok eltűntek. Kérdeztem a párom, tudja-e, hol vannak. „Beraktam őket a bőröndbe." Velem elsötétült a világ, hiszen azok a vasúti jegyeket, helyfoglalást bizonyító papírok voltak, a teherautó a bőröndökkel pedig már ki tudja, hol járt! Akkoriban még nem voltak mobiltelefonok, így a sofőrt sehogy nem lehetett elérni.

A táborvezetőnk próbálta oldani a feszültséget, és azt javasolta, hogy menjünk ki az állomásfőnökhöz. Az állomásfőnök barátságosan fogadott bennünket, végighallgatott, majd azt javasolta, hogy vegyünk új jegyeket, a fel nem használtakat pedig visszaválthatjuk itthon. „De nekünk nincs annyi pénzünk!" – tört ki belőlem a zokogással egybekötött vallomás. A könnyek nem hatottak rá, azt javasolta, hogy kérjünk kölcsön. Mi a gyerekekkel felszálltunk a lefoglalt kocsikba, és nem törődtünk az állomásfőnök intelmeivel.

Valahogy a kalauz nem jutott el hozzánk Pestig, a Keletiben pedig a tömeg jött a segítségünkre, annyian voltunk, mint a heringek. Kérte ugyan a kalauz a jegyet, de azt mondtuk neki, hogy akinél a jegy van, az éppen nem tartózkodik ott. Nem sokat foglalkozott velünk, volt neki elég baja az egyéni utasokkal, na meg ki gondolta volna, hogy 112 ember jegy nélkül utazik!

Még sokat mesélhetnénk a táborok életéről, de ezeket mindenki ismeri. Gondolok itt a reggeli tornára, a zászló fel- és levonásra, számháborúkra és a záró tábortűzre.

Én azokból írtam le néhány morzsát, ami csak néhányunkkal történt meg.

Jégpálya az udvarban - Pellesné Dombovári Erika

Már az 1970-es évek végén megfogalmazódott az igény egy olyan jégpálya megvalósítására, ahol a gyerekek biztonságos környezetben, felnőttek felügyelete mellett korcsolyázhatnak.

Szinte kézenfekvő ötletként merült fel az iskolánkhoz tartozó nagy területű udvar jégpályává alakítása. Amint beállt a hideg idő, az iskola dolgozói felöntötték vízzel a hátsó udvart, ahol nemcsak délutánonként, hanem testnevelés órákon is korcsolyázhattak a gyerekek, és jeges vetélkedőkön mérhették össze az ügyességüket.

A 80-as években a hátsó udvar helyett a „gödör"-ként ismert belső udvart öntöttük fel vízzel, és igazi jégpályás hangulatot varázsoltunk a hétvégén is. Mindig más-más osztály felelt a jó zenéért, a büféért és a rendért. Micsoda buli volt! A szülők és az osztályfőnökök pogácsát sütöttek, teát főztek, zsíros kenyeret kentek, gondoskodtak a melegedővé átalakított tanteremben a kényelemről. A hangszórókból vidám zene szólt, a pályán kipirult arcú gyerekek és felnőttek siklottak körbe-körbe. Az ügyesebbek egy-két bonyolultabb figurával is megpróbálkoztak, ha elestek, jót kacagtak, majd folytatták a próbálkozásokat.

A jégpálya „működtetése" nemcsak az iskolának, hanem a környéken lakóknak is előnyös volt. Kulturált körülmények között szórakozhattak a fiatal felnőttek is, a gyerekek pedig zárt helyen, pedagógusok felügyelete mellett töltötték a szabadidejüket. Emlékszem, hogy a büfé működtetése milyen remek alkalom volt a közös munkára, és az osztálypénz gyarapodása sem volt utolsó szempont. Az akkor nyolcadikos osztályom lányait elhívtam magunkhoz, és több száz pogácsát „gyártottunk", miközben visszhangzott a lakás a jóízű kacagástól. A másik csapat előkészítette a zsíros kenyeret, vágta a hagymát, a többiek teával töltötték meg a termoszokat. A gyerekek és a szülők árulták az enni- és innivalót, néhányan készenlétben álltak az esetlegesen kiürült tálcák, termoszok feltöltésére.

Még ma is nosztalgiával gondolok azokra a téli napokra, amikor az Árpád adott otthont a jeges sportot kedvelő vidám gyerekseregnek. A műjégpálya megnyitása után az iskolai jégpálya létjogosultsága megszűnt, így ma már csak az emlékeinkben és a fényképeken élnek a régi „jeges" napok vidám mozzanatai.

Egerben kirándultunk (2009) - Jávori István

Bár május végét mutatott a naptár, mi (42-en) metsző, hideg szélben, úgy - átlagosan - 15 Celsius-fokban kirándultunk.

Délelőtt Egerben még kegyes volt hozzánk az időjárás szelleme, mert bujkáló, de szívet-lelket melengető napfényben sétáltunk fel a híres-neves egri várba, ahol megnéztük a Dobó István Vármúzeum gyakran gyermekközpontú interaktív látnivalóit:

- a Börtönmúzeumot,
- a Képtárat,
- a Vártörténeti kiállítást,
- a Hősök termét,
- a Kazamatát a Kőtárral.

Ezután a bazársort megrohanva a tanítványaim kürtős kalácsokkal, pukkanós pisztolyokkal, rúgós picikésekkel (made in China), miniágyúkkal, nyakláncméterekkel s ezernyi modern kütyüvel lettek gazdagabbak.

Az árusok bukszája sem panaszkodhatott.

Sétáltunk, nézelődtünk még a várban, felkerestük Gárdonyi Géza sírját, ahol megmagyarázták a gyerekek egymásnak, hogy mit jelenthet a: "Csak a teste" felirat az Egri csillagok alkotójának emlékoszlopán. Többen arra tippeltek, hogy a feje hiányzik innen, de az olvasottabbak közölték a megátalkodott mufurckodókkal, hogy itt másról lehet szó:

- Ha elolvasod a könyveit, akkor Gárdonyi lelke benned él tovább.

Ettől persze néhányan elsápadtak, mert megrémültek, hogy egy halott szelleme költözik beléjük.

Voltak, akik a falovacskázást, az íjazást, a nyílpuskázást is kipróbálták. A várfalról kitekintve a gyönyörű hevesi megyeszékhely pihent a napfényes, de fagyos tavaszvégben.

A Dobó téri pihenő alatt lufikat áruló bohóccal, csintalan énekű zenésszel, falánk galambokkal hozott össze minket a sors kereke.

A Bazilika felé a sétálóutcákban gazdag, kevély kirakatok tárulkoztak elénk, majd egy fal mellett meghúzódó, citerázó, tájszólásban éneklő szerény öreg bácsihoz rohantak oda a gyerekek, s a kitett kalapba ömlött az aprópénz.

Ezt az önzetlenséget a klasszicista stílusú főszékesegyházban is megfigyeltem az ötödikeseknél: az iskolában sokat rosszalkodó

gyerekek is csendesen, meghatottan nézegették a lenyűgöző méretű oszlopokat, falakat; a sejtelmes félhomályban is fenséges, gyönyörű festményeket, szobrokat, üvegablakokat; s gyakran csendültek a perselyekbe tett pénzérmék, néha a nebulók utolsó (öt)forintocskái.

Szilvásváradon a bobozás ígérkezett a mai nap legextrémebb kalandjának.

Sokan az egy "központi" befizetést megfejelve még gyakran kiállták a hosszú sort, hogy újra meg újra lezúdulhassanak a magasból.

Apróság, de a csellengőidőben páran megjegyezték, hogy míg Egerben 70 Ft-ért pisilhettek, Szilvásváradon 100 Ft-ot kértek érte.

Gyakran került sor az otthoni és a meglátogatott helységekben tapasztalt fagyiárak összehasonlítására is.

Az idő közben borússá, fenyegetően viharfelhőssé vált. Hosszas hezitálás után (no meg a kis erdei vonat indulására is várva), kolléganőm javaslatára mégis felmentünk a Szalajka-völgybe a Fátyol-vízeséshez. Mivel az eső pityeregni kezdett, a kisvonat nem a nyitott vagonokkal, hanem a fedett kupékkal vágott neki a zötykölődő emelkedőnek.

A Bükk-fennsíkon elkövetkezett a kirándulás utolsó epizódja: rövid focizás, felmelegítő kergetőzés, sáros hegymászás után a vissza(vas)úton folyamatos, vidám énekléssel ellensúlyozták a gyerekek a zimankós idő borongósságát.

Hazaérve hallottam a hírekben, hogy itt van Magyarországon is az első sertésinfluenzával megfertőzött beteg: egy brazil fiatalember Egerben jelentkezett a helyi kórházban a panaszaival. Vajon összefutottunk ma vele?!

Nyíregyháza - Debrecen 2010- Feketéné Sándor Ildikó

A 2009-2010-es tanévben a 6. b osztály májusban 2 napos tanulmányi kirándulásra indult a keleti országrészbe. A cél: Nyíregyháza és Debrecen nevezetességeinek megismerése volt. Kalandosan indult az egész, mert az első időpontunkat elmosta a nagy árvíz. Ugyanis nem tudtunk volna elmenni, mert annyifelé kiöntöttek a patakok és a folyók. Így három héttel később, amikor visszahúzódott az ár, szerencsére elindulhattunk. A buszköltségek lefaragása miatt még egy osztály jött velünk: a Pollack Mihály Általános Iskola – ugyancsak - 6. b-s tanulói. A felújítás miatt egész tanévben egy épületben voltunk velük, így már jól ismertük egymást. Az idő ezen a két napon sem kegyelmezett nekünk, mert 5-10 Celsius-fok körül téblábolt a hőmérséklet, és Debrecen kivételével mindenhol kisebb-nagyobb megszakításokkal esett az eső. Jókedvünket azonban ez nem tudta elvenni!

Első állomásunk Tokaj volt, ahol a saját szemünkkel láthattuk, hogy folyik a „Szőke" Tiszába a Bodrog. Ezután a Nyíregyházi Állatparkba vitt az utunkat. Az állatkertben 5 óra hosszát sétáltunk, csodáltuk az ismert és az egzotikus állatokat. Megnéztük az új Afrika-házat, ahol még függőhídon is átmentünk, illetve az Ócenáriumot, ahol a fejünk felett úszkáltak a cápák és más tengeri halak. Az eső miatt ezután a szállásunkra indultunk, Sóstóra. A Skanzen mellett áll a lovastanya, ahol megszálltunk. Örömmel foglaltuk el a 8-10 ágyas szobáinkat, amik nagy faházakban voltak. A Pollackos fiúk csak az – egykori - istállóban kaptak helyet, persze azért nekik is jutott az ágyakból. Kipakoltunk, körülnéztünk, és máris eljött a vacsora ideje. Bolognai spagettit kaptunk: mindenki örömére. Ezután egy kicsit elállt az eső, így kisétáltunk megnézni a Sóstót, majd találtunk egy jó játszóteret, ahol közel 1 órát töltöttünk el. Ha nem esett volna az eső, a szállásunkon focira, tollasozásra, lovaglásra is sor kerülhetett volna, sőt itt még szalonnasütőhely is várta a túrázókat. Az éjszaka „hamar" eltelt, mivel igen keveset aludtunk! Másnap a reggelink virsli volt jó meleg teával. Összepakoltunk - és szintén esőben - indultunk a buszhoz, ami Debrecenbe vitt minket.

Itt megnéztük a Nagytemplomot, felmentünk a tornyába is, ahol gyönyörű kilátás nyílt az elmúlt korok emlékeivel gazdag, szép megyeszékhelyre. Utána átsétáltunk a Déri Múzeumba, ahol elődeink tárgyaival, mindennapi életével ismerkedtünk meg, majd szabadprogram következett a sétálóutcán. Elég hűvös volt, így kihagytuk a Nagyerdő megismerését, és indultunk hazafelé. A buszból még pillantást vetettünk a költőket, írókat megihlető Hortobágy vadregényes pusztájára. Elfáradva, de sok-sok élménnyel értünk haza!

Egy osztálykirándulás pillanatképei - Nyáiné Poór Andrea

A tanulmányi kirándulások napját minden évben hatalmas várakozás előzi meg. Fokozottan érvényes ez akkor, amikor elsősök lévén, először indulunk felfedezni a világot.

Így volt ez 2006. májusában is, mikor kis csapatommal – izgatott szüleik társaságában – vártuk az autóbuszt, mellyel Szilvásváradra utaztunk.

Nem sokkal később már a tájban gyönyörködtünk Tardona felé menet, és miközben azt figyeltem, hogy melyik gyereket kell előre ültetnem rosszullét miatt, újból meg kellett állapítanom, hogy bizony hazánk egyik legvarázslatosabb lakóhelyét tudhatjuk magunkénak. Picikéim a legnagyobb csodálkozással fedezték fel a mellettünk elrobogó világot: lovakat, gólyafészket, legelésző teheneket, s boldogan integettek minden mellettünk előbukkanó járműnek. Újabb néhány pillanat elteltével már a kisvonattal kapaszkodtunk felfelé a Szalajka-völgyben, s szívtuk magunkba az erdő hangjait, illatait, átadva magunkat a természet simogató ölelésének. Hamar megérkeztünk a Fátyol-vízeséshez, ahol egy kidőlt fa ürügyén rendhagyó környezetismeret órát tartottam, átismételvén a fa részeit, funkcióit, s kicsit előre tekintve megismertük az erdő szintjeit.

A következő programunk már nem is lehetett más, mint az önfeledt játék; először egy szülők kontra gyerekek sorverseny, majd ugyanilyen felállásban egy focimeccs, ahol a játékvezető szerepét szerény személyem töltötte be. Nagyon jó érzés volt látni, hogy a felnőttek legalább olyan jól szórakoztak, mint csemetéik, s kiváló módja volt ez nemcsak az osztály összekovácsolására, közösséggé formálására, hanem a családok belső kötelékeinek erősítésére is.

A lefelé vezető utat már gyalog tettük meg, így ismét volt alkalmam a nebulók ismereteinek bővítésére.

Lépésről-lépésre fedeztük fel a természet különféle csodáit: a magasra törő fákat, a gyorsan úszó pisztrángokat, a magukat csak néhány pillanatra megmutató gyíkokat, rovarokat. A fák gyorsan suhantak el mellettünk hazafelé menet és a kis drágáim már elcsendesedve, kezükben kedves kis emléküket szorongatva szenderegtek az üléseken.

Csak egy szó jutott eszembe végignézve társaságunkon: Megérte. S ezért éri meg tanítónak lenni is: mosolyt csalni a gyerekek arcára, boldogságot okozni, szeretetet adni és kapni.

Budapesti kirándulás - Ivády Miklós

Május ideális idő a kirándulásra. Így gondolták ezt a 8.a és 8.b osztályfőnökei (Ivády Miklós és Kissné Jabelkó Gabriella) is 2001-ben, és a ballagás előtt a két osztály számára tanulmányi kirándulást szerveztek. Kényelmes busszal, időben a fővárosba érkeztünk, volt idő a városnézésre. Elsőként a Nemzeti Színház épületét és szoborparkját néztük meg. Latinovits Zoltán, Soós Imre, Törőcsik Mari, Gobbi Hilda, Latabár Kálmán szobrai köszöntöttek bennünket, és idézték a közelmúltat. A lelkes diákok bújócskáztak a sövénylabirintusban és felrohantak a zikkurat legmagasabb pontjára. A Művészetek Palotájának tetejéről csodálatos kilátás nyílt a főváros déli részére. Rövid buszozás után megérkeztünk a Camponába, ahol különleges élmény volt krokodilt, elektromos ráját, cápát és sokféle halat látni egy egzotikus világban. Történelmünk egy darabját, és Budapest panorámájának szépségét élveztük a Citadellát körbejárva.

Páratlan élmény volt az Aréna Plázában megnézni egy 3D-s filmet, ahol úgy éreztük, hogy mi is dzsipben utazunk,és egy afrikai vadászaton veszünk részt. A festői szépségű Szentendrére kevés időnk maradt, szállásunk a Papszigeten lévő campingben volt. Valéria hídra.

A kirándulás második napján az esztergomi bazilikában éreztük az építőművészet nagyságát és saját kicsinységünket.

Részesei lehettünk a pappá szentelés egyszerre megrázó és felemelő szertartásának. A bazilika kupolájáról páratlan kilátás nyílt a környékre és az újjáépült Mária

Az Árpád-házi királyok városából a közép-európai uralkodók találkozójának helyére, Visegrádra utaztunk. A fellegvárban megérintett bennünket a történelem szele. A Duna-kanyar szépsége mindenkit elbűvölt, de a jelen realitása is sokakat rabul ejtett. A bob pályát mindenki kipróbálta, volt, aki 5-ször, 6-szor is. Még bob herceget is választottunk. Budapest legújabb, legészakibb hídján, a Megyeri hídon át haladtunk következő uticélunk a gödöllői Grassalkovics kastély felé. A szépen helyreállított kastély Sissy szellemét idézte, de Horthyét és a szovjet tábornokokét nem.

A kiránduláson mindenki jól érezte magát, élményekben, ismeretekben gazdagodva tértünk haza. Másoknak is javasoljuk ugyanezt a programot.

Tanulmányi utak Nagy-Britanniába

Pellesné Dombovári Erika beszámolója

London-Stratford-Warwick

1993-ban néhány szülő és diákom kérésére a nyári szünetben 17 gyerekkel, az akkor még csak kéthetenként induló menetrend-szerinti busszal nekivágtunk Nagy-Britanniának. A tíz és tizennégy év közötti gyerekcsoport óriási várakozással indult az ismeretlen felé. A hosszú utazás egyhangúságát a tengeri átkelés élménye törte meg, hiszen ilyen hatalmas komphajót még egyikünk sem látott. A több emeletes monstrum gyomrába begördülő autók, buszok, teherautók látványa lenyűgözött minket, a fedélzeten pedig nem győztük bejárni a hatalmas területet elfoglaló boltok, kávézók, éttermek, pihenőszobák labirintusát.

London nevezetességeit néhány nap alatt megcsodáltuk, miközben egyre nagyobb biztonsággal használtuk a „tube"-ot, a londoni metrót, és a bal oldali közlekedést is megszoktuk. Hosszú kilométereken át róttuk a brit főváros utcáit, a Temze-parti sétányokat, hogy megismerjük a Tower, a Houses of Parliament, a Buckingham Palace, a Madame Tussaud's, a Trafalgar Square és a többi, azelőtt csak fényképekről ismert nevezetességet életnagyságban is.

A hét napos angliai tartózkodásunk második felét Shakespeare szülővárosában, Stratford-upon-Avon-ben töltöttük. A mesébe illő, virágoskerthez hasonlító kisváros elbűvölt minket fagerendás, ódon házaival, az Avon csendes kikötőjében ringatózó színpompás lakóhajókkal, a már-már jelképnek számító hattyúkkal és persze a világhírű költő, drámaíró nevével átitatott légkörrel.

A házak ablakaiból leomló színes virágzuhatagok, a parkokban és a járdák mellett művészien megtervezett virágkompozíciók elbűvölő keretet képeznek az amúgy fehér-barna összeállításban sorakozó Shakespeare-korabeli házak körül. Stratfordból egy egész napos kirándulást tettünk Warwick várába. Az ide látogató turisták legelső útja legtöbbször a lakópalota alagsorában berendezett, megtévesztően élethű viaszfigurákkal benépesített kiállításhoz vezet. A 15-16. századi harci készülődés minden mozzanatát megörökítő, a szagokat és zajokat reprodukáló kiállítás talán a legnagyobb élmény minden látogató számára.A lakóépület felső termeiben egy 19. század végén tartott királyi teadélután életképeit, szereplőit örökítették meg a viaszfigurák készítői. Sir Winston Churchill és VII. Edward király élethű mása néz ránk a kényelmesen, elegánsan berendezett szobákban, de nem hiányzik a gyönyörű Daisy grófné és a kiszolgáló személyzet sem.

Sajnos elérkezett az utolsó napunk, amikor Londonból elindult a busz Budapest felé. Fájó szívvel búcsúztunk a brit fővárostól, és szomorúan hagytuk magunk mögött Nagy-Britannia semmivel össze nem hasonlítható tájait, városait.

Tantestületi kirándulás Angliába

2003-ban a tavaszi szünetet mindnyájan nagyon vártuk, hiszen hosszas előkészületek és spórolás után kollégáimnak is megszerveztem az angliai körutazást. A 71 személyes emeletes buszt teljesen megtöltöttük, így kezdtük el a több, mint 5000 km-es utunkat. Itthonról szakadó hóesésben indultunk, és hasonló időben utaztunk Európán át. A francia partokat elhagyva némi remény ébredt bennünk, hiszen nem volt szükségünk a télikabátokra. London felé haladva zöldelltek a fák, és az időjárás mindvégig igazi meleg tavaszi napokkal ajándékozott meg bennünket.

London a maga világvárosi hangulatával és történelmi nevezetességeivel vegyes érzelmeket keltett kollégáimban. Aki először jár itt, nem tudja kivonni magát ez alól a kettős érzés alól. Nagyon tetszettek mindenkinek a főváros történelmi nevezetességei, áhítattal lépegettünk a Westminster Abbey királysírjai előtt, a Tower hírhedt falai között, a Koronázási Ékszerek szikrázó vitrinjei előtt. Sodródtunk a tömeggel, hogy mindent lássunk a királyi testőrök zenés őrségváltásából, fényképeztük Nelson szobrát a Trafalgar Square-en, sétáltunk az illatozó fák, bokrok között a parkokban. Este barangoltunk a Soho-ban, ahol igazi kínai hangulatú boltok, éttermek hívogatják a bámészkodó turistákat.

A Hampton Court Palace termeinek útvesztői után nárcisztengeren keresztül juthattunk el a palota sövényekből kialakított labirintusába, amiben eltévedni mulatságos dolog volt, de kijutni belőle elég nehéz feladatnak tűnt. A Temze lassan hömpölygő hullámai, a tavaszi madárdal, a virágillat és a francia mintára kialakított park sétányai kellemes, nyugodt kikapcsolódást biztosítottak a nagyvárosi forgatag után.

A stradfordi és warwicki látogatás ugyanúgy elbűvölte a tantestület tagjait, mint mindenkit, aki már látta ezeket a tündérmesébe illő házakat, parkokat. Nem mulasztottuk el megnézni Oxford és Cambridge egyetemeit, a Stonehenge rejtélyes kőtömbjeit és Coventry híres katedrálisát.

Két hetes utunk utolsó két napját a francia fővárosban töltöttük, és igyekeztünk mindent belesűríteni ebbe a rövid városnézésbe. Áhítattal lépegettünk a Notre Dame kopott kövein, megmásztuk a Mountmarte lépcsőit, hogy gyönyörködhessünk az alattunk elterülő Párizs látványában, felmentünk az Eiffel toronyba, átsétáltunk a Diadalív alatt. Kilométereken keresztül gyalogoltunk, hogy megnézzük Napóleon sírját, a Louvre leghíresebb festményeit, majd megpihentünk a Champs Elisées kávéházainak teraszán.

Hazatérve megállapítottuk, hogy Nagy-Britannia sajátos, egyedülálló hangulata minden látogatót annyira megérint, hogy soha életében nem felejti el az élményeket, amit ebben a csodálatos országban átélt. Mindnyájan egyetértünk abban, hogy egyszer még vissza kellene mennünk, hogy a szigetország többi részét is felfedezhessük együtt.

Tanulmányutak német nyelvterületre

Stefán Györgyné írása

„Ahány nyelvet beszélsz, annyi embert érsz."
(IV. Károly német-római császár)

Iskolánk tanulóinak 1986-tól van lehetőségük arra, hogy a német nyelvet válasszák idegen nyelvként. Németország hazánk legfontosabb kereskedelmi partnere, Ausztria pedig nyugati szomszédunk, ezért érdemes a német nyelvet tanulni.

Hogy még hatékonyabb és életszerűbb legyen a nyelvtanulás, mi nyelvtanárok többféle „fegyvert" is bevetünk iskolánkban:

Német nyelvi versenyek

Országismereti versenyek

Értékes programokat adó tanulmányi kirándulások szervezése a célországokba.

Így jártunk már Németország szívében, a Hessen tartományban lévő Kasselben és Lohfeldenben. Többször kerestük fel Ausztria fővárosát, Bécset és környékét. Legizgalmasabb mégis a lohfeldeni út volt, hiszen ez alkalommal tanulóink német családoknál laktak, így megismerhették a németek szokásait is. Délelőttönként a német gyerekek tanóráin vettünk részt, délutánonként pedig Annakatrin Foth tanárnő vezetésével a környék nevezetességeit ismertük meg. A település polgármestere is vendégül látott minket a polgármesteri hivatalban, ahol csoportunk magyar népi tánccal lepte meg vendéglátóinkat. Egyik tanítványunk pedig fantasztikus zongorajátékkal aratott nagy sikert. Egy programdús hét elteltével rengeteg élménnyel és emlékkel indultunk hazafelé, melyeket sosem felejtünk el.

Ez a németországi kirándulás új lendületet és ambíciót adott a „németeseinknek" a nyelvtanuláshoz. Megérezték, hogy érdemes tanulni a nyelvet, hiszen valós körülmények közötti próbálgatásaik megértésre találtak.

A következő külföldi utunk Ausztriába vezetett. Országismeret, a történelmi emlékek kutatása volt a célunk. Izgatottan készültünk az útra, reméltük, hogy Európa legszebb történelmi emlékeit nézhetjük majd meg. A schönbrunni kastély, a Burg, a Természettudományi Múzeum, a Pillangóház, a Kincstár, a Sisi Múzeum, a Kaisergruft, a Stephansdom olyan emlékeket idéznek fel, melyekre szívesen gondolunk vissza.

A sok kulturális program után a Práterben, Bécs híres Vidám Parkjában frissültünk fel, ahol az óriáskerék mellett a legújabb technikai csodák csalogattak minket. Szállásunk az Alpok lábánál fekvő Schottwienben volt, a Haus Dominikus Savioban. Itt több lehetőség adódott az osztrák tanulókkal való beszélgetésre.

Erre a kirándulásra is találó az „erlebte Landeskunde", vagyis az „átélt országismeret" kifejezés, hiszen a német mellett sok hasznos ismeretet szereztünk a történelem, a földrajz és az ének tantárgyakhoz is.

Majdnem minden évben egy-két tanulónk egy-egy hetet tölthetett Burgkirchenben, Kazincbarcika bajorországi testvérvárosában. Egy kulturális versenyen a német zsűritagokkal való társalgás révén lehetett elnyerni ezt az utat. A nyertesek meglátogatták a burgkircheni Grundschule-t, és megismerkedhettek a környék nevezetességeivel. Voltunk a berchtesgadeni sóbányában, Salzburgban, Oberndorfban, Altöttingben, Burghausenben és a Chiemseen.

Úgy vélem, hogy a személyes tapasztalat egyrészt nagy segítséget jelent a nyelvtanulásban, másrészt az adott nyelvterület kultúrájának megismerése új lendületet és motivációt ad tanulóinknak a nyelv tanulásához.

A legfontosabb mégis az az élmény, melyet az idegen nyelv valós körülmények közötti sikeres használta nyújt.

Tájak,- városok,- emberek

Pellesné Dombovári Erika múltidézője

Iskolánk tantestülete az elkerülhetetlen létszámbeli változások ellenére mindig nagyon családias légkörben dolgozott együtt. A napi munka mellett volt időnk és kedvünk egymás örömeinek és problémáinak megbeszélésére, mindenben számíthattunk kollégáinkra. Természetes volt, hogy házastársunkat, gyerekeinket bevontuk a tantestület életébe, programjaiba. Szerettünk a szabadidőnkben is közösen kirándulni, szalonnát sütni, vagy csak jókat beszélgetni.

Hamarosan hagyománnyá vált, hogy minden tanévben egy-két autóbuszos kirándulást szerveztünk, hol kulturális, hol országismereti céllal. Az úti célt már szeptemberben kiválasztottuk, ezután kezdődött a szervezés és a spórolás. Mindenki szorgalmasan keresgélte az adott helyről az információkat, amiket a főszervezők felhasználhattak a program és az útvonal összeállításánál, a szálláskeresésnél. Tulajdonképpen közös munka volt a tervezés és a kivitelezés is.

A kulturális jellegű utak fő úti célja Budapest volt, ahol színházlátogatás vagy egy-egy kiállítás megtekintése volt a fő program. Így jutottunk el az Operaházba, az Erkel Színházba, a Madách Színházba, a Vidám Színpadra. Együtt néztük meg az Országházat, a Van Gogh-kiállítást, a Szépművészeti és Nemzeti Múzeumot. Kiegészítő programként beiktattunk egy-egy buszos városnézést, esetleg a vidámparkot, állatkertet.

Bár a színházlátogatásokat is szerettük, útjaink nagy részét az „Ismerd meg hazád és a szomszéd országokat!" jelszóval indítottuk. Talán nincs is Magyarországnak olyan szeglete, amit a mi tantestületünk ne járt volna be. Minden tájegységhez kapcsolódik valamilyen felejthetetlen emlék, amit boldogan idézünk fel, ha összekerül a régi csapat.

Egy-két morzsát hadd osszak meg a kedves olvasóval! A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei körutazásunkat a legtréfásabb és a legfázósabb jelzővel illethetnénk. Igazgatónk abban az évben ünnepelte 60. születésnapját, és ebből az alkalomból meglepetést készítettünk elő az esti szálláson neki. Bár az „ajándékunk" sem volt mindennapi ötlet, de mire férfi kollégáinknak sikerült a „főnököt" este 10-kor „feltűnés nélkül" elcsalogatni a szobájából, hogy becsempésszük az „élő" ajándékot az ágyába, addigra a lesben álló tantestület tagjai majdnem belepusztultak a visszatartott nevetésbe!

Szegény igazgatónk semmiképpen sem akart kötélnek állni, a fiúk pedig az egyre fogyatkozó érvekhez igyekeztek újakat kitalálni, míg végre főnökünk megadta magát. A második felvonás persze még ezután következett, amikor megtalálta az ágyában az odacsempészett ajándékot!

Ugyanezen az utunkon élhettük át életünk talán leghidegebb éjszakáját, amit faházban voltunk kénytelenek eltölteni. Hiába kaptunk pót plédeket, szedtünk magunkra mindent, amit napközben is hordtunk, nem segített. Reggel lila szájjal, elgémberedett végtagokkal ébredtünk, ujjainkkal hálásan szorongattuk a teás- és kávéscsészéket, amitől egy kicsit újra embernek érezhettük magunkat. Megismerhettünk viszont olyan ritka nevezetességeket, amik Magyarországnak ebben az eldugott csücskében várnak az erre tévedő látogatókra, de legtöbbünk útjai sajnos sosem vezetnek erre.

Egy másik évben bebarangoltuk Délnyugat-Magyarországot, megint máskor Szeged és Ópusztaszer látnivalóit (Feszty-körkép), az Alföld és a Hortobágy rónaságait. Nem maradt ki a Balaton környéke sem, a Kis-Balaton csodálatos állat- és növényvilága lenyűgözött bennünket. A Herendi Porcelángyárban nemcsak a vagyont érő remekművek káprázttattak el, hanem az a történelmi érték és hírnév, amit hazánk ügyes kezű művészei térben és időben évszázadok óta létrehoztak, fenntartottak.

Hazánk nyugati határvidékének felfedezésekor már átléptük a határt, és az osztrák, illetve szlovák területen lévő magyar városokat is belevettük a programjainkba. Így jutottunk el Pozsonyba és Kismartonba, Kassára és a Felvidék több városába. Egy, az akkor még útleveles határátlépéssel és komoly vámvizsgálattal „fűszerezett" csehszlovák-lengyel utunk volt a „legizgalmasabb" a sorban. Abban az időben szinte mindenki vásárolt az olcsóbb, ámde jó minőségű dolgokból, ha átment északi szomszédunkhoz. Akkor is így történt, és a jó hangulatú, kellemes kirándulás utolsó napján, a határhoz közeledve, mindenki igyekezett elrejteni a tiltott bőrkabátot, cipőt, csizmát, stb.

A társalgás és a nevetgélés egyre kényszeredettebbé vált, ahogy megláttuk a határátkelő épületét. Még egy utolsó ellenőrzés a busz kalaptartóján, hogy minden rendben van-e, amikor igazgatónk keze egy hosszú, vékony dobozon állt meg. „Ez kié?"- kérdezte. Válasz nem jött, így felköltöttük a már régóta édesdeden szunyókáló kollégánkat, mint egyetlen lehetséges tulajdonost. A kérdésre nagy álmosan azt válaszolta, hogy igen, övé a doboz, és egy légpuska van benne. Ettől a szótól mindnyájan elsápadtunk, hiszen ennél sokkal kisebb „csempészáruért" is büntetés járt akkoriban. Nem volt mit tenni, hiszen már begördültünk a határt jelző épület elé, ahol rögtön felszállt a buszra a szúrós szemű határőr és a vámtiszt. Nem tudom, hogy sikerült egyik percről a másikra egy gondtalan, jókedvű kirándulócsoport látszatát keltenünk, de valahogy csak elértük, mert a poggyászunkat nem ellenőrizték, csupán az útleveleket. Soha ilyen közelinek nem éreztük a kollektív büntetést, mint abban a pillanatban, hiszen mindnyájunknak volt valami „vaj a fején".

Magyarország különböző tájainak felfedezése után messzebbre indultunk. Bebarangoltuk Erdélyt, megnéztük legszebb természeti csodáit, a hegyeket, szorosokat, a történelmi városok magyar emlékeit, megkóstoltuk az igazi erdélyi ételeket. Csodálatos napokat töltöttünk ott, teljesen meghatott minket az erdélyi magyarok szeretete a magyar nyelv, a magyar hagyományok iránt.

Hosszú előkészítő munka után elindult csapatunk Ausztria, Németország, Svájc felfedezésére. Erről a körutazásról kolléganőm, Stefán Györgyné számolt be egy másik írásban. Az angliai utazásról szintén olvashatnak a külföldi utak között. Az iskola-összevonás után Prága is bekerült az útitervek közé. Gyönyörű napokat töltöttünk a cseh fővárosban, sétáltunk az ódon házak között, az évszázados hidakon.

A tantestületi kirándulásoknak nemcsak a közösségformálásban van pótolhatatlan szerepe, hanem a pedagógusok szakmai munkájában is fantasztikus eredményt hoznak. Az élmények, tapasztalatok beépíthetők a tanítási órákba, a személyes beszámolókkal a gyerekek érdeklődése sokkal jobban ébren tartható. Szeretnénk a jövőben is hasonlóan tartalmas, jó hangulatú napokat együtt tölteni kollégáinkkal és családtagjaikkal!

Két kiállítás emlékképei - Jávori István

2007. március 09-én az Árpád Fejedelem-Újvárosi Általános Iskola tantestülete Budapestre látogatott, hogy megtekintse a Van Gogh-kiállítást a Szépművészeti Múzeumban, majd felkeresse a Terror Házát az Andrássy út 60-ban.

„Festményeimnek nincs értékük. Igaz, hogy nekem sokba vannak, rendkívül sokba. Vért és velőt áldoztam értük." Ma már csillagászati árakat ér minden ecsetvonása.

A festőgéniusz - mintegy tíz alkotó év alatt kibontakozó - munkássága életének 37. évében zárult le; öngyilkos lett.

Az őrült gyerek áhítatával közelítette meg a művészetet. Ösztönös volt, indulatainak, érzelmeinek útjában nem állt szűrő és ezernyi megfontolás. A festői formálás rafinált fortélyait sem ismerte, mégis elementáris, mélységes, temperamentumos, zseniálisan naiv volt.

A Vincent van Gogh életművét bemutató kiállítás másfélszáz művet tárt az érdeklődők elé.

Magam a híres Napraforgókat vártam, az elhíresült – „a levágott fülű" – Önarckép pipával című képet kerestem, s kíváncsian bekukkantottam volna A művész hálószobája Arles-ban ágya alá. De az életművét 1881 és 1890 között bemutató monografikus részben – ahol 43 festmény, 24 rajz és 10 grafika (litográfia és rézkarc) kapott helyet – egyiket sem találtam.

Egyébként már a bejutás is – a kiállítóterembe - rövid közelharcok árán sikerült (ruhatár), majd százméteres, araszoló sorakozás következett (kanyarogva), míg 6-7 fős kiscsoportonként dokkolhattunk a várva várt helyiségbe. Félhomály, halványan megvilágított képek, a sötétben gomolygó, kísértetiesen, kuszán kószáló tömeg, könyökök a bordáim között: igazán nem adták meg a magányos művészetélvezőket megillető körülményeket. Talán mégis így volt ez igazán hűséges a holland mesterhez: megteremtette a Krumplievők (litográfia) sápadt világosságát; az Önarckép pipával (plasztikus fej a jellegzetes ecsetvonásokkal, de nem a polgárpukkasztó, bekötött fővel) morcos kikukkantását a keretből. A Vízimalom Gennepnél (visszafogott, alkonyi hangulattal andalított), a Nyárfasor (tintával és ceruzával készült meglepett), A Vendéglő a szirénhez Asni?res-ben (derűs, tiszta, oldott, szokatlanul vidám, hűséges impresszionistává tett) és sok-sok egyedi csendélet, tájkép várta a nézőket. A kiállítás záróegységében olyan magyar festményeket állítottak ki (Derkovits Gyula, Munkácsy Mihály, Paál László, Csontváry-Kosztka Tivadar), akik van Gogh kortársai voltak, vagy akikre hatott művészete.

A sugárúton hömpölygő autóáradat suhant el a sötét pengefalú épület – egykor palota - előtt, mindenki sietett valahová. Mi megérkeztünk második stációnkhoz.

Egy porlepte T-34-es uralta a földszint bejárat felőli részét. Lassan-lassan rozsdásodott, vízben (= könnyben) állt. Fentről nézve az épületben meggyilkolt áldozatok százainak fekete-fehér fényképe tükröződött a mozdulatlan elemben.

Odakint a szürke esőfelhőkből folyamatosan, egyhangúan szemetelt a koramárciusi, télvégi, ködszurkáló eső.

A 33 helyiségben gyakran megdöbbent a múlttal szembenéző látogató, ahol hang-, fény-, szag(bűz)hatások sorozata várta. Az Andrássy út 60-ban működő intézmény emléket állított az itt szenvedő, megkínzott, meggyötört, kivégzett áldozatoknak.

A Terror Háza Múzeum pincéjében található az „Internálás-terme", ahol a bejárati ajtó mellett acélba vésve városunk neve is olvasható.

1945 és 1948 között az ÁVÓ Magyarországon negyvenezer főt internált.

A politikai rendőrség 1950 tavaszáig négy központi tábort állított fel: Recsken, Kistarcsán, Tiszalökön és Kazincbarcikán.

Az áldozatok embertelen körülmények között, kezdetleges eszközökkel dolgoztak.

A sétálgatók közül volt, aki vitába szállt a látottakkal, néhányan könnyeztek, mások közönyösen nézték a régi idők szocreál szobrait, megsárgult papírlapjait, kopott tárgyait, kínzóeszközeit. A mínusz-szint felé vivő lift klausztrofóbiás lassúsága már eleve felkészíti az ide lemerészkedőket, hogy mire számíthatnak. Csak erős idegzetűeknek ajánlom a körbepásztázást…

A mementó a „Könnyek termével" és a „Tettesek galériájával" búcsúzik a látogatóktól.

Diákönkormányzatunk és a szülői munkaközösség - Berentés Andrásné

A Diákönkormányzat egész éves programjával próbálja színesíteni a diákok életét, kiegészíteni az iskolai programokat. Hozzájárul a gyerekek szabadidejének hasznos eltöltéséhez. Vannak állandó, visszatérő rendezvényeink, melyeket évről évre megrendezünk : pl. évente 2 papírgyűjtés, 4 alkalommal megyünk a Miskolci Nemzeti Színház előadásaira, kétszer rendezünk az alsósoknak játszóházat (karácsony ill. húsvét előtt). December elején karácsonyi vásárt szervezünk, melynek bevételével a szülői munkaközösség gazdálkodik. Januárban a Diákparlamenten az osztályok képviselői mondhatják el véleményüket az iskolai élettel kapcsolatban.

Ezen kívül vetélkedőket szervezünk különböző témakörökben, az idén egészségügyi vetélkedőt rendeztünk novemberben, tavasszal pedig környezetvédelmi vetélkedő lesz a Föld napjára emlékezve. A farsang is természetesen visszatérő program, egyik olyan esemény, amely az egész iskolát megmozgatja: gyerekeket, nevelőket, sőt a szülőket is beleértve. Erre minden osztály minden évben nagy lelkesedéssel készül. Nem szeretném kihagyni a felsorolásból a tanév utolsó napjára tervezett Árpád napot, melyen szintén az egész iskola részt vesz akadályverseny formájában. És amit a gyerekek mindig a legjobban várnak talán az évente 2 alkalommal megrendezett diszkó. Bevételeink egy részét a diszkón szedett belépődíjak teszik ki, de legnagyobb hányadát természetesen a papírgyűjtésen kapott összegek adják. Itt szeretném külön megköszönni a szülők segítségét. A papírgyűjtések történetében idén értük el a legnagyobb eredményt, hiszen az ősszel összegyűjtött 28.800 kg-mal a Borsod-megyei általános iskolák között sikerült az előkelő második helyezést elérnünk. Bevételeinket teljes mértékben a gyerekekre költjük különböző formában. Egész évben a vetélkedők megrendezéséhez, a győztesek jutalmazásához szükséges pénzt biztosítjuk. Hozzájárulunk a házi versenyek, illetve az épületünkben rendezendő városi és körzeti versenyek helyezettjeinek jutalmazásához. Két nagyszabású rendezvényünk, a fenyőünnep és a farsang, melyeket nagyobb összeggel támogatunk. Fenyőfát vásárolunk, szaloncukrot minden osztálynak.

A farsangon a művelődési ház bérleti díját fizetjük, tombolatárgyakat vásárolunk, kisebb ajándékot adunk minden jelmezesnek, süteményt a helyezetteknek. Egész évben támogatjuk a táborokat. A városi, körzeti, megyei versenyeken induló hátrányos helyzetű tanulók nevezési díját fizetjük. Minden évben elvisszük a „leg"-eket a Miskolctapolcai barlangfürdőbe. Ennek költségeit: az utazást és a belépődíjat a DÖK fedezi. Hozzájárulunk a gyereknapi rendezvény költségeihez, az év végén kiosztott jutalomkönyvek vásárlásához. Állandó, szoros kapcsolatot tartunk fenn a szülői munkaközösséggel. Év közben megbeszéléseket tartunk, ahol közösen döntünk a gyerekek és az iskola támogatásának módjáról, összegéről, illetve kikérjük a szülők véleményét a tervezett programokkal kapcsolatban is. Év végén a gyerekeken kívül a szülőket is jutalmazzuk: apró ajándékokkal köszönjük meg azon szülők munkáját, akik egész évben segítették rendezvényeinket. ***Ezúton is megköszönjük azoknak a szülőknek a fáradhatatlan munkáját, segítségét, akikre mindig számíthatunk, akik nélkül az iskolánk nem tudna ilyen hatékonyan, zökkenőmentesen működni!***

A 2010/2011. tanévben a Szülői Munkaközösség tagjai:

SZM vezető : Vasas Andrásné
Helyettes: Katonáné K ö r m ö n d i Ildikó

További SZM tagok:

Ferenczíné Molnár Ágnes
Kovács Andrea
Farkas Ágota
Kiss Ágnes
Nagyné Lőrincz Laura
Tarné Venczel Ágnes
Szert Anita
Csóré Mónika
Váradi Csabáné
Erneszt Gábor
Pintérné Nyíri Andrea
Szeszéné Csorba Erika
Tóth Éva
Palkóné Kiss Erzsébet
Debrecenine Kovács Zsuzsanna
Sundáné Kocsis Andrea
Vígh Zoltánné
Tóthné Várhelyi Zsuzsanna
Hankó Andrea
Hollóné Nyíri Zsuzsanna
Erkli Ágnes
Czövekné Kerékgyártó Veronika
Erkli Jánosné
Köntös Andrea
Dimény Sándorné
Csabai Zoltánné
Fábián Lászlóné
Dávid Istvánné
Szatmáryné Cselei Krisztina
Kapott Andrea
Szamosiné Molnár Erika
Kiss Tímea
Balogh Róbertné
Ferkel Erzsébet
Pallósné Sándor Csilla
Molnár Jánosné
Víghné Rozgonyi Éva
Beniczkiné Tózsa Edina
Kónyáné Tóth Marianna
Váradiné Fekete Rita
Csengeriné Szepesi Ágnes
Szajkóné Vincze Ildikó
Himer Józsefné
Hornyák Gáborné

Színházba járunk - Feketéné Sándor Ildikó

Iskolánk egykori és jelenlegi pedagógusai is egyaránt a művészetek iránt érdeklődő emberek. Ezt szerettük volna átadni tanulóinknak, amikor 1999-ben Márki Lászlóné Terka kolléganőnk kitalálta, hogy szervezzünk színházlátogatást a Miskolci Nemzeti Színházba. 12 éve nagy sikerrel szervezzük meg minden tanévben ezt a nagy élményt nyújtó, kulturált szórakozást. Átlagosan 80 tanulónknak van ifjúsági bérlete, de volt olyan év is, amikor több mint százan voltunk. Minden színházi évadban négy különböző stílusú darabot láthatunk. Van vígjáték, drámai mű, operett vagy musical és opera. A gyerekek így sokféle műfajjal ismerkedhetnek meg. Néhányat megemlítek, amiket eddig láttunk: Jézus Krisztus szupersztár, Makrancos hölgy, Szerelmi bájital, Csárdáskirálynő, Carmen, Száll a Kakukk fészkére, Evita, Valahol Európában,

A denevér, A muzsika hangja, Éjjeli menedékhely, Pillangókisasszony, Moli?re (Képmutatók cselszövése), A tizedes meg a többiek.

Minden hónapban izgatottan lessük, a Miskolci Nemzeti Színház honlapját, hogy mikor megyünk színházba. A felső tagozatos tanulóink szeretnek ide járni, mert szépen felöltözhetnek, megtanulják, hogyan kell viselkedni, illetve minden alkalommal a színház hangulata, szépsége magával ragad mindenkit.

Volt olyan tanév, amikor karácsony előtt a Diákönkormányzat megjutalmazta kiváló diákjait egy színházlátogatással, ami természetesen Csajkovszkij Diótörője volt. Reméljük, hogy ezt a hagyományt még sok-sok éven át tudjuk biztosítani tanulóinknak, és sok gyermekből színház szerető felnőtt lesz!

Versenyeink

Alsós idegennyelvi verseny iskolánkban - Tóthné Balogi Erzsébet

Iskolánkban az idegen nyelv oktatása, hagyományainkhoz híven kiemelt szerepet játszik. Ezen belül is fontosnak tartjuk az életkori sajátosságokra épülő nyelvtanítást. Az alsó tagozatban történő nyelvtanulás célja a megfelelő motiváció, a helyes kiejtés és a jól működő tanulási módszerek kialakítása. Mindezeket szem előtt tartva, hét évvel ezelőtt úgy döntött az idegen nyelvi munkaközösség, hogy meghirdeti Kazincbarcika és vonzáskörzetében az alsós angol-német versenyt. Minket igazolt az a lelkesedés, amit a vetélkedőre jelentkező kollégák és iskolák részéről tapasztaltunk és tapasztalunk.

A vetélkedőn harmadik, negyedik illetve német nyelvből ötödik osztályos tanulók vehetnek részt három fős csapatokkal. A verseny három jól elkülöníthető részből áll. Előzetes feladatként a csapatok projektmunkát készítenek- bármilyen technikával- a megadott téma alapján. Ebben a részben a gyerekek megmutathatják kreativitásukat, kézügyességüket. A verseny legérdekesebb, legélvezetesebb része, amikor a csapatok bemutatják a megadott téma alapján összeállított kis műsorukat. Az alsós gyerekek nagyon szeretnek szerepelni, szívesen adnak elő mondókákat, dalokat, verses meséket. Az előző években az alábbi témák szerepeltek a versenykiírásban: tavasz, ünnepek, állatok, mesék, születésnap. Idén az iskolánk fennállásának 40. évfordulója alkalmából 40 mesét jelöltünk ki, amelyek közül a versenyzők maguk választanak.

A kollégák szakmai tudását, kreativitását és a tanulók felkészültségét, tehetségét dicséri az a tény, hogy még soha nem fordult elő két egyforma vagy esetleg hasonló műsor. Köszönetet kell mondanunk a szülőknek is, akik maximális támogatásukkal - pl.: jelmezkészítés - nagyban hozzájárulnak a rendezvény sikeréhez. A versenyzők harmadik feladata néhány játékos, rajzos, írásbeli feladat csoportos megoldása. Mind a felkészülés, mind pedig a versengés közben a gyerekek megtanulnak csapatban dolgozni, egymásra figyelni, egymást segíteni.

Minden résztvevő csapat ajándékban részesül. A zsűribe mindig neves szakembereket hívunk meg. Az értékelés az összesített pontszám alapján, évfolyamonként történik. Az első hat csapat tanulói értékes jutalmat kapnak. Ugyanakkor külön jutalmazzuk a legjobb projekt és a legjobb műsor készítőit is. Versenyünket minden évben számos tankönyvkiadó és a Kazincbarcika és Vonzáskörzete Többcélú Kistérségi Társulás támogatta.

Végül de nem utolsó sorban nem szabad megfeledkeznünk a rendezvény záró eseményéről, amikor minden résztvevőt megkínálunk eredeti angol, német receptek alapján készült süteményekkel, amelyet a segítőkész szülők és kollégák készítenek.

A rendezvény sikerességét és magas színvonalát igazolja az a tény is, hogy iskolánk ezzel a programmal nevezett a „Jó gyakorlat" pályázatra, amit pozitívan értékeltek és el is fogadtak

Alsó tagozatos körzeti matematikaverseny - Pintér Bertalanné

Munkaközösségünk immár másfél évtizede hirdette meg először az alsó tagozatosok matematikaversenyét. Mára már hagyománnyá vált, hogy minden tavasszal megrendezzük ezt az esztornát.

Kezdetben csak a város 10 általános iskolájának tanulói mérték össze a tudásukat e nemes tantárgyból, később a Kazincbarcika és Vonzáskörzete Kistérségi Társuláshoz csatlakozott települések iskolái is bekapcsolódtak a megmérettetésbe. Volt olyan verseny, ahol 25 iskola 132 tanulója jelentkezett és jött el hozzánk. Ez a verseny a tehetséggondozás egyik alapszíntere, hiszen komoly felkészülés előzi meg, ami után az iskolai háziversenyeken eldől, hogy az adott évfolyamon ki a legtehetségesebb,

ki képviselheti iskoláját a körzeti versenyen.

2., 3. és 4. évfolyamon versenyeznek a gyerekek, 8-10 feladatot oldanak meg írásban 60 perc alatt, amelyekben logikai, szöveges, tréfás, becsapós és természetesen számfeladatok is szerepelnek.

Amíg a gyerekek a feladatokat oldják, addig a felkészítő tanítókat vendégül látjuk, akik a kézhez kapott feladatlapokon rögtön"munkához látnak"és izgulnak kis tanítványaikért.

A verseny végén a tanulókat is megvendégeljük 1 pohár üdítővel, pogácsával és senki nem megy haza emléklap nélkül.

A feladatlapok kijavítása után 1-2 hét múlva történik az eredményhirdetés, ahová évfolyamonként az 1-6. helyen végzett tanulókat hívjuk be felkészítő tanítójukkal együtt. Értékes könyvjutalmat és oklevelet kapnak a gyerekek, felkészítőiket egy szál virággal jutalmazzuk.

Örömmel tölt el bennünket, hogy nagy népszerűségnek örvend ez a verseny és vannak olyan „kis matematikusok", akik minden évben eljönnek, és 4.-es korukra már gyakorlott versenyzőként mosolyognak ránk.

Ha csak néhány gyerekben sikerült felébreszteni a versenyzési kedvet vagy jobban megszerettetni e tantárgyat, úgy gondolom nem volt elvesztegetett idő e versenynek az elindítása, és bízom benne, hogy a jövőben is sok okos, csillogó szemű, matematikát szerető kisgyerekkel találkozhatunk majd!

Rendezvényeink

„Ünnep készül, boldog ünnep..." - Dávidné Encs Marianna

A május már ébred. Az utcán virágok illata árad. Ebben a hónapban van egy nap, mely talán a legfontosabb, ekkor köszöntjük az édesanyákat. Ez mindig bensőséges és rendkívül megható. Az édesanyáknak csodálatos élmény.

Kevés olyan szívmelengető ünnep van, mint az anyák napja. Az alsó tagozatos osztályok minden tanévben már április elejétől erre a napra készülnek. Elkezdődnek a próbák, a válogatások: Ki mond verset? Ki énekel? Ki táncol?

Minden kisgyermek kedveskedni szeretne ilyenkor az anyukájának. Izgatottan készülődnek a nagy napra. Technikaórákon kedves kis ajándékokat barkácsolnak, hogy az anyák napi köszöntő után a virággal azt is átadhassák. A várva várt napon megindul az áradat az iskola felé. Ünneplő ruhába öltözött gyerekek és velük az édesanyák. Az édesanyák, akik együtt izgulnak gyermekeikkel.

Mikor megtelik a tanterem, elkezdődik az ünnepi műsor. Egymás után hangzanak el a megható versek, csendülnek fel az anyákat, nagymamákat dicsérő énekek. Ezt a napot a gyermekszívekből áradó hála aranyozza be. A nézőtéren ülő édesanyák, nem tudják palástolni meghatódottságukat, törülgetik szemüket titokban és nyíltan is, hisz mi volna meghatóbb, mint az őket köszöntő gyermekük, szava, hangja, tánca. Nincs is szebb és kedvesebb ajándék a saját gyermeküknél.

A gyerekek, pedig izgatottságuk mellett is meghatottan tekingetnek, arrafelé, ahol szeretett anyukájuk, nagymamájuk ül. Most nekik mondják a verset, járják a táncot, zengik a dalt.

Egymás után sorban köszöntik, köszöntik az édesanyákat.

A farsang - Jávori István

A farsang a vízkereszttől - január 6-ától - hamvazószerdáig, a nagyböjt kezdetéig tartó időszak elnevezése, amelyet hagyományosan a vidám lakomák, bálok, mulatságok, népünnepélyek jellemeznek. A farsang jellegzetessége, hogy a keresztény naptárban nem kötődik hozzá jelentős vallási ünnep, alapvetően a gazdag néphagyományokra épül. A farsang zajos mulatságait egy ősi hiedelem hívta életre. A középkorban azt hitték az emberek, hogy a tél utolsó napjaiban - amikor rövidek a nappalok és hosszúak az éjszakák - a Nap elgyengül, és a gonosz szellemek életre kelnek.

Vigalommal, jelmezes karneváli felvonulással, boszorkánybábu elégetésével akarták elűzni ezeket. Egyes helyeken tüzes kerekeket görgettek, mert azt remélték, hogy a földi tűz segíti a napot, hogy újra erőre kapjon. A farsang csúcspontja a karnevál, hagyományos magyar nevén „a farsang farka".

Ez a farsangvasárnaptól húshagyókeddig tartó utolsó három nap, ami nagy mulatságok közepette, valójában télbúcsúztató is. Számos városban ekkor rendezik meg a híres karneválokat (riói karnevál, velencei karnevál), Magyarországon pedig a farsang legnevezetesebb eseményét, a mohácsi busójárást.

Ballagás

A jubileumi év ballagó diákjaitól a következő sorokkal búcsúztak el osztályfőnökeik az utolsó osztályfőnöki órán:

Kedves Lányok és Fiúk!

Köszöntünk Titeket ballagásotok alkalmából! Tudjuk, hogy az öröm és egy kis szomorúság együtt vannak jelen a mai napon.

Öröm, hogy valami új vár Rátok, és szomorúság, mert búcsút kell vennetek egy megszokott osztályközösségtől, jó barátoktól. Szívesen idézünk fel Rólatok egy kedves mosolyt, egy megkapó, elgondolkodó vagy rácsodálkozó tekintetet.

Életeteket három alapra építsétek: Tudásra, Tisztességre, Becsületre!

Becsületesen élni nem könnyű, de megéri, mert nyugodt, tiszta lelkiismeretet pénzért nem lehet kapni. Tudjátok, a becsület és a szorgalom olyan, mint a jó szél, előrehajtja az embert. Lássátok az életben a célt, mert egyetlen vitorlásnak sem jó a szél, ha nem látja a „kikötőt".

Ebben a krízisben sok kapaszkodónak kell lenni az ember életében, ez lehet a család, jó barátok, idővel a szerelem, de lehet egy jó könyv, zene, sport.

Hallgassátok meg szüleitek, barátaitok tanácsait, de aztán döntsetek magatok.!

Új „utazás" vár Rátok. Döntések sora előttetek, kérdések, hogy mit tegyetek, merre menjetek, hogyan döntsetek választásaitokban.

Ne feledjétek, a jó döntések áldást hoznak Rátok a jövőben! Munkálkodjatok magatokon, hogy képesek legyetek bölcsen dönteni, sikerre jutni, boldogulni. Akik mindent megtesznek életük jobbra fordításáért, azoknak fordul jobbra az élete. Legyetek vidámak és megbízhatóak, aki optimistán szemléli az életet, annak könnyebben megy minden.

Az élet olyan, mint egy napló. Minden áldott nap újabb üres lap életetek naplójában: a tollat a Ti kezetekbe adták, csak rátok vár, hogy megírjátok a létező legjobb „könyvet". Legyen benne tanulás, nevetés, kaland, szerelem, becsületes munka!

Minden fejezetben töltsétek hasznosan a kiszabott időt! Minden áldott nap próbáljátok kihozni magatokból a legtöbbet, és a többi már megy magától. A jól megélt élet nem egyéb, mint hasznosan eltöltött napok sora. Néha az ember azt gondolja, hogy tökéletesnek kell lennie, nem követhet el hibákat. Ilyenkor túl sokat kívánunk magunktól.

Kérünk tehát, tegyétek meg, mi Tőletek telik! Ne hasonlítsátok magatokat senkihez! Egyedi és értékes emberek vagytok.

Iskolánk gyökeret adott és szárnyakat. Okosan repüljetek, és ezek a szárnyak vezessenek vissza hozzánk. Végül kívánjuk, hogy terveitek, vágyaitok váljanak mind valóra, haladjatok kitartással, lendületesen a kitűzött céljaitok felé!

Sok sikert, nem elfecsérelt, hanem okosan megélt szép jövőt kívánunk Nektek!

Szeretettel:

Hajde Vilmos	Stefán Györgyné	Kónyáné Dona Éva
8. a of.	8. b of.	8. c of.

BALLAGÁS – 2010

A 2010-2011-es tanévben végzett diákok névsora

8. a

Bandula Judit
Bondár Rebeka
Budai Éva
Búzás Bianka
Dénes Dorina
Drótos Nóra
Gadnai Gábor
Hegedûs Bettina
Hegedûs Leonetta
Horváth Annamária
Horváth Erik
Juhász Bence
Kálmán Zoltán
Kántor Mónika
Károlyi Fanni
Kaulics Anett
Kiss Flóra
Marsi Krisztina
Papp Laura
Perge Valentina
Pósa Gábor
Rémiás Virág
Rostás Eszter
Skover László
Tóth Anett
Ádám Alexandra Rézmûves
Mariann
Tóth Péter

8. b

Csillik Evelin
Csomor Gábor
Dobolán Evelin
Dobrai Emese Irén
Dolgos Fanni
Gál Gréta
Hubay Dániel
Jaidzisz Kristóf
Jelényi Attila
Jelényi Dániel
Kanyó Marcell
Keszler Dóra
Király Dávid
Krehlik Nándor
Kulcsár Zoltán
Lagzi-Kovács Petra
Lakatos Erzsébet
Lükõ Ákos
Prógli Noémi
Rescsánszki Laura
Rézmûves Brigitta
Szakáll Sándor
Szilágyi Erzsébet
Szitai Katalin
Tamkó Karolina
Váradi Richárd
Varga Bíborka
Vitéz Levente
Wittner Eufrozina
Zilahi Boglárka

8. c

Bacsiszta Krisztián
Balog Dorina
Bandula Nikolett
Boda Csilla Dalma
Budai Lili Zsuzsanna
Cselényi Réka
Dobi Klaudia Vivien
Gregus Ferenc
Illner Bettina
Konyha Fanni
Masír Martin
Molnár Krisztina
Nagy Vivien
Orosz Tamara
Szalon Balázs
Szegedi Barbara
Székely Zsuzsanna
Szitai Jennifer
Takács Nikolett
Hegedûs Viktória

Pedagógusaink írták

A fejlődés határtalan - Kissné Jabelkó Gabriella

Emlékezzünk a kezdetekre: 1988-ban Videoton számítógépekkel kezdtük el a munkát egy lelkes csapattal egy osztályteremben. A körülményekre jellemző képsor, hogy: a szakkör elején ki-, a végén becsomagoltuk a dobozokba a gépeket és a felszerelést. Két évvel később, 1990-ben megkaptuk az épület hátsó szárnyának egy pici helyiségét, ami most fizikaszertárként funkcionál. Akkoriban ott fűtés még nem volt, télen hősugárzóval fűtöttünk. Előfordult az is, hogy 15 gyerek volt benn az aprócska térben. Ez a szakkör a felsősöknek indult. Dos, Basic és Pascal nyelvet tanítottam. Fejlődésnek számított – ez ma már megmosolyogtató -, amikor 4 db vadonatúj Commodore 64-es számítógépet kaptunk.

Ekkor már programozói versenyekre jártunk. A nagyhírű miskolci Földes Ferenc Gimnáziummal, számítástechnikai tagozatos általános és középiskolákkal versenyeztünk. Minden délutánt ott töltöttem a lelkes, tehetséges gyerekekkel. Szívesen jártak hozzám, szerettek újat tanulni, gondolkozni.

1997-ben még mindig az a mini terem várta az érdeklődőket, de az iskola kedvezményesen vett – máshol már leselejtezett - PC gépeket. A programozáson kívül tanítottam felhasználói programokat is. Elkezdtük a Comenius Logo-t. A versenyek skálája fokozatosan nőtt. Többféle megmérettetésen is ott voltunk, az „Árpádot" számon tartották az országos versenyeken is.

2000-ben iskolánkban egy döntő, hatalmas színvonalugrás történt a számítástechnika terén. Átadták a jelenlegi informatika-szaktantermet. A város felszerelte 13 db - akkor nagyon korszerű - PC géppel.

A megyében is egyedül álló csillagpontos Windows alapú hálózatot építettünk ki. Minden gépen internet-elérhetőséget (matávosat) biztosítottunk, szervergép is üzemelt a kliensek kezelésére.

Elkezdtük alsó tagozatban is az informatikát tanítani, először csak szakkörként. A lelkes gyerekek örömmel jöttek, vágyakozva szívták magukba a tudást. Ehhez nekem is sokat kellett tanulnom, hihetetlen mennyiségű és minőségű önképzéssel. Elismerték a hozzáértésemet, kistérségi munkaközösség-vezető lettem, az informatika tanároknak tanítottam a módszertant.

2004-ben pályázat útján újabb 5 gépet nyertünk, bekötötték a sulinetes internetet. Azóta csak a kidőlt gépeket pótoltuk. Sajnos a gépállomány eléggé elhasználódott.

Kazincbarcikán Féderer Balázs lett az „Év diákja", aki az Árpád Fejedelem-Újvárosi Általános Iskola 8. osztályos tanulója.

Balázs országos szintű számítástechnikai versenyen első helyezés ért el.

Tanára: Kissné Jabelkó Gabriella, az „Év pedagógusa" cím jutalmazottja.

Kazincbarcikai Közélet, 2004

A szorgalmas, kitartó tanulóink ma már úgy mennek el, hogy kezükben az ECDL bizonyítvány. Úgy kerülnek ki az általános iskolából, hogy középszinten szinte már nem is tudtak nekik újat mondani. A középiskolában sokan közülük másodikban, harmadikban leteszik az előrehozott informatikai érettségi vizsgát, előfordul, hogy emelt szinten.

2008-ban az Árpád Fejedelem Tagiskola pedagógiai programjába bekerült az emeltszintű informatika tanítása felmenő rendszerben. Amit eddig szakkörként működtettem, az most mindenki számára elérhetővé vált.

A szaktanterem felszereltsége a jövőben előreláthatóan fejlődni fog.

A tervek szerint a 2011/2012-es tanévtől a gépállományunk teljesen megújul majd.

Az informatika az évek során minden tantárgyba betette a lábát, például interaktív táblán oktathatnak a pedagógusok.

Versenyek, ahol részt vettünk és eljutottunk több tanévben is az országos döntőig:

1. Megyei programozói verseny
2. Megyei alkalmazó verseny
3. Logo programozó verseny
4. Országos Általános Iskolai Számítástechnika Verseny
5. Kalmár László Alkalmazó Verseny.

Megyei, országos számítástechnikai-informatikai versenyeken kiemelkedő eredményt elérő tanulóink:

Sztupák Gábor, Kovács Krisztián, Bakos Ádám, Hrabovszki Tamás, Szűcs Gergő, Tóth Tamás, Józsa Gábor, Féderer Tamás, Fekete Dániel, Nagy Eszter, Féderer Balázs, Demeter Péter, Szabó Anita, Fiál Gábor, Dargai Andrea, Páll Liliána.

Barátunk az interaktív tábla - Jávori István

A jövő technikája maholnap megjelenik az iskolákban. Azt ígérik, hogy hamarosan az ország 62 ezer tantermében 40 ezer juthat interaktív táblához.

Az új eszköz és kiegészítőik használatával az oktatás is megújulhat. Nemrég (2009-ben) a kazincbarcikai Árpád Fejedelem Tagiskola 10 tanára megismerkedett a nagyszerű szakember, Kissné Jabelkó Gabriella kitűnő irányításával egy 30 órás tanfolyam keretében az interaktív táblával, annak lehetőségeivel, módszertanával.

A tanároknak hamarosan lehetőségük nyílhat beilleszteni a saját pedagógiai eszköztárukba az interaktivitást – iskola SMART-táblák vásárlására készül -, hogy az itt dolgozó pedagógusok hatékonyabbak legyenek az időérzékeny tanítási folyamatban. Az interaktív tábla használatával a tanórák szórakoztatóbbak lehetnek, a diákok és a nevelők egyaránt motiváltabbakká, az órák frontálissága együttműködővé válhat.

A modern tábla olyan, a pedagógiai folyamatban is jól hasznosítható IKT (Információs és Kommunikációs Technológia) eszköz, amely egy szoftver segítségével kapcsolja össze a táblát úgy egy számítógéppel (és projektorral), hogy annak vezérlése a tábláról lehetséges lesz, illetve a táblára került tartalmak háttértárolóra menthetővé válnak. Az interaktív tábla használata elsősorban a konstruktivista (építő, előrevivő) pedagógiának kedvez. A konstruktivista pedagógia a tanulást az új tudás aktív, személyes megalkotásaként és társas tevékenységként értelmezi. A kompetenciák fejlesztése és a szocializáció folyamata is csak a tanulói tevékenység eddiginél jóval magasabb szintjén képzelhető el.

Olyan komplex tanulói környezetet lehet teremteni a rávetített objektumok, az internet és multimédiás CD-k kínálta lehetőségekkel, melyekben a diákok, és a tanár kreativitását kihasználva igazi problémamegoldás következhet be. A tanulók játszva, felfedezve, szórakozva tanulás közös élményére építve sajátíthatják el a tananyagokat. A tábla olyan, mint egy hatalmas érintőképernyő, amelyet az utolsó padban ülő diák is jól láthat. Az embereket befolyásolja mások viselkedése, más emberek reakciója hatást gyakorol arra, ahogyan gondolkodunk, cselekszünk. A többiek gondolatai, érzései, viselkedése által gyakorolt hatás többnyire pozitív és helyénvaló. Mindezt az oktatásra vetítve elmondhatjuk, hogy az osztály, illetve egy-egy csoport tagjainak kölcsönös interakcióiból, egy kollektív bölcsesség adódhat. A magyar pedagógiában a kompetencia alapú tanulás új irányvonalakat mutat, a tudás alapú társadalom eléréséhez meg kell tanulni megosztani a tudást, csoportban dolgozni, együttműködni. Az interaktív tábla használatával mindez könnyebben elsajátítható.

A pedagógus és diáktársadalom új szavakat tanulhat: interaktív tábla - aktív tábla - digitális tábla - virtuális aktív tábla - ActivVote - Polyvision - SmartBoard - kalibrálás – szavazórendszer...

Természettudományos tehetséggondozás - Ivády Miklós

Az utóbbi években általános- és középiskolákban is csökkent a természettudományos tantárgyak óraszáma. Az így kialakult hátrányos helyzeten iskolánk tanárai igyekeztek javítani. Évek óta részt veszünk a Megyei Önkormányzat által meghirdetett pályázatokon. Munkánkat a Kazincbarcika és Vonzáskörzete Többcélú Önkormányzati Kistérségi Társulás Társulási Iroda is támogatja. Hetedik osztályos tanulók számára évek óta indítjuk a természettudományos tehetséggondozó szakkört levelező formában. Ezen Kazincbarcika és vonzáskörzete iskolai tanulóinak 3 fős csapatai vehetnek részt. A szakkör tagjai a tanév során 3-4 alkalommal feladatlapokat töltenek ki matematikából, kémiából, fizikából. A kérdések nagyrészt a tananyagra épülnek, de feltételeznek önálló ismeretszerzést is lexikonokból, vagy az Internetről. A csapatok eredményét értékeljük, és a legsikeresebb csapatok számára budapesti tanulmányi kirándulást szervezünk a Csodák Palotájába, a Jövő Házába, vagy a Közlekedési Múzeumba. (Korábban égerszögi táborozás volt a jutalom.)

A tehetséggondozás másik formája a tehetséggondozó műhely. A foglalkozásokon résztvevő tanulókat pszichológus, vagy az iskola tanárai válogatták ki a körzet általános iskoláiból. A kiválasztott tanulók hetente egy kétórás szakköri foglalkozáson vettek részt. A tehetséggondozó műhely munkáját négy tantárgyra építettük (matematika, fizika, kémia, informatika). A tanulók matematikából az átlagostól nehezebb feladatokat oldottak meg. Kémiából, fizikából érdekes kísérleteket végeztek el, gyarapították tudásukat, fejlesztették kézügyességüket. Informatikából újszerű feladatokat oldottak meg, amivel előkészültek az ECDL vizsgára. Aktív tudásukkal saját iskolájukban is növelték a természettudományos tárgyak iránti érdeklődést, erősítették a környezetbarát szemléletet. A tehetséggondozó műhely foglalkozásain részt vett tanulók többsége természettudományos vonalon tanult tovább a Földes Ferenc Gimnáziumban, a Herman Ottó Gimnáziumban, az Avasi Gimnáziumban és a Ságvári Endre Gimnáziumban vagy már műszaki pályán helyezkedett el. Álljon itt néhány eredmény, a teljesség igénye nélkül:

Öveges József fizikaverseny megyei forduló: Prokop Alex, Féderer Balázs, Demeter Péter.

Komplex természettudományos verseny országos forduló: Páll Laura, Czimer Bettina, Kovács Bence, Magyari Irma, Tamás Bianka, Lovas Noémi.

Hevesy György kémiaverseny területi forduló: Dávid Dorottya, Féderer Tamás, Kovács Bence.

Curie kémiaverseny verseny területi forduló: Kovács Bence, országos forduló: Féderer Balázs.

Kozma László informatikaverseny megyei forduló: Szabó Anita.

Megyei számítástechnika verseny: Fiál Gábor, Szabó Anita, Demeter Péter.

Zrínyi matematikaverseny körzeti forduló: Kovács Bence, Prokop Alex, Páll Liliána.

Észtörő körzeti matematikaverseny: Páll Liliána, Kovács Bence, Fiál Gábor, Prokop Alex

ECDL vizsgát tett: Demeter Péter, Fiál Gábor, Szabó Anita.

A fenti munkát az évek során a következő tanárok irányították: Ivády Miklós, Jenei Sándorné, Kissné Jabelkó Gabriella, Kónyáné Dona Éva, Márki Lászlóné.

Curie és Hevesy György kémiaverseny-sorozat - Jenei Sándorné

Úgy gondolom, egy jubileumi évkönyvből nem maradhat ki az a versenysorozat, ami nagyon szép sikereket hozott hosszú éveken át iskolánknak. A Curie-verseny többfordulós volt. Indult feladatlapokkal, levelezéssel, majd jött a körzeti forduló, ha bejutottál. Ez mindig Sajószentpéteren volt, folytatva az országos elődöntő és végül az országos döntő, Szolnokon és Budapesten. A Hevesy György kémiaverseny városi, megyei és országos szinten zajlott. Büszkén írhatom le az országos döntőbe bejutott tanulók neveit. Öregbítették iskolánk és városunk hírnevét. A tanulóknak is felejthetetlen élményt nyújtottak a többnapos országos döntők. Országos kémiaversenyen kiválóan szereplő tanulóink névsora:

Bogár Andrea
Simanovics Dóra
Pintér Ákos
Hrabovszki Tamás
Józsa Tamás
Kupai József
Tóth Vivien
Bogár Ádám
Bodnár Péter
Dargai Gábor

Ezek közül a tanulók közül többen 7. és 8. osztályban is bejutottak az országos döntőbe. Nemcsak kémiaversenyeken szerepeltek kiválóan. Matematika és fizikaversenyeken szintén.

A szép eredményeket a kitartó és szorgalmas felkészülésüknek köszönhették. Sokuknak a továbbtanulásukat is befolyásolta a versenyeken elért siker. Az országos verseny szervezői gondoskodtak versenyen kívüli programokról is. Az Operaházban balett bemutatón vehettek részt, vagy kirándultak az ópusztaszeri Nemzeti Történelmi emlékparkba. Más kulturális rendezvényen is részt vettek. A felkészülések és a versenyek közelebb hozták őket tanárnőjükhöz is.

A mai napig büszkén gondolok az elért szép sikerekre, s a tanulókra.

A versmondó lány (2009) - Jávori István

Kedves Olvasók!

Egy kiemelkedő teljesítményt elérő nagybarcai diáklányt ajánlok szíves figyelmükbe.

A Pollack Mihály Általános Iskola Árpád Fejedelem Tagiskolájának 8. b osztályos tanulóját: Czimer Bettinát.

Bettina nyolc éve kitűnő tanuló, példamutató magatartású és szorgalmú.

Tanulmányi versenyeken is sokoldalú: versmondás, angol nyelv, kémia, ének, kommunikáció témában.

Évek óta fontos szereplője az iskolai ünnepélyeknek.

Az előző 3 évben (5., 6., 7. o.) - iskolájában - az évfolyam legjobb diákja kitüntető címet érdemelte ki.

Az elmúlt két tanévben (2007/2008., 2008/2009.) sikert sikerre halmozott.

7-8. osztályos korában a szavalóversenyeken (ami - szerintem - az irodalmi megmérettetések "csúcsa") nyolc versenyből nyolcat nyert meg!

Kedves, vidám, segítőkész személyiség.

Bátor vélemény-nyilvánító, terhelhető, higgadt a versenyeken, kitartó.

Orgánuma csodálatos, sokra hívatott, remélem, még hallani fogunk róla!

Továbbtanulni a Ságvári Endre Gimnáziumba készül, az ötéves angol tagozatra. 2009. január 22-én - köszönet a javaslattevőknek és a jutalmazóknak - a Magyar Kultúra Napján a városi ünnepségen könyvjutalomban részesült.

Számomra ő az évtized diákja.

Két dolgos diák. - Jávori István

A 2010/2011-es tanév tanulóink többségének 2010. szeptember elsején kezdődött. Két diákunk: ÉLIÁS KRISZTIÁN (7. a) és VARGA OLIVÉR (8. b) azonban már augusztus16-től kitartóan segítette a felújított épületbe történő beköltözést.

Ha kellett az egykori Újvárosi Általános Iskolában – a pedagógusokkal együtt - pakolták a kétszemélyes padokat, tengernyi mennyiségű széket, íróasztalokat, nehéz szekrényeket, öles dobozokat, szemléltető eszközöket. Máskor meg az Árpád épületében tették ugyanezt, de itt már gyakran három szint volt a cipekedés teljesítendő távja. Ezután a teremrendezéseknél, a szekrények falhoz rögzítésénél, a függönytartók felfúrásánál inaskodtak. A monoton, de precizitást és nagy türelmet kívánó pad- és székszereléseknél is számíthattunk rájuk.

2010 karácsonyán az iskolai alapítványtól jutalmat kaptak.

Varga Olivér a saját zsebpénzéből járt be autóbusszal Kazincbarcikára, ő ugyanis Tardonán lakik, de szívesen jött, önként dolgozott a közösségért.

Éliás Krisztiánt a szeptember első szombatján – az álmosan felkelő Nap – már az iskolában találta: a karbantartóknak segédkezett a vadonatúj táblák felszerelésében.

Köszönetképpen írásbeli igazgatói dicséretben részesültek, s a jó szó a tanév első iskolagyűlésén sem maradt el: kiemelkedő munkájukért tagiskolánk vezetője méltatta – tapsvihar közepette – teljesítményüket, s állította követendő példaként diáktársaik elé őket. Új közmondás született: „Aki a munkát szereti, rossz diák nem lehet!"

(Megjelent az Észak-Magyarország Szólástér rovatában 2010. 09. 23-án.)

Volt egyszer egy... - Jenei Sándorné

Iskolánk történetében egyszer fordult elő, hogy tiszta angol tagozatos osztály indult 5. osztálytól.

Nagy előnye volt ezeknek a tanulóknak, hogy 13-13 fővel kis csoportban folyt a matematika és az angol tantárgyak oktatása. Ők szerettek tanulni, szerettek együtt lenni.

Sok közös élményünk volt, még a televízióba is bejutottunk a Három kívánság műsorba. Nyaranta együtt táboroztunk Balatonszepezden, Égerszögön. Az évi kirándulásaink is mindig többnaposak voltak. Helyben is gyakran kirándultunk. Nagyon szerettek a gyerekek számháborúzni, s más játékokat is. Biztos visszaemlékeznek még pl. a Hoppon maradt vőlegény-menyasszony játékra, vagy a Kacsingatósra.

Egyik legnagyobb élményünk volt az „eltévedés". Az történt ugyanis, hogy Égerszögről gyalogtúrán átmentünk Aggtelekre. Reggel 8 órakor indultunk. Volt „túravezetőnk" is, helybeli fiatal férfiak. Az egyik ott maradt Aggteleken a barátnőjénél, a másik sajnos berúgott. Így visszafelé új utat akart keresni, rövidebbet. Eltévedés lett az eredménye. Gyalogoltunk, gyalogoltunk hegyre fel, aztán le, stb. Este 7 óra után értünk vissza Égerszögre. Pótkocsis teherautó platóján sikerült eljutnunk Jósvafőre. Onnan már ismertük szerencsére a turista utat a panzióhoz. Mondanom sem kell, jól esett az estebéd. Ez lett a hetes táborozás egyik legnagyobb élménye. Az osztály tanulóinak nagy része a Ságvári Endre Gimnázium angol tagozatán tanult tovább. Volt osztálytalálkozónk is, majdnem mindenki el tudott jönni.

Jó volt a szép emlékekre visszagondolni!

Iskolaavatóra - Jávori István (részlet)

Eljött immár a várva várt nap!

40 éves iskolánk kívül-belül megújult, csodálatosan megszépült, a szigorú európai uniós szabványoknak is megfelel.

1969-ben - a korábban mocsaras területen - cölöpverő gépek dörömbölésére ébredtek a mélyben szunnyadó erők régóta alvó varázstündérei és a környékre – nemrég beköltözött boldog – lakásbérlők. Ez a dübörgés akkoriban nem volt szokatlan a városlakóknak a Tardona völgyében, hiszen a szocialista városépítés lendületes korszakában gombamód szaporodtak, tucatszámra épültek a lakótelepi panelházak a Kilián tértől a Kun Béla téren át a várost körbekanyargó Szabó Lajos útig.

1970 szeptemberére elkészültek a 3 szintes épület tantermei, folyosói, irodái; a tornatermi szárny befejezésére azonban még várni kellett egy pár hónapig.

Az első tanévben, 1970/71-ben kétműszakos váltótanításban kezdődött a képzés a Kun Béla Általános Iskolában, ahol a sok nebulótól bizony „Élet zengte be" az iskolát. Egymást követő nemzedékek sora tanulta meg, hogy érték a tudás.

Volt olyan év is, amikor közel 1000 diák koptatta itt a padokat, s délelőtt-délután „teltházas" volt a nevelés, oktatás. Jó évek jöttek, kevésbé sikeresek mentek, s az évtizedek sora, mint kék és sárga madarak, repültek tova, az egykori ingoványos terület türkizszemű tündérei óvón rajtatartották a szemüket az idejárókon.

A rendszerváltás után háromszor is változott az intézmény neve: Kun Béláról Árpád Fejedelem Téri Általános Iskolára, később Árpád Fejedelem - Újvárosira, majd Árpád Fejedelem Tagiskolára.

2007. július elsejétől a Pollack Mihály Általános Iskola tagiskolájaként létezünk.

2009-ben indult el a nagyszabású felújítás-sorozat: így 6 hónapig a pollackosok voltak a mi vendégeink, míg 3 hónapig – 2010 tavaszán - mi tanultuk a már modernizált Pollack szuper épületében. Közel ezren bizonyítottuk a régi mondást, hogy: „Sok jó ember kis helyen is elfér!"

De egyszer ennek a társbérletnek, szűkölködésnek is vége szakadt, s a 2010/2011-es tanévet –Árpád vándorló, kalandozó, honfoglaló népéhez méltóan – régi-új hazánkban, korszerű, modern, csinos, jól felszerelt „házunkban" kezdhetjük el! „Mindenhol jó, de legjobb otthon!"

Köszönjük Kazincbarcika város önkormányzatának támogatását, szervezőmunkáját, a többfordulós uniós pályázathoz szükséges önrész biztosítását!

Hálásak vagyunk az építőknek precíz munkájukért, az idei hihetetlen időjárást, árvizet legyőző kitartásukért!

Második honfoglalás. - Gégény Mariann

Október 11-én iskolánkban sor került a 3 fordulós történelmi vetélkedő döntőjére. A két elméleti forduló zárásaként 7 iskola 9 felsős csapata adott számot az Árpád-korabeli történelmi ismereteiről. Kiállítottuk az előzetesen elkészített projektmunkákat, a verseny során pedig totóval, villámkérdésekkel, hibás történelmi szöveg javításával, rovásírással találkozhattak a versenyzők. A korabeli ételek felismerése, az íjászat, a jurta megtekintése fokozta a hangulatot.

A döntő végeredménye:

I. Kazinczy Gábor Általános Iskola és Óvoda (Bánhorváti)

II. Árpád Fejedelem Tagiskola (Kazincbarcika)

III. Balassi Bálint Általános Iskola és Óvoda (Ragály)

Gratulálunk nekik és felkészítő tanáraiknak!

A verseny ideje alatt korhű környezetben színes, játékos szabadtéri kavalkád volt iskolánk alsós és felsős diákjai számára.

A gyerekek körében a legnépszerűbb a Gál Benedek által biztosított íjászat és lovaglás volt. A felsősök játékos sportvetélkedőn, az alsósok kézműves foglalkozásokon (csomózott karkötő, nemezelés, kosárfonás) vettek részt. Akinek kedve volt, rovásírással Árpád-tallért is készíthetett.

Heffner Attila segítségével megismerkedhettünk a sámándobbal is.

Éhségünk és szomjúságunk csillapítására a szülők által készített finomabbnál finomabb sütemények szolgáltak, amiért ezúton is köszönet illeti őket!

Úgy gondolom, ez a délután mindannyiunk számára emlékezetes marad!

Találkozó egykori munkatársakkal, kollégákkal - Stefán Györgyné

Nagy örömünkre 2010. szeptemberére megújult az iskolánk. „De jó lenne, ha az egykori munkatársaink is osztozhatnának örömünkben!" - gondoltuk. Így „iskolalátogatóra" vártuk vissza őket. Sokan fogadták el meghívásunkat, és együtt emlékezhettünk az elmúlt 40 évre.

Vajon mi lehetett abban az iskolában, mely 40 év elteltével is képes összegyűjteni egykori tanárait, néha több 100 km-es távolságból is?

Vajon mi húzott annyi egykori kollégát az „Árpád" felé azon az októberi estén? Csak a megújult iskola iránti kíváncsiság? Vagy talán a jó tantestületi légkör, a közös kirándulások emlékei, a jól sikerült iskolai programok élményei?

Bizonyára mindenkit más-más dolog motiválhatott, mi pedig örültünk, hogy újra együtt a „csapat".Jókat nevetve elevenítettük fel közös emlékeinket. Sokat köszönhet iskolánk Nekik. Hiszen példamutató szakmai munkájuk, lelkesedésük, szabad idejük van abban, hogy kialakulhatott az „Árpád-arculat" és szellemiség, abban, hogy érdemes ide visszatérni, s abban, hogy létrejött ez az emlékezetes, örömteli viszontlátás!

Alapítványi bál 2010 - Jávori István

2010. november 27-én, szombaton este Kazincbarcikán immár sokadik alkalommal került megrendezésre az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola Gyermekeiért Alapítvány bálja, melynek létrejöttét az alapítvány vezetőinek és az iskola munkatársainak áldozatos munkája tette lehetővé. Az intézmény ebben az esztendőben ünnepli alapításának 40. évfordulóját, ezt az eseményt egyben az egyik megemlékezésnek is szánták a kerek évfordulóra.

A közel 150 vendég között szülők, tanárok, tanítók, egykori tanítványok, nyugdíjas pedagógusok, a város vezetői, patronáló vállalkozók egyaránt megtalálhatók voltak.

A bál kezdetekor a kellemes hangulatot azonnal megalapozta a kitűnő műsor. Színpompás kán-kántáncosok, akrobatikus ügyességű James Bond-lányok: Müllerné Mészáros Judit tanítványai és Ivády

Miklós tanár úr humoros múltidézője vastapsot érdemelt az elégedett publikumtól.

Megható volt a nyolcadikosok keringője, mely egyben a táncmulatság kezdetét jelezte.

A vacsora menüjében sokféle finomság várta a vendégeket: töltött csirkecomb, pulyka gordon bleu, bécsi szelet, vegyes köret, savanyúság valamint az Árpád tortája.

Ez utóbbit korábban, a jubileumi tortasütő verseny szigorú zsűrije - melynek legfőbb bírálója Kopcsik Lajos mestercukrász volt – választotta ki.

A legjobbak közé került – 30 alkotásból - Palkóné Kiss Erzsébet (Árpád kincse), Gégény Marianna (Árpád tortája), Nagyné Bagó Judit (Csokitortája). A végső győztest a bálon hirdették ki, ezzel is fokozva az izgalmakat: az első helyezést Gégény Marianna édessége érdemelte ki.

Éjfélkor svédasztalos koktél fasírt, hideg saláták gazdag repertoárja volt a kínálat.

A bálon a fülbemászó zenéről, a talpalávaló muzsikáról a Kódex trió gondoskodott.

Meglepetés vendégként salsa-táncosok bemutatója színesítette a késő éjszaka hangulatát.

Éjfél után a tombolahúzás keretében nagyszerű és értékes ajándékok találtak gazdára.

Minden bálozó új élményekkel, és egy csodálatos estével gazdagabban tért haza.

(Kazincbarcikai Mozaik, 2010. 12. 16.)

40 év nosztalgia - Ivády Miklós

Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégeink! Kedves Kollégák!

Mondandómat két évszámra: 1970-re és 2010-re, mint pillére építem, amit ívként köt össze az elmúlt 40 év. (1970. szeptember 1-jén adták át a Kun Béla Ált. Iskolát, és 2010. szeptember 1-jén Árpád Fejedelem Tagiskola néven a megújult épületet.)

Mondataimban fény és árnyék bújócskázik, édes és keserű ízek váltakoznak, mint az Unicumban.

A jelenlévők közül 1970-ben sokan még meg sem születtek, mások kisdobosok, úttörők, KISZ-tagok, kezdő tanárok voltak. Akkoriban a mi lobogónkat fényes szellők fújták. Ma a Spar, a Tesco lobogóit fújja a szél, és Reisz András jósolja meg, hogy merről fújnak a szelek. Akkor is meleg volt a nyár, mégse rendezték meg a meleg büszkeség napját…

1970-ben a zsemle, a kifli ára 40 fillér, a kenyér 3,60 Ft, a tej, a benzin, a desztillált víz 1l-e 3 Ft, egy pohár sör 2,10 Ft, egy korsó 3,50 Ft, egy fél tömény 4 Ft……, és még bambi is kapható. Ehhez az átlagfizetés 1300 Ft, és a legnagyobb címlet: a 100 Ft-os.

2010-ben mindent elönt a cola (és a vörös iszap), és, ha a külföldi turista nem figyel oda, könnyen fizethet 50.000 Ft-ot 1 üveg sörért, borért... és duzzog a Nemzeti Bank igazgatója, ha fizetését 8 M forintról 2-re mérséklik.

Ma kártyával fizetünk, és bankautomatánál vesszük fel a készpénzt, de vannak, akik teherautóval húzatják el az automatát.

1970-ben a Szovjetunió volt az erős, ma az Európai Unió a való világ.

Régen a Párt mutatta a helyes irányt, ma a GPS... de mindig volt újratervezés. A hetvenes években a sztárok Brezsnyev és Honekker, mindenkit elhomályosítottak, ma a média ontja a celebeket, sztárokat. Nem sok hiányzik ahhoz, hogy Kelemen Anna és Kiszel Tünde közös könyvet adjanak ki az Értelem, vagy Hogyan őrizzük meg szüzességünket címmel... Aggasztó, hogy Győzike vagy Fekete Pákó mikor lép fel az Operaházban, vagy a milánói Scalában.

Magyarországon 1966 óta vannak demokratikus választások – a táncdalfesztiválon. Ezek lázba hozták az országot.

Ma is Csináljuk a fesztivált, az X-faktort, a Megasztárt, de úgy érezzük csupán telefonhívásunkra várva manipulálnak bennünket.

Régen fekete-fehér tévé műsorát néztük csodálattal, ma plazma tévétől fordulunk el unott arccal.

A 70-es években világsiker volt a Hair, aki adott magára, hosszú hajat viselt, mint a hippik, és farmerben járt.

A farmer maradt, de ma a kigyúrt test és a tar fej a király. Mi a béke hirdetői és harcosai voltunk, tanítványaink a vacsoracsatáké.

A 70-es években nagy attrakció a fővárosi nagycirkusz, ma nagy cirkusz az Operabál. 1970-ben autóútként átadták az M7-est, a kor luxusautói (Skodák, Trabantok, Wartburgok) száguldoztak rajta, a Lada még a jövő zenéje volt, amelyre legalább 5 évet kellett várni. Ma devizahitelre vásárolhatunk Suzukit, Opelt, Renaultot, ha vállaljuk az árfolyamkockázatot, és Mercedesek, Audik, BMW-k suhannak mellettünk a sztrádán, mintha vezetőikre nem vonatkoznának a törvények.

1970-ben a bort szőlőből készítették, a krumplileves krumplileves volt, a pult alól mért Pick szalámi húsból készült, ma mindenben egyre több az adalékanyag, guargumi,aflatoxin, nátrium-glutamát, bár ételeink néha nyomokban húst is tartalmaznak. Magyarország a legvidámabb barakk volt, államformája gulyáskommunizmus, és derűs emberek lakták. Ma Mc'Donald köztársaság, (vagy 2/3-os királyság) és túlsúlyos, sült galambra váró, lógó orrú emberek szidják a mindenkori kormányt, akár böszme, akár dakota annak vezetője.

A 70-es években jelent meg a hálapénz az egészségügyben, és erőben, egészségben gyarapodva túlélte a rendszerváltást. A 70-es években nőtt óriássá a BVK, és 2010-ben... a BKV botrány.

A 70-es években nem tudtuk, hogy mi a jacuzzi, az infraszauna, a szolárium és a welness, ... ma már tudjuk, és azt is, hogy nagy a jólét... a Rózsadombon.

Régen a vasfüggöny volt a divat, ma az organza. Régen Berlinben építettek falat, ma Szlovákiában.

Külföldi útról kevesen álmodoztak, a Barátság vonat Moszkvába, Leningrádba vitt, a ma nyertesei karibi koktélokat kortyolnak, vagy a fényesre vikszolt Orient Expresszen nosztalgiáznak. A kor nagy utazója volt a timföld, jött helyette a Barátság.

A 70-es években az iskolában kokit, körmöst kaptak a rossz diákok, ma ombudsman ügyel a tanulói jogokra, és az „Élet" adja a nagy pofont. Akkoriban vidám ének hangja szállt az iskolákban, mindez már csak emlék, a Kodály-módszerből legfeljebb a késői házasságkötés maradt.

A régi fiatalok KISZ-jelvényt viseltek, a maiak köldökpirszinget, tetoválást.

Tiszaszederkényből 1970-ben (centenáriumot ünnepelve) lett Leninváros, majd az idők szavának engedve, 1990-ben Tiszaújváros.

1970-ben adták át Budapesten a Metrót – kimondani is sok, 20 év alatt készült el 4 milliárd akkori forintért – és készül már a 4-es metró... és csak az égiek tudhatják, hogy mikor és mennyiért...

Akkor, régen a mérnökök logarléccel számoltak, a mai gyerekek kakaóbiztos számítógéppel játszanak. 1975-től a Rubik kocka bűvölte el a világot, mostanában Herry Potter.

A 70-es években nagy leleménnyel ABC – áruházaknak nevezték a korszerűnek látszó boltokat, ma fantáziadúsan CBA-nak.

Korábban volt bányásznap, építők napja, de ha így haladunk tovább, lassan a plázacicák a műköröm-és a testépítők napját ünnepeljük meg.

1970-ben született a nagy Kozsó – a szomorú szamuráj – és 2010-ben levágatta, és jótékony célra elárvereztette elhíresült hajtincsét.

A hetvenes években jelent meg az üzletekben a zacskós, később a dobozos tej, és 2010-ben a közéletben Nokiás doboz .

Mi virslivel és sörrel kezdtük a májust, ma vannak, akik minden napot így kezdenek.

Mi nyaranta építőtáborokba jártunk, éreztük a munka örömét, ma sok fiatal egész évben diszkóba jár, és trendi drogoktól vár eufóriát.

1970-ben nem volt még Hungaroring, ma van, és van hozzá Hungaro-adósságspirál. A hetvenes években örültünk a panellakásnak, a ma panel felújításnak. Akkor csordult, ma cseppen.

Már 1969-ben elkészült a „magyar narancs", de (konzerválták) dobozba zárták, és csak a rendszerváltás tájékán tudtuk meg, hogy mi az, ami kicsit apró, kicsit zöld, kicsit savanyú, de a miénk...

Közeledek mondandóm végéhez, valóban volt benne édes és keserű, mint az unicumban. A záró gondolatot is a Zwack cég reklámjából idézem: „Csak pozitívan!"

Legyen veletek az ERŐ és a TÉRERŐ! Mindenkinek jó szórakozást kívánok!

Svéd Luca - nap - Pellesné Dombóvári Erika

Hagyományteremtő céllal újfajta Luca napot tartottunk iskolánkban december 13-án. A magyar népszokások és Luca napi mondókák megismertetése mellett egy Európában eléggé elterjedt módját választottuk e nap megünneplésének.

Szent Lucia ünnepét ma már nemcsak Olaszországban, hanem Európa számos országában jelentős ünnepnapként tartják számon. A siracusai szent tragikus sorsa minden ember szívét meglágyította. Lucia a sötét katakombákban élő szegényeknek hordta az élelmet, miközben a fejére erősített gyertyákkal világította meg az utat. Lemondott a vagyonáról és a vőlegényéről, aki bosszúból bíróság elé hurcolta Luciát. A lányt meggyalázták, majd kivégezték.

A vikingek magukkal vitték Lucia mondáját a Skandináv-félszigetre, és az év leghosszabb éjszakáján, december 13-án a fény királynőjeként ünnepelték a gyertyakoszorút viselő lányt. A mai skandinávok, különösen a svédek, csodálatosan kivilágított házakkal, utcákkal köszöntik a fehér ruhába öltözött, gyertyát tartó lányokból álló menetet, élén a gyertyakoszorút viselő Luciával. Ezen a napon kezdődik a karácsonyi ünnepségsorozat. „God jul!" – azaz „Boldog karácsonyt!" feliratok villognak, az emberek ezzel a jókívánsággal köszöntik egymást.

A lányok különleges, erre a napra készült sáfrányos kalácsot és fűszeres kekszet kínálnak otthon a családtagoknak reggelire, este pedig a Lucia menetben a járókelőknek.

A svéd iskolákban hasonlóan ünnepelnek. A lányokból és csillagfiúkból álló menet énekelve végigvonul a folyosókon, bemennek a tantermekbe, és süteménnyel kínálják diáktársaikat, tanáraikat.

Ezt a hagyományt szeretnénk meghonosítani iskolánkban, városunkban. A felhívásunkra hatvan lány és két fiú jelentkezett. December 13-án reggel az iskola feldíszített tornatermébe vonult be elsőként a gyönyörű fehér ruhás, piros öves menet, legelején a gyertyakoszorús Luca. Ezután énekelve végigjárták az iskola minden tantermét, tanári szobáját, és a segítőik minden gyereket és felnőttet megkínáltak a Lussekatt nevű sáfrányos süteménnyel. Délután az iskola elől indult el a menet, végigvonultak az Egressy út egy szakaszán, majd a Mátyás király úton. A járókelőket meglepte a gyertyás, éneklő csapat, de a legtöbben szívesen vettek a gyömbéres kekszből, amit Luca és a kísérete kínált nekik.

A gyerekek nagyon élvezték ezt a napot, és úgy gondolom, hogy a jövőben szívesen fognak részt venni egy hasonló ünnepi felvonuláson december 13-án.

Köszönjük a szülők segítségét, akik a ruhákat megvarrták, a kekszet megsütötték, segítettek a lányok öltöztetésében, a menet kíséretében!

A dekorációt a budapesti Svéd Konzulátustól kapott, illetve saját készítésű anyagból kollégáink készítették.

A 14. Tollas Tibor szavalóversenyen jártunk Nagybarcán - Jávori István

Holle anyó rápillantott a naptárára – hiszen versmondó verseny közeledett már megint –, majd hanyatt-homlok szaladt a házikója ablakához, s rögvest kipakolta az ablakpárkányára a mesebeli dunyhákat és a varázslatos párnákat. Megpaskolgatta a csodatévő ágyneműket, majd apró mozdulatokkal dögönyözni kezdte őket.

Idelenn a Földön a fenti püfölés következtében akkora hóesés támadt, mint tavaly ilyenkor, hullt bőven a fehér pelyhes.

A jászberényi menetrendszerű autóbusz vezetője óvatosan kerülgette a hóbuckákat, megfontoltan vette be a csúszós kanyarokat.

Időben eljuttatott minket Nagybarcára, az idei, a 14. Tollas Tibor Szavalóverseny helyszínére.

A verseny két kategóriájában 11 versenyző mérte össze a tudását.

A nagybarcai versmondókon kívül Kazincbarcikáról, Izsófalváról, Putnokról, Ózdról és Encsről érkeztek az általános és a középiskolás szavalók. Az erdélyi és a felvidéki nevezőket sajnos a zúzmarás-jeges-hóviharos időjárás megakadályozta abban, hogy eljöjjenek Magyarországra.

A színvonalas műsort kedves megnyitóként nyíltszívű köszöntő, majd Vadnai Zoltán polgármester-református lelkész tartalmas ünnepi beszéd vezette be. Utána gyönyörű népdalokat és a téllel, a karácsonnyal kapcsolatos verseket hallgattunk meg. Ez utóbbiakat Fandl Ferenc, a Miskolci Nemzeti Színház művésze mondta el, aki a bírálók munkájában is részt vett.

A zsűri tagja volt még - többek között - Dr. Kecskési Mária, Tollas Tibor özvegye; Hideg Imre, oktatáspolitikus, Dr. Kovács János, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat Főjegyzője is.

Az én tanítványom, Szynal Jonatán - a kazincbarcikai Árpád Fejedelem Tagiskola 6. a osztályos diákja - az általános iskolások (5-8. o.) csoportjában szerepelt, s a tavalyi eredményét megismételve: ismét az 1. helyen végzett.

Ebben az évben az édesanyja fiatalkori (14 éves korában írt) alkotását (Váradi Hajnalka: Országotoknak szülötte vagyok) tanulta meg, s adta elő mély átéléssel; amivel a közönség és a zsűri körében is egyaránt nagy sikert aratott.

A kellemes hangulatú, de izgalmas versenyt bőkezű eredményhirdetés követte: minden résztvevőt gazdagon megjutalmaztak a szervezők. Ráadásul az idén is pompás vacsora zárta a meg-mérettetést.

Jóindulatú ismeretségek, barátságkezdemények szövődtek a házigazdák, a versenyzők, valamint kísérőik, rokonszenvezőik körében.

(Kazincbarcikai Mozaik, 2011. január 20.)

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA – 2011 – Jávori István

Kazincbarcikán 2011-ben - hagyományosan - városi ünnepség keretében emlékeztek meg pénteken (2011. január 21.) a Magyar Kultúra Napjáról. A nagyszabású rendezvénynek pénteken késő délután a kazincbarcikai Egressy Béni Művelődési Központ színházterme adott otthont.

A meghívottakat Solténszky Tibor, a Magyar Rádiószínház vezetője, a Magyar Színjátékos Szövetség elnökhelyettese köszöntötte. Ezt követően a kultúra területén kiemelkedően tevékenykedőket jutalmazták, így több polgármesteri elismerő oklevelet és a BarcikaArt-díjat is átadták.

A tanítványom, Szynal Jonatán, az Árpád Fejedelem Tagiskola 6. a osztályos diákja ezen az ünnepségen polgármesteri elismerő oklevelet kapott.

Dzsonit a pontosság, az igényesség, a megbízhatóság, a kötelességtudás jellemzi.

Érdeklődő, könnyen motiválható, nyíltszívű, őszinte gyermek; aki az életkorát meghazudtoló módon tájékozott a világban történő eseményekkel kapcsolatban.

Közösségi, önkéntes munkákban szívesen vesz részt, a társaival szemben udvarias; a tanáraival, a felnőttekkel tisztelettudó.

Az elmúlt öt évben példamutató magatartása és szorgalma mellett aktív résztvevője volt az iskolai és városi rendezvényeknek, tanulmányi megmérettetéseknek.

Eredményes az idegen nyelv tanulásában, német nyelvből helyi, körzeti versenyeken dicséretesen szerepelt. Sportolni is szeret, kortársai között ügyes, harcos a fociban; kreatív a sakkban.Több éve tanulója a helyi Kodály Zoltán Alapfokú Művészetoktatási Intézménynek. Imádja a zenét, kiválóan zongorázik, pompásan szintetizátorozik. Továbbtanulási tervei középpontjában is a zeneművészet, a billentyűs hangszerek állnak. Az alsó tagozatban aktív, fontos tagja volt az iskolai színjátszó körnek is.

Többszöri díjazottja a körzeti, területi és nemzetközi vers- és prózamondó versenyeknek. A korábbi években a legjobbnak bizonyult:

Putnokon a Péczeli József Szavalóversenyen, (2009-ben és 2010-ben),

Nagybarcán a Tollas Tibor Szavalóversenyen (2009-ben és 2010-ben),

Zádorfalván a Petőfi Sándor Szavalóversenyen (2009-ben és 2010-ben),

Rudolftelepen a József Attila Szavalóversenyen (2010-ben).

Kiváló tanulmányi eredményéért, kiemelkedő közösségi munkájáért az elmúlt tanévben – a legjobb ötödikes tanulóként – elnyerte az Árpád Fejedelem Tagiskola „Évfolyam diákja" kitüntetést.

Nagyon örülök Jonatán elismerésének, remélem, továbbra is tudok segíteni neki abban, hogy megvalósulhassanak a céljai, álmai.

Három nap "csoda" után ismét jönnek a szürke hétköznapok, a szorgalmas tanulás, a folyamatos kemény munka, a memorizálás, a gyakorlások tengere...

Ezért már senki sem fogja irigyelni...

A 40 éves jubileumi túra - Schmied ottó

I. szakasz: az Ebeczky-tanösvény

2010. október 23-án szombaton volt a legelső túránk, a programsorozatot iskolánk 40. születésnapja alkalmából szerveztem meg.

Kicsi, de lelkes csapattal indultunk neki az útnak. A természetjáró útvonal a következő volt: Árpád Fejedelem Tagiskola – Csónakázó-tó - Várdomb - Ebeczky-tető - Zsidó-hegy - Pincesorok.

A túránkon megfigyeltük az őszi elegyes erdőt, mely később egy szubmontános bükkösbe vezetett. A látvány, ami minket fogadott, nagyon szépnek bizonyult.

A Zsidó-hegyről a Magas-Tátra vonulatai is látszottak. Kellemes hangulatban - egy kicsit elfáradva - érkeztünk vissza az iskolához.

Minden résztvevő tanulónak gratulálok!

II. szakasz: Danca-barlang, Pitics-kilátó

Túránk második szakaszára már egy kicsivel többen jelentkeztek. Útvonalunk a következő volt: Árpád Fejedelem Tagiskola - Égerszög – Danca-barlang - Pitics-hegy kilátó - Éger Turistaszálló.

Sajnos az előtte lévő esőzés az utat majdnem teljesen járhatatlanná tette. Mivel az erdőben nincsen sár, így különösebb nehézség nélkül jutottunk a Danca-barlanghoz. A látnivaló forrásbarlangként működött a rengeteg lehulló csapadék miatt, ezért nem tudtunk bemenni. Megfigyelhettük viszont a szurdok erdő csodálatos élővilágát.

Továbbindultunk a park egyik legmagasabb pontja felé: a Pitics-hegyre. Sétánk során megfigyeltük a különböző erdőtípusokat. Megálltunk egy gyönyörű 400 -450 éves kocsányos tölgynél. A Pitics-hegyre már fáradtan érkeztünk. A csodálatos látvány pótolt minket. Innen láttuk a Bükk-hegységet, a Szlovák-érchegységet, a nemzeti park fokozottan védett területeit: a Nagy-oldalt és a Haragistyát.

A hegyről leereszkedve a turistaházba mentünk, ahol teát főztem a tanulóknak. Az autóbusz már várt minket, és jó hangulatban indultunk haza.

Gratulálok azon gyerekeknek, akik nem ijedtek meg az előző napi esőzéstől, és részt vettek a túrán!

A jubileumi túra harmadik szakasza

2011. január 22-én reggel 8. 00-kor indultunk a túránk harmadik 10 km-s szakaszára. Csodálatos időt fogtunk ki. Ragyogó napsütésben kirándulhattunk.

Első állomásunk az egykori pálos kolostor-rom meglátogatása volt Szentléleken. Tovább mentünk a Csondró-völgy felé. Útközben megálltunk az iker bükknél, majd a Látóköveknél lenéztünk a mélybe. Itt a panoráma csodálatosan szép, szlovákiai hegyek szinte karnyújtásnyira voltak. A csobogó Mária-forrásnál fordultunk le a völgy felé. Itt két éve hatalmas szélvihar pusztított. A jégbe zárt csodák közelében, jó hangulatban a Csondró-völgyön végig egy patak mentén lejutottunk Mályinkára. Túránk, ha nem is volt hosszú, de nagyon szép volt. Ebédre érkeztünk haza.

APÁK és Alapítvány

Kedves Egykori Tanítványunk!

40 éves lett az egykori alma matered, ami emberi léptekkel mérve elég szép idő.

Bizonyára őrzöl még egy-egy felejthetetlen emléket az iskolánkról, az osztályodról. Emlékszel az osztálykirándulásokra, „rázós" helyzetekre, poénokra, melyek összekovácsolták közösségeteket.

Egy iskolát alapvetően az minősíti, hogy tanítványai mire vitték, hogyan állták meg helyüket a nagybetűs életben.

Reméljük, valamennyien megtanultátok a leckét! Becsületes emberek lettetek, jó szakmunkások, tanárok, mérnökök, orvosok, jogászok. Gratulálunk hozzá!

Az elmúlt évben alapítottuk meg az Árpádot Pártolók körét. A célunk az volt, hogy olyan támogatói kört hozzunk létre, amely hosszú távon az iskolánk javát szolgálja. Olyan laza szerveződést szerettünk volna kialakítani, amelynek bárki tagja lehet, és bármivel hozzájárulhat iskolánk működéséhez. Mindennel, ami jelenlegi és a jövőbeli tanít-ványaink hasznát szolgálhatja, az iskola eredményességét fokozza. Ehhez várjuk a Te segítségedet is!

Kedves Egykori Kollégák! Tisztelt Támogatók!

Az Árpádot Pártolók Köréhez bárki szabadon csatlakozhat. Nem kell mást tenni, csak ezt jelezni.

E-mail címünk: arpadisk@gmail.com

Pártolóink egyike az iskola alapítványa.

Számlavezető: TAKARÉK Szövetkezeti Hitelintézet, Kazincbarcika

Neve: Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola Gyermekeiért Alapítvány

Adószáma: 18433649-1-05

Számlaszáma: 54900017- 10009945

Az alapító kuratórium tagjai:

Lukács Györgyné
Dávidné Encs Marianna
Schmied Ottó
Palcsó László
Győrfiné Kassai Eleonóra
Murákné Bodnár Katalin
Spicze Attiláné

Mostani kuratórium tagjai:

Stefán Györgyné
Nyáriné Poór Andrea
Feketéné Sándor Ildikó
Vasas Andrásné
Kapott Andrea
Hágenné Varga Ágnes
Farkasné Kérészi Tünde

Alapítványunk célja az iskola anyagi támogatása az oktatás minőségének emelése érdekében.

Támogatjuk az iskolában megrendezésre kerülő versenyeket, táborokat, külföldi tanulmányi kirándulásokat. Kifizetjük a tanulmányi versenyek nevezési díjait. Gondoskodunk az év végi jutalomkönyvekről, jutalomserlegekről, emlékplakettekről. Jutalmazzuk azokat a tanulókat, akik nyolc éven keresztül kitűnő tanulmányi eredményt értek el.

2010-ben a személyi jövedelemadó 1% -ból 593 800 Ft felajánlás érkezett a számlánkra.

Ezúton is köszönetet mondunk minden támogatónknak, továbbá is számítunk segítségükre, mert „adni jó"!

Támogatóink 2010-ben:

Jenei Sándorné
Jenei Sándor
Jenei Ágnes
Jenei Eszter
Nagy Sándor Zoltánné
Pulveri Antalné
Pulveri László
Pulveri Antal
Szklenárik Ferenc
Utriné dr. Bartha Zsuzsanna
Lisa-Tricot Kft.
ÉHG Zrt.
Dávid Imre

ISKOLÁNK DOLGOZÓI A 2010-2011-ES TANÉVBEN

Tantestületünk:

Fürjes-Gáborné Csépányi Ágnes	igazgató
Varga Mónika	általános igazgatóhelyettes
Pellesné Dombovári Erika	igazgatóhelyettes

Báriné Oláh Katalin
Berentés Andrásné
Blitzer Csilla
Bodnár Béláné
Dávidné Encs Mariann
Demeter Gézáné
Feketéné Sándor Ildikó
Gáspár Zoltánné
Gégény Marianna
Gregus Ferenc
Hajde Vilmos
Ivády Miklós
Jávori István
Jávori Istvánné
Kissné Jabelkó Gabriella
Kónyáné Dona Éva

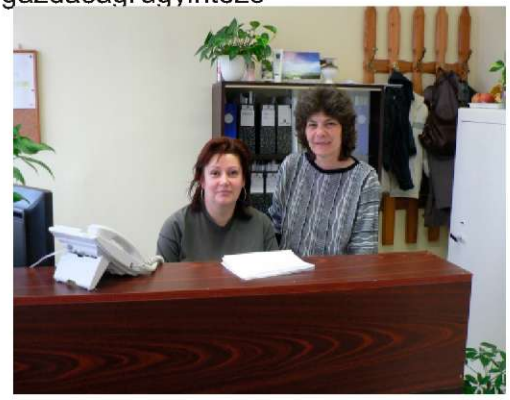
Lekner Szilvia
Lehóczky Lászlóné
Motkó Zoltánné
Müllerné Mészáros Judit
Nyáriné Poór Andrea
Nyeste Roberta
Pintér Bertalanné
Schmied Ottó
Simon Katalin
Sipos Emilné
Somosiné Csík Zsuzsanna
Stefán Györgyné
Szatmáry Péterné
Szűcsné Bukovszky Julianna
Tiszavölgyi Lászlóné
Tóth Csilla
Tóthné Balogi Erzsébet
Vécsei László

Pedagógusok munkáját segítő dolgozók

Horváth Jánosné iskolatitkár

Koósné Csépke Csilla gazdasági ügyintéző

Technikai dolgozók:

Csajbók Józsefné
Fábián Lászlóné
Gór István
Hauzman Józsefné
Kádár Istvánné
Kelemen Mihályné
Király János
Kiss Mihályné
Molnár Jánosné
Szőcs Istvánné
Vaszily Szilvia

A 40 év alatt végzett tanulóink

1971

8.a	8.b	8.c
Bakos Piroska	Bakos Tibor	Boldizsár Imre
Bencze Piroska	Csordás Tibor	Dárdai Miklós
Bertók István	Faragó Ferenc	Harencsár Attila
Csepregi István	Fábián László	Holdas Klára
Eördögh Sándor	Fekete Mária	Juhász József
Fónagy József	Ferencz László	Kaposvári Eleonóra
Halász Erika	Földi Tamás	Kecskés Gabriella
Hronyecz Marianna	Hegyaljai Károly	Kempf Éva
Inklovics Márta	Hermándi Margit	Kiss Róza
Kardos András	Jánosi Sándor	Kovács Béla
Kerekes Gabriella	Juhos Imre	Kovács István
Kolozsvári Attila	Kovács Éva	Kovács Marianna
Kövér Gábor	Kozsup Erzsébet	Kovács Valéria
Kresztyankó Zoltán	Mihók Erika	Kricsfalussy István
Lévai József	Pelles Judit	Lakatos Károly
Lux Éva	Simon Klára	Leskó László
Márton Márta	Szabó Lajos	Leskovics Margit
Molnár László	Székely Attila	Ördög István
Muzsnyai György	Szűrös László	Slihóczki Mária
Oláh Ildikó	Téglási Attila	Steckl Attila
Pete Mária	Topiczer Rita	Szalai Ferenc
Sánta Judit	Tógyer József	Tóth Éva
Sas Károly	Varga Ferenc	Törőcsik Noémi
Szabó Mária	Varga Gizella	Urbán István
Szathmáry Ferenc	Váradi László	Várady István
Török Sándor	Zsunner Erzsébet	Varga Judit
Virágh János		
Zöldi István		

1972

8.a	8.b	8.c
Ács Judit	Barczi Veronika	Bacskai Judit
Galambosi Beáta	Czebei Katalin	Balázs Sándor
Hajde Vilmos	Czipfel Tibor	Bíró Zoltán
Hatfaludy Mária	Cselei Éva	Bukovenszki Gábor
Himer Éva	Gergely János	Dorogi Ferenc
Holló Izabella	Gyenes Ildikó	Fótos László
Horváth Olga	Halász Márta	Gubik Erzsébet

Jarabek Ottó
Kardos Margit
Kondráth Zsuzsanna
Kosztik Julianna
Kovács István
Magyar Kornélia
Mátis Margit
Molnár János
Nagy Ildikó
Papp Irén
Persányi Klára
Slimóczki Éva
Steckl Csaba
Takács Katalin
Tóth Edit
Tóth Erika
Tóth Zoltán
Vágási Zsolt Attila
Zelenák Gábor
Zempléni Mária Éva

Hering László
Jalovecz József
Kalász Mária
Karika Edit
Kovács Katalin
Lőrincz János
Mészáros Ildikó
Nagy József
Ötvös Antal
Pácz Zoltán
Piszkor János
Rádai Ferenc
Szabó Imre
Szabó Valéria
Tóth László
Varga Miklós
Zelena István

Gergely Ferenc
Horváth Teréz
Karsko Tibor
Kiss Erzsébet
Kocsis István
Krammer Éva
Megadja János
Molnár Erzsébet
Moravcsik Erzsébet
Piróth Antal
Polgári Hajnalka
Pintér Árpád
Ruszkai László
Sáfrány Borbála
Sipos Anna
Sipos Sándor
Topor Judit
Varga Ferenc
Varga Mária
Vámos Péter

1973

8.a

Bandula Zoltán
Bölönyi Ibolya
Böszörményi Katalin
Chrobák Zoltán
Csomor Lívia
Fignár Béla
Goda Teréz
Horváth István
Klementik Sarolta
Kocsis Éva
Kozsup Csaba
Lavács Ilona
Molnár Csaba
Muzsnyai János
Muzsnyai Magdolna
Papp Tibor
Pácz István
Pásztor Ilona

8.b

Balázs Péter
Balogh József
Benke Mária
Csordás János
Fónagy Dóra
Forgács Erzsébet
Gagna Erika
Gál Erika
Gazdag Borbála
Gergely László
Grespik Eszter
Hegedűs Ildikó
Hódy Ferenc
Kerekes János
Lévai István
Mató Tibor
Molnár Éva
Muzsnyai József

8.c

Bacskai Ildikó
Balajthy Attila
Balogh Valéria
Banu Mária
Bartha Árpád
Bonczos Lídia
Bordás Éva
Boza József
Beiszer Tibor
Csepregi György
Egri Vilmos
Ferencz Gyula
Gereben Valéria
Kiss Gusztáv
Kiss László
Kiss Zsuzsanna
Krizsán Judit

Polgár Ágnes
Poós László
Rozgonyi András
Szabados Csaba
Szabó Papp Károly
Szalonna Júlianna
Szecskó Ilona
Varga István
Varga Margit
Vágó László
Virágh Erika
Vozáry Katalin
Zelenák Györgyi

Nemes Éva
Papp Adrienn
Rácz Sándor
Rigó Mária
Sipos Péter
Spisák Mária
Szabó József
Timkó Éva
Tóth Zoltán
Vécsei Gabriella
Zana Erika

Majercsik János
Mészáros László
Nyerges Borbála
Petz Ilona
Pejkó Tünde
Peknyó László
Sebestyén Éva
Somogyi Mária
Szántai Pál
Szendrei Erika
Tóth Erzsébet
Váradi Ferenc
Kalocsai Csaba

1974

8.a

Andrási Zsuzsanna
Bárdos Ágnes
Bozsik Erika
Bőhm Andor
Budai Lajos
Eördögh Andrea
Faul Jenő
Goda János
Holló Szilárd
Keksz Éva
Kerékgyártó Mária
Leskó Ilona
Molnár Ottó Csaba
Orbán Tibor
Sáfrány Attila
Sáfrány Ilona
Schmidt Mária
Such György
M. Szabó Éva
Tóth Anna
Tóth Mária
Tóth Sándor
Újfalusi László
Vajóczki Tibor
Váradi István
Zsigrai József

8.b

Boczki Lajos
Budai Ágnes
Berta Attila
Dobóczi Sándor
Dósa Zoltán
Drótos József
Gombás Noémi
Gubik Ilona
Hajdu Katalin
Kiss József
Kiss Lajos
Kozma Mária
Kósa Erika
Kóródi Margit
Simon András
Slikoczki Erzsébet
Szabó Ottó
Szajkó Gabriella
Tóth István
Tóth Tünde
Timkó Erika
Valter Zoltán
Varga Mária
Váradi Mária
Zöld Zoltán

8.c

Bakos Jenő
Bákonyi Ágnes
Bányász Tamás
Forgács Katalin
Gál László
Ivády Katalin
Jávori István
Jóczik Lajos
Kaszás Antal
Kohuth Ferenc
Kresztyankó Jolán
Magyar János
Metykó József
Nagy Erika
Németh Katalin
Pácz János
Pente László
Rábai László
Sallai János
Szabó Ferenc
Topiczer Mónika
Tóth Magdolna
Urbán Zoltán
Urr Ferenc
Vasas József
Vass Valéria

1975

8.a

Bodócs Éva
Budai Zoltán
Dusza Tibor
Fülep Piroska
Hortobágyi Anna
Hudák Gabriella
Iványi Éva
Kerekes Piroska
Kocsis Zoltán
Komjáthy Olga
Koródi Margit
Köröskényi Tünde
Lavács Károly
Masír István
Menyhárt László
Mészáros Tibor
Mihók László
Molnár Julianna
Sántha Ilona
Szaniszló János
Székely Csaba
Takács István
Tóth Ágnes
Zelenák János

8.b

Bacsó Zsolt
Balogh Judit
Baráth Emese
Böszörményi Judit
Czégény Ernő
Csepregi Judit
Drigán Katalin
Fignár Zoltán
Forgács Mária
Gór Csipcsi Erzsébet
Horváth Ferenc
Inklovics Zsuzsanna
Káli József
Moravcsik András
Parcsami Klára
Paróczay Gábor
Sergyán László
Sipos Edit
Sulyok Ferenc
Sztaniszlovszki Pál
Takács Judit
Tógyer Erzsébet
Tóth Ildikó
Váradi Mária
Varga Imre

8.c

Bohus Ildikó
Éliás Éva
Farkas Sándor
Fekete Attila
Gál Ferenc
Gazdag Zsuzsanna
Hunyadi Magdolna
Kállai Ferenc
Kapalo Ildikó
Kinter István
Kőszegi Zoltán
Krizsán Erika
Mátis Sándor
Molnárfi Ágnes
Moser András
Nagy Ildikó
Petz Katalin
Riczu Zsuzsanna
Rondzik Zsófia
Széll Gabriella
Tóth Ildikó
Vécsei Edit
Zelena Éva

1976

8.a

Beik Tibor
Béli Attila
Benyó Ágnes
Boldizsár László
Bóta Henriette
Budai Miklós
Czakó Éva
Csepreghy Csilla
Demeter Dóra
Démuth Ottó
Dobóczi József
Fehér András

8.b

Bakos Katalin
Bartha György
Bartha Gyula
Berta Ernő
Bessenyei Erzsébet
Dorogi Gábor
Farkas Zoltán
Fülep Katalin
Gagna Mária
Gubik Katalin
Haraga Attila
Heim József

Frigyik László
Galgóczi Katalin
Horváth Irén
Ivády László
Kalász László
Karmanóczki József
Kerekes Mária
Kövesdi Tibor
Nagy Éva
Nagy Szőr László
Nagy Ibolya
Nagy Piroska
Novák Róbert
Palotás Ágnes
Petró Anikó
Schmied Ottó
Skultéthy Levente
Szabó Erika
Szabó István
Tinschmidt Hedvig
Tóth Judit
Zelena József
Helmeczi Gyula

Hornyánszky Zsolt
Hudák Zoltán
Kalina Márta
Kapalo Tünde
Kiss Klára
Lévai Sándor
Majoros Ottó
Mató Erika
Nagy Mária
Németh Sándor
Nyikos János
Petz Ottó
Polgári Gábor
Sándor Mária
Sipos Zsuzsa
Szabó Erzsébet
Szántai Anikó
Sztolár Margit
Vass Ágnes
Zsuponyó Gábor

1977

8.a

Balogh Éva
Bessenyei Éva
Bogdán Valéria
Budai László
Demeter Mária
Dobóczi János
Győrfi Tamás
Hasulyó Attila
Horváth Péter
Imre Antal
Kerekes Attila
Lukács Attila
Müller Gyula
Nagy Katalin
Pankucsi Julianna
Papp Zsuzsanna
Piszkor Erika
Poós Katalin
Román Sándor

8.b

Antal Éva
Bartha András
Bordás Dezső
Chrobák István
Chrobák Tünde
Éliás József
Fehér Attila
Fiegler Ferenc
Forgács Erzsébet
Gáspár Ottó
Gubik Sándor
Kerékgyártó Erika
Kiss István
Kiss Sándor
Klippel Imre
Komjáthy Júlia
Kovács István
Kovács Judit
Kun Feren

8.c

Bakos Dezső
Bartha Sándor
Berecz Katalin
Berta József
Bohus István
Czégény Anna
Danó László
Dárdai Gizella
Fejes Zsuzsanna
Gazdag Csilla
Gergely Ágnes
Hrabovszki Éva
Kaits Róbert
Katkó Erzsébet
Kozma István
Lavács Csaba
Lippai László
Marsi Lajos
Palotás László

Sinkó Tamás
Szabadi Zoltán
Szécsi Attila
Szép József
Szívós Zoltán
Tamási Piroska
Tolnay Judit
Tóth Katalin
Tóth Mária
Tóth Veronika
Tőzsér Rita
Vámosi Andrea

Megadja Anikó
Mihók János
Nagy József
Papp Judit
Sipos Tamás
Szert Julianna
Sztányi Veronika
Varnyú Julianna
Veres Sándor

Pásztor Ildikó
Pataki Klára
Perecsi Jolán
Rondzik Gábor
Scheer Konrád
Szabó István
Tóth Attila
Tóth Gabriella
Tóth Henrietta
Tóth Judit
Vaszi Ilona

1978

8.a

Bertók Zoltán
Csík Zsuzsanna
Gönczi Zsolt
Gulyás Erika
Huszti János
Lendvay Sándor
Lévay Ildikó
Németh Éva
Nyerges Piroska
Oláh József
Osváth Éva
Pollágh Oszkár
Pöstényi Katalin
Rácz Róbert
Sánta Klára
Sándor Edit
Szaniszló Gábor
Székely Katalin
Székely Szabolcs
Talabér Zsuzsanna
Tanyi Gyula
Tóth László Péter
Tóth Imre
Tóth Levente
Török Zsuzsanna

8.b

Agárdy Zsuzsanna
Benedek Irén
Berzy Attila
Czakó Ibolya
Éles Katalin
Fabók Gábor
Farkas Sándor
Gubás Ildikó
Halász István
Hegedűs Veronika
Hegyi Katalin
Herczeg Zoltán
Juner Gusztáv
Jónyer Gyula
Kalocsai Mária
Kopcsik Lajos
Kovács Mónika
Nagy Erzsébet
Ölveczki Gyula
Pogány Zsolt
Szabó Tibor
Szaniszló Csaba
Tóth Erika
Vasas Mónika
Váradi Erika
Viszlai Tibor

8.c

Antal László
Bán Julianna
Benke József
Bordás Tibor
Csomor József
Fain Attila
Farkas Mónika
Fekete Anna
Grespik Attila
Hosszú Margit
Hrabovszki András
Iván Imre
Jenei Zsolt
Kazai Zsolt
Kormos István
Leskó Béla
Mák Erika
Pataki Miklós
Pokó József
Rigó László
Schmidt Andrea
Sztahon József
Tokár Attila
Varga Csaba
Vígh Dóra
Vitányi Borbála

1979

8.a	8.b	8.c
Balogh Zsuzsanna	Bakos László	Ádám Ottó
Batta Magdolna	Bódi Mónika	Bábás Gabriella
Bán András	Darmos Zsolt	Balogh József
Bendicskó György	Dobos Béla	Bojti Judit
Bóta István	Fábián Attila	Csordás Mária
Csikai László	Fábián Zoltán	Danó Erika
Danada Judit	Fehér Tünde	Denk Ernő
Farkas Zsolt	Fejel Tünde	Dobóczi Ferenc
Faul Andrea	Ferencz Judit	Erdősi Ferenc
Fábián Zsolt	Fórizs Erzsébet	Gyenes István
Horváth Albert	Fótos Erika	Gyenes Magdolna
Horváth Erzsébet	Galyas Ágnes	Kovács Andrea
Imre Katalin	Gercsák József	Kun Mária
Kónya Boldizsár	Hámori Zoltán	Máté Gabriella
Morong Éva	Horváth Tibor	Mester Csaba
Nagy Péter	Kalina Attila	Móré Dániel
Németh Árpád	Kállai Ágota	Nagypál László
Orosz Ferenc	Kézdi László	Oláh Péter
Papp Erzsébet	Király Gyula	Orosz Viktória
Szabadi Péter	Kótai Elemér	Pente Ervin
Tóth Béla	Kurucz Ágnes	Petz Gyöngyi
Varga Marianna	Makalicza Ágnes	Pilissy Katalin
Vasvári Ildikó	Nagy Róbert	Pogány Andrea
Várkonyi Lóránt	Németh Hilda	Ráczi Attila
Zempléni Erika	Perecsi Melinda	Ruscsák Imre
Zippenfénig Zoltán	Sándor Tamás	Scserbin János
	Simon István	Somogyi Gyöngyi
	Szepesi Gábor	Szántai Mariann
	Székely Erika	Sztupák Dóra
	Szőllősi Éva	Szukonyik Eleonóra
	Tőzsér Sándor	

1980

8.a	8.b	8.c
Ádám Sándor	Baracsi Marianna	Balázs Gábor
Árva Tünde	Barger Gábor	Czégény Katalin
Bessenyei Valéria	Bolgár Mónika	Csányi Gábor
Danó Valéria	Bóta Ibolya	Dinóczki József
Demeter Zsuzsanna	Bozsik Anna	Gál Éva
Diczházi Szilvia	Czipfel Géza	Hámori Péter
Drótos Sándor	Czipfel Marianna	

Farkasfalvi Gyula
Farkas Ildikó
Géczi József
Haszon Marianna
Hornyánszki Katalin
Jakab Attila
Juszti Mónika
Kiss Zsolt
Lukács Balázs
Molnár Mariann
Nagy Adrien
Nagy László Attila
Pilár Veronika
Pisák Zsuzsanna
Rácz János
Renyó József
Schäffer János
Szabó Csaba
Szabó Ilona
Szécsi Ágnes
Tatár Ildikó
Tóth Emese
Zichar Gyöngyi

Dobronyi Márta
Emődi Katalin
Gazdag Mária
Hajdú Zsolt
Hollósi Gábor
Kalocsai Zsolt
Karászi Györgyi
Kerekes István
Kohut Attila
Kovács Andrea Eszter
Kovács Eszter Katalin
Lenkes Borbála
Marozsák Péter
Mészáros Melinda
Nagy Ágnes
Nagy László
Nagy Rózsa
Sánta Ilona Gabriella
Soltész Sándor
Szolyák Tamás
Tóth Éva
Tőzsér Ferenc

Zöld Attila
Kiss Gyula Zsolt
Klippel Magdolna
Kovács Anita
Kovács Ferenc
Kovács Róbert
Kuberkó Csaba
Leskó István
Menyhárt Ildikó
Mester Attila
Perge József
Poór István
Rácz Edit
Sándor Éva
Sitku Erzsébet
Szabó György
Szabó Ottó Csaba
Szajkó Sándor
Tanyi István
Tanyi Katalin
Tomori Viktória
Tóth János
Vécsei Béla
Vécsei Zoltán
Verebélyi Tibor

1981

8.a

Babik Beáta
Benedek István
Bódis Adrienn
Czeglédi Orsolya
Csabai Zsolt
Danó Margit
Deák Kálmán
Fekete Tamás
Gál Éva
Gál Valéria
Grenkus Mária
Jaidzisz Konstantin
Jenei Ágnes
Magyar Gabriella
Nagy Éva
Nagy Mária
Pataki Erika

8.b

Batykó Erika
Bérczes Katalin
Bodnár Mariann
Czipfel Sándor
Denk Mónika
Huszti Erika
Kertész Erzsébet
Lakatos Magdolna
Lévai Attila
Nagy Anita
Nagy Eleonóra
Pletenyik János
Szopkó Zoltán
Tatár Gabriella
Ungvárszki Mariann
Váradi Erika

8.c

Bordás András
Bordás Borbála
Erkli János
Farkas Teréz
Feltein Attila
Gadnai János
Jakab Judit
Kiss Ilona
Lévai Lajos
Magosi Attila
Molnár Péter
Nagy Sándor
Nyári László
Papp Ferenc
Pazár Andrea
Petró Ildikó
Rimóczi Éva
Sima György

8.abc

Bakos Mária
Gálos György
Király Tímea
Kováts Gábor
Mészáros József
Nagy József
Nagypál Ferenc
Oláh István
Papp Andrea
Pete Andrea
Pokó Ágnes
Raisz Iván
Szegedi Enikő
Sztahon Erzsébet
Tóth Krisztina
Tresza Márta
Veres Anikó

Pilissy Andrea
Polyecskó Erika
Soltész Attila
Szatmári Péter
Szuromi Péter
Takács Zsolt
Újfalusi Gabriella
Sin Rita
Soltész Sándor
Szebenyik Mihály

1982

8.a	8.b	8.c	8.abc
Becskeházi Attila	Balogh Tibor	Bacsó István	Fábián Lajos
Encs Marianna	Baracsi János	Baksy Katalin	Hanzel Bertalan
Farkas Zsolt	Bóta Enikő	Bessenyei István	Kalydy Dóra
Fülöp Zita	Csete Ágnes	Bétéri Szabolcs	Kamanóczki István
Gál Katalin	Csomor Éva	Bódi László	Konkoly Norbert
Gólya Ágnes	Erkli Ilona	Buzás Pál	Kovács István
Kégl Katalin	Gecse Katalin	Dobolán Erzsébet	Kővér László
Klippel Péter	Horváth Lajos	Éles Erzsébet	Matyasi Gábor
Majoros Judit	Jaczkó Tibor	Haszon Gyula	Moldován Péter
Márki Judit	Kovács Sándor	Haszon Zsolt	Molnár Dóra
Oláh Erika	Kurucz Ildikó	Ignácz György	Molnár Zita
Orosz Gabriella	Ládi Tamás	Juhász Edit	Néző Éva
Pejkó Gabriella	Novák Zoltán	Kiss Elek	Princz László
Pilár Katalin	Szabó Gábor	Kocsis Katalin	Sitku György
Rimóczi Ildikó	Szeredy Viktória	Koren Pál	Soós Márta
Sepsik Tünde	Szunyogi Judit	Maksa Zoltán	Székely Mónika
Szabó Béla	Tresza Mária	Pénzes Katalin	Takács Gábor
Szécsi Andrea	Urbán Marianna	Rácz Attila	Tóth Gabriella
Tinschmidt Zsuzsa	Zelenák Beáta	Sasvári Róbert	Varga József Zoltán
Tóth Katalin		Szőllősi Mária	Varga Judit
Ungvárszki Zoltán		Tanyi Anikó	Váradi Csaba
Varga János		Tóth Anikó	Váradi László
Venczel Zsolt			Vécsei Judit
Vincze László			
Vincze Zsolt			

1983

8.a	8.b	8.c
Agócs Tímea	Balogh Erika	Bacsó Éva
Danada János	Benke István	Boldizsár Sándor
Dobóczi Attila	Bolgár István	Gálos Gellért
Doró Judit	Bódis Éva	Hajas István
Emődi Gyula	Buha Sándor	Horváth Sándor
		Kazai Nóra

Farkas Miklós
Fülöp József
Gombás Szilárd
Ignácz Mária
Jónyer Csaba
Kalász Erika
Karóczkai Csaba
Kiss Zsolt
Koós Judit
Kórik János
Kristóf Zsuzsanna
Lévai Csaba
Lovas Károly
Nagy Judit
Papp Attila
Szász Anita
Szolga Beáta
Tarr Tibor
Tóth Enikő
Tóth Éva
Tóth Nóra
Vasvári Gyula

Czeglédi Lajos
Dely Lajos
Drahos Anita
Fábián Tímea
Farkas Krisztina
Gál Enikő
Gyöngyösi Mária
Juhász András
Kalocsai Péter
Kovács Csaba
Maczkó László
Makalicza Mária
Oláh Zsuzsanna
Papp László
Szabó Sándor
Szaniszló Tamás
Szobonya Krisztina
Tógyer Zsolt
Tóth Angéla

Kerekes Annamária
Kerekes Zita
Kiss Zoltán
Kovács Miklós
Kótai Ferenc
Lakatos Katalin
Nyilas Katalin
Oleszka Zsolt Árpád
Pásztor Gyula
Pecséri József
Pletenyik Tünde
Pulveri Antal
Sass Zsolt
Simon Marianna
Szabó Csaba
Tóth Csilla
Varga Tibor
Zelena Andrea

1984

8.a

Almási István
Almási Zsuzsa
Danó Julianna
Deák Katalin
Haraga Andrea
Haraga Viktória
Jakab Attila
Kégl Imre
Kohut Erika
Kopasz Richárd
Kóródi Anikó
Lukács Péter
Mezei László
Particska Beáta
Popovics László
Pulveri László
Raisz Ildikó
Schmidt Andrea
Simon Zsolt

8.b

Budai Ildikó
Fehér Attila
Fekete József
Fülöp Márta
Hegedűs Zsuzsa
Hideg Tamás
Kerekes Zsuzsanna
Kismarton Zsolt
Koós Zsuzsanna
Ködmön Zsolt
Magosi Marianna
Müller Szilvia
Nagy Szilveszter
Németh Zsolt
Poór Andrea
Rakaczki Róbert
Sepsik István
Szathmáry-Király Krisztina
Szolga Gábor

8.c

Bene Andrea
Berzy Péter
Bíró Éva
Cseh Melinda
Emri Attila
Fancsik Judit
Fekete Tímea
Géczi Mária
Kiss Zsolt
Kocsis Róbert
Liszkay Zoltán
Miklós Viktor
Nagy Andrea
Nagy István
Németh Angéla
Répási Gyula
Zelena Györgyi

Szabadka Marianna
Szántai Ildikó
Tóth Orsolya
Veres Mónika
Tamássy Csilla
Török Norbert

1985

8.a

Baksy Zsuzsanna
Balázs Attila
Bogdándy Péter
Budai József
Erdősi Zoltán
Fehér Edina
Jónyer Angéla
Karóczkai Tímea
Kecskés József
Kézdi Zoltán
Kiss István
Kovács Levente
Mezei Ferenc
Mostyenán Katalin
Polónyi Krisztina
Polyák Zoltán
Szabari Endre
Szabó Lajos
Szabó Zoltán
Szaszkó Ferenc
Szatmári Géza
Szőllősi László
Szunyogi Krisztina
Szuromi Krisztina
Tóth Erika
Vida Attila

8.b

Ádám György
Erős Róbert
Görgey János
Jozefkó Ilona
Karika Annamária
Kerekes András
Kiss Éva
Lukács Frigyes
Nagy Tibor
Ozsváth Orsolya
Somodi-Hornyák Szilárd
Szegedi Andrea
Szmik Andrea
Tátrai Edina
Török Erzsébet

8.c

Batelka Péter
Béki Hajnalka
Ceglédi Éva
Dely Edit
Gerőcs Andrea
Gillányi Norbert
Hosszú Attila
Mezei Tamás
Perecz Péter
Pintér Zoltán
Sasvári Katalin
Székely Szidónia
Tanyi Zsolt
Tarr Róbert
Turcsányi László
Ujházi Norbert
Vajda Zoltán
Zippenfénig Judit

1986

8.a

Balogh Róbert
Budai Tímea
Demeter Erika
Fábián Csaba
Gyenes Mónika
Hortobágyi László
Klippel Erzsébet

8.b

Balázs Natália
Baranyai Ildikó
Benke Zoltán
Bernáth Ágnes
Bernáth Beáta
Demeter Attila
Gáspár Beáta

Koppányi Csilla
Koppányi Gábor
Koren Roland
Kórik Szilvia
Krajczár Imre Róbert
László Béla
Márki László
Mezey Ildikó
Morvai Ilona
Nagy Géza
Nagy Zoltán
Pilár Éva
Pisák Mária
Polgári László
Polyák Enikő
Sepsik Andrea
Szabó Mária
Takács Ibolya
Váradi Róbert
Wolf Krisztina
Hegyi Ferenc
Kazai Emőke
Kopasz Gábor
Kristó Andrea
Lovas Gabriella
Lukács Péter
Magyar Tamás
Maksa Róbert
Megyesi Mária
Mitercsák Ágnes
Pál Lajos
Polgári Péter
Rácz Róbert
Reményi Zoltán
Szebenyik Gizella
Tátrai Zita
Ujházi Klaudia
Zelena Zsuzsa
Váradi Szilvia

1987

8.a

Balogh Tibor
Cseh Ferenc
Csipcsi Mónika
Durbák Csaba
Farkas Mónika
Földesi Katalin
Illner Mónika
Jozefkó Ferenc
Koltai Péter
Kovács Lajos
Kőszegi Annamária
Lendvai Tibor
Mezei Ágnes
Mezey Katalin
Morvai Mária
Nagy István
Papp Zoltán
Pásztor Zoltán
Pintér Gábor
Scserbin Rita

8.b

Ádám Emese
Agócs Attila
Bordás József
Fekete Rita
Gadnai Csaba
Hegedűs János
Ignácz Irén
Kalász Miklós
Kovács Helga
Kristóf Tamás
Láda Norbert
Lévai Zita
Lőrincz Mónika
Nyilas József
Polyecskó László
Pruma Erika
Tóth Éva
Tóth László
Vass Tünde
Vécsei Andrea
Veres Norbert

Steckl Szilárd
Szaszkó Rozina
Szatmári Tünde
Szobonya Kinga
Tresztián Vanda
Ungvárszki Tímea

1988

8.a

Baranyai Katalin
Demeter Csaba
Encs Andrea
Fajger Viktória
Hegyi István
Herczeg Róbert
Herold István
Horányi Katalin
Illner Erzsébet
Jáger László
Klippel Zsuzsanna
Laukota Ilona
Lázók Beatrix
Lovas Erika
Mészáros Annamária
Németh Judit
Neuschel Mónika
Oláh Melinda
Pruma Jolán
Ráki Erika
Schmelczer Zalán
Simon Norbert
Sutka Edit
Szabó Lajos
Szatmarecz Bernadette
Szendrei Károly
Takács Katalin
Tóth Katalin
Vilimi Katalin Orsolya
Zsuga Péter

8.b

Berkes Zoltán
Boros Katalin
Budai Helga
Búzás Erika
Csák Gyula
Dobronyi Róbert
Endre Gábor
Fábián Csaba
Földessy Edit
Grenkus Csilla
Husi József
Jaidzisz Lambrosz Alekszandrosz
Jakab Ákos
Jenei Zsuzsanna Eszter
Kiss Gabriella
Kertész Mátyás
Kovács Andrea
Molnár Gertrúd
Molnár János
Novák Csaba
Nováki Tamás
Rakaczki Mónika
Sáreczki János
Szécsényi Orsolya
Székely Erzsébet
Tatár Hajnalka
Verebélyi János
Volf Mónika

1989

8.a	8.b	8.c
Balázs Katalin	Agárdy Anita	Berzy Gyula
Doró Mónika	Albók Erika	Berzy János
Drahos Roland	Bódi Norbert	Béres Henrietta
Gyöngyösi Zsolt	Demeter Krisztina	Boros Zsolt
Herman Bernadett	Dobóczi Marianna	Csóll Krisztina
Ibi Anita	Duzsik Ildikó	Emri Angéla Rita
Konrád Mariann	Fábián Norbert	Erkli Katalin
Kovács Zoltán	Fedor Ágnes	Erkli Péter
Kozák Tünde	Gál-Kótai Melinda	Ferkel Attila
Lengyel Péter	Gubik László	Görgey Erzsébet
Ludvig Rita	Kovács Eszter	Iski Róbert
Miklós Dóra	Krányák János	Jene Károly
Obrusánszki Éva	Krányák Judit	Kiss Katalin
Pétervári Tamás	Lakatos Melinda	Morvai Emőke
Polónyi Zsolt	Molnár Enikő	Nógrádi Erzsébet
Rézműves József	Ráki Andrea	Pintér Erika
Stefán Péter	Smidt Zoltán	Szabados Mónika
Sztrinkai Judit	Soltész Theodóra	Tarr Júlia
Szuromi Mónika	Szabó-Papp László	Tóth Krisztina
Tóth Tamás	Szmik Mónika	Toronyai István
	Tóth Csilla	Vécsei Géza
	Tóth Tibor	
	Tóth Zsolt	
	Varga Mária	

1990

8.a	8.b	8.c
Bajza Krisztián	Bakos Tamás	Abari László
Bató Márk Attila	Dányi Gábor	Balogh Éva
Bolló Róbert	Gulyás László	Balogh Róbert
Csáti Henriett	Hlavács Anikó	Bárdos Éva Boglárka
Csurák Zsuzsanna	Kiss Andrea	Biri István
Ferkel Lajos	Kocsis Zoltán	Bíró Pál
Ganyu Márk	Kótai Norbert	Csanya János
Grundics Olavi Aurél	Kövér Krisztián	Dobos Mária
Gyenes Katalin	Kramcsák István	Fodor Klára
Herman László	Magyar Zoltán	Fodor Zsolt
Juhász Barbara	Maurer Márk	Gazsó Zsuzsanna
Kincses István	Megyesi Krisztina	Grenkus László
Koós Eszter	Mészáros Csaba	Halász Anita
Korniss Anikó Ivett	Mitercsák Beáta	Ignácz Erika

Kovács Veronika
Kövér Krisztina
László Péter
Lázók Krisztina
Nováki Henrietta
Pintér Norbert
Rácz Gábor
Sebők Ilona
Szabó Gábor Tamás
Szatmári Zita
Székely Noémi
Székely Szilvia
Tóth Mária
Tresztián Viktor
Vajda Enikő
Váradi Noémi
Végh Zita Angéla

Neuschel Krisztina
Peremiczki Norbert
Pruma Szilvia
Ráczi Csaba
Rézműves Zsolt
Soltész Enikő
Szathmáry-Király Barbara
Szopkó István
Takács Ferenc
Váradi László
Zöldi Szilvia Éva

Jenei Sándor Gábor
Kapitány Mária
Kiss Brigitta
Lengyel Krisztián Gyula
Lengyel Szabolcs
Lőw Gábor
Madai Krisztina
Majoros Pál Szabolcs
Molnár Éva
Nagy Zsolt
Rózsa Ákos
Sunda János
Szunyogh Zsuzsanna
Taskó Tibor
Tóth Gyula
Tóth Mária

1991

8.a

Alaxai Rita
Albók Ibolya
Bazsó Gergely
Bencs Zsolt
Csík Melinda
Erkli István
Égető Gábor
Farkas Róbert
Forgács Ferenc
Fórizs Anett
Helcz Viktória
Holló János
Horváth Gábor
Iski Boglárka
Jaczkó Géza
Jánosi Gábor
Juhász Melinda
Kántor Róbert
Kégl Anita
Kiss András
Lini Ágnes
Lükő Tímea
Magyar Szilvia
Marosán Renáta

8.b

Bede Péter
Borda Krisztián
Csanya Gyula
Danó György
Erkli Ágnes
Farkas István
Fekete Judit
Horváth Orsolya
Kaló Zsuzsanna
Kovács Ferenc
Kőszegi László
Kristó László
Majoros Karola
Molnár Tamás
Nagy Krisztina
Nagy Orsolya
Pecséri Róbert
Pollágh Éva
Radnai Róbert
Rási Gabriella
Ryndzák Miklós
Sutka Gábor
Stark Krisztina
Szabó Attila

Nagy Sándor
Pátrovics Zoltán
Pejkó Judit
Rácz Sándor
Ráki Sándor
Takács Márton
Tóth Anikó
Újházi Mária
Válint Kornélia
Vida Péter
Szabó Szabolcs
Szemes Gábor
Szilágyi Beatrix
Takács István
Tógyer Judit
Varga Lajos
Válint György
Velki Gergely

1992

8.a

Balázs Melinda
Balla Zoltán
Bartha Zsuzsanna
Coop Bernadett
Csák Botond
Dombi Valéria
Durbák Emese
Fekete Adrienn
Hideg Orsolya
Jónyer Gergely
Kiss Barbara
Kiss Csaba
Kormány Béla
Körtvési Zsolt
Krasztev Jordanov Dobrimir
Ligeti Diána
Lukács György
Mezőkeresztesi Beatrix
Ormos Tamás
Orosz József
Perjési Dóra
Tiszavölgyi Mariann
Tyuskai Botond
Vilimi László
Virányi Tibor

8.b

Bakos Andrea
Balogh József
Benedek Károly
Bolacsek László
Gyükér Ágnes
Hriczu István
Kecskés Zsolt
Kiss József
Ködmön Éva
Köntös Sándor
Mészáros László
Paszternák Tamás
Sáfrány Szabolcs
Soltész Norbert
Sutka Szilvia
Szatmári Attila
Tógyer Mónika
Zilinger László
Weczera Csaba

8.c

Bencs Beáta
Budai Bernadett
Czikó Béla
Csabai János
Dusza Endre
Duzsik László
Faragó Norbert
Fodor György
Horváth Anita
Huszár Gabriella
Izsó Beatrix
Kántor Ágnes
Kincses Krisztina
Kostyánszki Éva
Nagy Andrea
Szarvas Mónika
Teszenyi Tamás
Tóth Zsolt
Üveges Róbert
Vandróczky Gábor
Zabari István

1993

8.a	8.b	8.c
Balajti Adrienn	Árvai Béla	Balogh Adrienn
Balázs István	Badalik Zsolt	Béres András
Bartha Gabriella	Balla Emőke	Benedek Andrea
Bató Petra	Begov Zoltán	Déri Bogdán
Boldizsár Adrienn	Demeter László	Fejes Péter
Fórizs Nóra	Fekete Loránd	Hideg Gábor
Jakab Janka	Gergely András	Husi Viktória
Konrád Zoltán	Kádár Péter	Kolozsvári Róbert
Koós Béla	Kovács Erika	Landenberger Béla
Korbély László	László Tamás	Molnár Gyula
Kovács Orsolya	Nagy Gábor	Molnár Imre
Lénárt Judit	Orosz Géza	Nagy Róbert
Ludvig Katalin	Pestovics Gábor	Orosz Tamás
Magna János	Pollágh Erika	Sáreczki Szabolcs
Majoros Noémi	Rák Marcell	Simkó Orsolya
Pelles Orsolya	Rézműves János	Spitzmüller Péter
Ruman István	Sepsik Norbert	Szabados Attila
Schmelczer Iván	Szatmári Gergő	Szabó Roland
Szedlacsek Ottó	Szántó János	Szénási Zoltán
Szénégető Zsuzsa	Takács László	Toronyai Miklós
Szokolovszky Eszter	Varga Beáta	Tóth Anita
Sztupák Gábor		Tóth Éva
Tisza Péter		Zelenák Judit
Tóth László		
Vass Zoltán		
Veres Iván		

1994

8.a	8.b	8.c
Balla Mariann	Balla Balázs	Bucz Gabriella
Banadics Blanka	Báthory Balázs	Darmos Anita
Beregszászi Petra	Bencs Zoltán	Fodor Anita
Biri László	Bolló Gergő	Fügedi Bernadett
Csáti Lívia	Bolyki Edit	Horváth Lajos
Csegény Henrietta	Drótos József	Józsa Roland
Dányi Zoltán	Feka András	Imre Zsolt
Dósa Anikó	Fövenyessy Krisztián	Knopp Richárd
Kincses Ervin	Haskó Mónika	Kovács Krisztián
Kiss Adrienn	Házas Beáta	Kovács Melinda
Kiss József	Kecskés Dóra	Kónya Diána

Klemm József
Klimon István
Koppányi Éva
Lukács Balázs
Majoros Szilvia
Nagy Gabriella
Nagy Gábor
Pethő Anita
Ruszó Rózsa
Szabó Gergely
Szabó Szilárd
Tolnay Tímea
Tóth Beáta
Vajda Balázs
Veres Gábor
Veres Kata

Klimon Krisztina
Kovács Edina
Lukács Gabriella
Nagy Szilárd
Nógrády Attila
Ruman Ildikó
Sándor Norbert
Sztermen Anikó
Tiszavölgyi Erika
Tokár Zsuzsa
Tóth Zsuzsanna
Vasas Péter
Velki Tamás
Végh Anita

Lénárt Roberta
Lőrincz Richárd
Megyesi István
Molnár Ferenc
Molnár Zoltán
Nagy Oszkár
Pintér Zita
Pisák Tamás
Ráki Gergely
Ruszó Ágnes
Szabó Viktória
Szarvas Mariann
Teszenyi István
Totok Vanda
Varga Krisztián
Ulics Kinga

1995

8.a

Andó Andrea
Antal Emese
Bányász Orsolya
Csegény Ándrás
Guczi Tamás
Horváth Attila
Kis-Molnár Csilla
Kovács Krisztián
Kovács Lajos
Kovács Tamás
Lengyeltóti Dóra
Lőrincz Zsuzsanna
Papp Eszter
Pethő Balázs
Rácz Anita
Révész Anita
Rézműves Erzsébet
Sallai Boglárka
Szabó Borbála
Szabó Erika
Szabó László
Szirmay Laura
Szurek Gergely
Tógyer Ilona
Válint Zita
Zilinger Marianna

8.b

Bor Andrea
Bukta Róbert
Dancs Gábor
Fekete Gábor
Hornyák Zsuzsa
Hrabovszki Ágnes
Kapitány Andrea
Kónya Richárd
Lovas Tibor
Magna Melinda
Molnár Edina 1
Molnár Edina 2
Molnár Renáta
Patkó Lejla
Pejkó István
Radnai Tamás
Ruszó Izabella
Smaltig György
Tardi Levente

8.c

Áll József Norbert
Bogár Andrea
Dankó Judit
Dely Norbert
Galyas Ivett
Géra László
Juhász Balázs
Kaulics Nikoletta
Kiss Erika
Kovács Balázs
Nagy Henrietta
Ruszka Viktória
Schmidt Nikoletta
Simanovics Dóra
Simon Ferenc
Székely Ferenc

1996

8.a

Balázs Enikő
Csonka Ildikó
Demeter Attila
Farkas Enikő
Fekete Anita
Fodor Gergő
Galambfi Andrea
Gergely Hajnalka
Jóna Erika
Jósvai Pál
Kovács Adrienn
Kövér Szilvia
Leskó Ildikó
Lukács Norbert
Moravcsik Nikoletta
Nagy Mónika
Pamlényi Anita
Scserbin Eszter
Szabó András
Szántai Mónika
Szedlacsek Péter
Szemán Márta
Szőke Marietta
Takács Bence

8.b

Báthory Zsuzsanna
Bózsvári Gábor
Bukovinszki Alinka
Dzsupin István
Fövenyessy Róbert
Gyenes Viktor
Hoffmann Tibor
Horváth Kata
Horváth Krisztián
Huszti Gábor
Huszti Viktória
Jankovics Noémi
Kálmán Imre
Krehlik Orsolya
Kovács Bernadett
Lázók Nikoletta
Lénárt Adrienn
Lukács Bernadett
Madai Tímea
Nagy Bertalan
Pócsi Lajos
Ruszó Zsuzsanna
Szabó Viktória
Szilágyi Szabina
Takács Marianna

1997

8.a

Albók Árpád
Baráth Tamás
Bodolószki Gábor
Csontos Henrietta
Horváth Sándor Szilárd
Hüse Attila
Krasztev Miléna
Molnár András
Oláh Zoltán
Ötvös Antal
Popovics József

8.b

Almási József
Buhla József Tamás
Csukrán Anita
Együd Anett
Éliás Tamás
Horváth Sándor
Kajuha István
Klimon Andrea
Korbély Zsolt
Kotelkó László
Kovács Dénes

8.c

Balajti Zoltán
Beregszászi Konstantin
Bóta Csaba
Dancs Szilvia
Farkas László
Fekete Dóra
Fekete Viktória
Gyulavári Zsolt László
Horváth István
Hrabovszki Tamás
Józsa Tamás

Rácz Mária
Szabó Papp Dóra

Kovács Zoltán
Lőrincz Andrea
Molnár Szilvia
Pap Anita
Patkó Balázs
Patkó Gábor
Rigó Róbert
Szabó Lívia
Szentiványi Rita
Üveges Viktor
Vígh Anett

Juhász Szabolcs
Kondás Linda
Krizsovenszki Adrienn
Nagyillés Amália
Pelles Angéla
Pintér Ákos
Rádó Zsófia
Ruszka Zoltán
Sulyok Norbert
Szűcs Mátyás
Szűcs Norbert
Veres Bence

1998

8.a

Bacsó Edina
Bakti Laura
Bartis Ildikó
Berki Sándor
Bukta Győző
Csorba János
Csurák Annamária
Gyükér Adrienn
Kerekes Csaba
Kiss Mihály
Kismarczy Éva
Lehóczky László
Magyari Valéria
Márki Gabriella
Meskó Róbert
Miklós Gábor
Mitró János
Motkó Tamás
Móré Gábor
Szilágyi Judit
Váradi Roland
Veres Veronika

8.b

Darmos Gergely
Dombi József
Földvári Szilvia
Gyenes Dávid
Gyulavári Zsófia
Halász Tímea
Jóna Béla
Joó Zsófia
Kazai Tímea
Kis Evelin
Kiss Roland
Kövér Ádám
Kriston Ágnes
Kupai József
Landenberger Tímea
Lukács Zsuzsa
Marok Tibor
Móricz Gergő
Putnoki Zsolt
Roskó Norbert
Ruszó Barbara
Sipos Lajos
Szabó Zsolt
Szert Béla
Szigeti Ádám
Szikszai Csaba

1999

8.a

Andrássy Tamás
Bor András
Délczeg Enikő
Fekete Katalin
Ibi Ferenc
Katona Zsuzsanna
Kiss Orsolya
Kovács Krisztina
Leskó Péter
Molnár Róbert
Nagy Nikolett
Nguyen cao Manh
Oláh Zsuzsanna
Putnoki Marianna
Sándor Péter
Simon Ildikó
Szabó István
Szabó Rita
Szemán Zsolt
Tóth Nikolett
Víg Henrietta

8.b

Bakti Ágnes
Báthory Ildikó
Bede Sándor
Bózsvári Szabolcs
Czél Adrienn
Hüse Anikó
Jankovics Róbert
Juhász Gergő
Kacsándi Éva
Kerekes Tamás
Kotelkó Pál
Kovács Erika
Kun Beáta
Lénárt Boglárka
Micskó Dénes
Molnár Zsuzsa
Nagy Ádám
Pruma Viktória
Soltész Orsolya
Szabó Csilla
Szántai Balázs
Szatmári Renáta
Szilágyi László
Szurek Balázs

2000

8.a

Bacsó Zoltán
Balogh Csilla
Benkő László
Csukrán Mónika
Dajka Erika
Fekete István
Fodor Mária
Fodor Réka
Hegyaljai Norbert
Jaksa ZsoltTamás
Lubiczki Edit
Pallai Ádám Márk
Pásztor Attila

8.b

Balázs Márton Sándor
Bankovics Kornélia
Barger Renáta
Báthory Annamária
Bencs Tímea
Bogár Ádám
Dzsupin Zsolt
Ferkel Zoltán
Földvári Andrea
Jaskó Anett
Koscsó Ádám
Köhler Judit
Murák András

8.c

Bakos Ádám
Baráth Annamária
Borsos Ferenc
Bukovenszki Gergely
Eckert Ádám
Fügedi Kornél
Garadnay Ágnes Rita
Gazsó Krisztián
Jakab Szilvia
Király Gábor
Kócsák Éva
Kövér Zoltán
Mocsár Renáta

Popovics Gergely
Simon Tímea
Sulyok Róbert
Tar Lívia
Tomkó Levente
Tóth Kitti
Vágó Péter
Vámosi Fanni

Nagy Dorottya
Pollágh Tamás
Schmied Olivér
Sipos Ágnes
Smíger Róbert
Solcz Sándor Róbert
Szabó Renáta
Takács Tamás
Tóth Tamás
Vajsz Eleonóra
Vizes György
Vodila Péter

Szabó Krisztián
Ujfaludi Natália
Ulics László
Vakherda Márta
Váradi Sarolta
Veres Viktória

2001

8.a

Andó István
Balla Csongor
Balogh Tibor
Breusz Judit
Csehi Csaba
Csehi Tünde
Disznósi Patrik Gergő
Győrfi Tamás
Hornyák Balázs
Jávori Mária
Juhász László
Kerekes Herta
Köhler Zoltán
Lóska Renáta
Mészáros Zoltán
Móricz József
Oravecz Bettina
Partizer István
Veres Gábor
Vécsei Andrea
Virágh Laura
Vizes Friderika

8.b

Áll Rita Diána
Bittmann Balázs
Csengeri Roland
Éder Ádám
Farkas Gábor
Ganyu Máté
Juhász Péter
Kállai Zsuzsanna
Kántor István Gábor
Kerekes Viktória
Kónya Attila
Kupai Zoltán
Kurucz Csilla
Nagy Gábor
Nagy Noémi
Szemán Krisztián
Szikszai Norbert
Tóth Barbara
Tóth Vivien
Tóth Zsuzsanna

8.c

Bihari Gergő
Csorba Zoltán
Dienes Edina
Dugasz Roland
Forrós János
Jónás Árpád
Kecskés László
Kovács Ádám
Menszátor-Héresz Tímea
Motkó Eszter
Ökrös Zsolt
Papp Renáta
Paróczay Petra
Partizer Ágnes
Sneider Zsófia
Simon Gábor
Szabó Attila
Szabó Renáta
Szőke Emese

2002

8.a	8.b	8.c
Breusz Alla Szergejevna	Bokros Zita	Csabai Renáta
Cseh Zsófia	Dojcsák Ádám	Eckert Ágnes
Csontos Gergő	Féderer Tamás	Gyerjabin Jurij
Dudás Tamás	Hamvai Henrietta	Kazai Zsuzsanna
Együd Éva	Haskó Pál	Kovács Dzsenifer
Hajdú Tamara	Józsa Gábor	Lázók János
Kovács Ákos	Király Csilla	Mendelovits Éva Anita
Kovács Olívia	Kókai László	Molnár Andrea
Kókai Sándor	Kövér Viktor	Palcsó Zsuzsa
László Gábor	Mészáros Éva	Regéczy Tamás
Lengyel Ákos	Murák Tibor	Ruszkai István
Oláh Gábor	Nagy Enikő	Ruszó Dezső
Papp Katalin	Pongó Edina	Szabó Vivien
Péters Alex	Rosza Márton	Székely Gréta
Pozsonyi Lilla	Varga Orsolya	Tóth Richárd
Raji Márton	Vodila Viktor	Vakherda Beáta
Sirgely Tamás	Zsíros Annamária	Zilinger Gabriella
Szabó Viktória		
Szekeres Dalma		
Tóth Alex		
Tóth László		
Widomski Cintia		

2003

8.a	8.b	8.c
Antal László	Buhla Ádám	Ambrus Ágnes
Bencs Mária	Dargai Gábor	Gál István
Bihari Tamás	Galán Mihály	Kamecz György
Bodnár Péter	Gór Lóránd	Kantár Enikő
Buhály Bernadett	Jakab Dániel	Káposzta Balázs
Gábor Nelli	Jaksa Roland	Kiss Éva
Kanyó Nikoletta	Kovács Gábor	Kurucz Mihály
Kókai Helga	Kovács Károly	Mocsár Márk
Köhler Eszter	Molnár Nóra	Nádas Ádám
Mészáros Éva	Nagy Gergely	Poszuk Adrienn
Molnár Szimonetta	Ormos Gábor	Prokop Ádám
Móricz Zsófia	Pataki Sándor Géza	Putnoki Ferenc
Nahaj Zoltán	Pásztor Nikolett	Salló Mónika
Paczali Borisz	Petre Bálint	Simon József
Seres Szilárd	Popovics Tímea	Sipos Gergő

Szabó Csaba
Székely Szilvia
Vitányi Lajos

Sneider György Balázs
Szilágyi Szabolcs
Zakar Katalin

Szert Szilveszter
Szitai János
Varga Krisztina
Veres László
Zelena György

2004

8.a

Balog Katalin
Barócsi Ákos
Bartha Tamás
Bökönyi Éva
Bökönyi Sándor
Dudás Dóra
Fábián Balázs
Iski Attila
Juhász Dávid
Kiss Annamária
Kiss Balázs Tibor
Kovács István
Kovács Viktória
Lapis Kitti
Lipusz Norbert
Mátyás Dániel
Minár Mónika
Tar Balázs
Tar Evelin
Tóth Lilla
Tóth Gábor

8.b

Dédesi Zoltán
Dobóczi Gábor
Durucskó Zsanett
Fiál Ádám
Horváth Róbert
Joó Viktória
Kiss Nárcisz
Kiss Zsófia Réka
Klómer Georgina
Kovács Gergely
Kun Ferenc
Meskó Dávid
Németh Zsanett
Petrus Bernadett
Pintér Alexandra
Ruszó Szabina
Sáfrány Tibor
Tóth Zsolt
Varga Gábor
Vasas Edina
Vasi Gábor
Veress Réka

2005

8.a

Antalóczi Alexandra
Ballók Amarilla
Bankovics Erzsébet
Borbély Attila
Fekete Dániel
Féderer Balázs
Fiam Csilla
Gábor Zoltán
Halászi Dániel
Hubay Dóra

8.b

Bárdos András
Bodnár Zsanett
Dédesi Tamás
Demeter Melinda
Farkas Vivien
Fehérvári Ildikó
Földessy Péter
Hegyaljai Ádám
Horváth Attila
Jakab András

Jaksa Bianka
Jávori Zsuzsa
Kaulics Péter
Király Zsófia
Kővári Viktor
Lehóczky Gergő
Molnár Alexandra
Nagy Eszter
Nagyillés Milán
Petik Nikolett
Rosza Viktor
Seres Zoltán
Szabó Béla
Szabó Lóránt
Szakáll Gábor
Újházi Nikolett
Vágó Emese

Jakab Gábor
Kovács Máriusz
Menszátor-Héresz Lilla
Miricz Ádám
Nagypál Dávid
Papp István
Rácz István
Szabó Ákos
Szegfű Szabolcs
Szitai Mária
Tamás Anett
Tóth István
Török Helga
Vékony Szabolcs

2006

8.a

Berzi István
Bökönyi Zoltán
Csorba Richárd
Csűrös Bernadett
Dargai Andrea
Dávid Eszter
Dénes Hajnalka
Fejti Dávid
Gadnai Csaba
Gál Boglárka
Iski Balázs
Jónás Tamás
Kaló Attila
Kis Zsanett
Király Krisztián
Klippel Adrienn
Lajti Zsófia
Lakatos Imre
Ládi Eszter
László Erika
László Eszter
Novek Dániel
Páll Liliána
Szabó Gábor
Tiszai Stella

8.b

Bede Ádám
Boda István
Bokros Bettina
Boros Szilveszter
Bozik Zoltán
Buczkó Bettina
Buhály Georgina
Csirmaz Olívia
Csirmaz Zsuzsanna
Csorba Erik
Darvas Máté
Disznósi Vivien
Farkas Rita
Kiss Noémi
Kotelkó Ádám
Kovács Lajos
Krizsán Attila
Kurucz Péter
Mészáros Balázs
Palcsó Balázs
Poráczki Szabina
Varga Balázs
Varga Dzsesszika
Vígh Zoltán

Tóth Tímea
Vakherda Gábor
Varga Alexandra

2007

8.a

Budai Eszter
Csajági Balázs
Demeter Péter
Farkas Nikolett
Fiál Gábor
Fülöp János
Győrfi Ádám
Inzsől Patrícia
Kiss Bianka
Kónya Boldizsár
Kovács Zsanett
Kővári Péter
Ménes Henrietta
Nagy Anett
Nemes Dávid
Pongó Eszter
Prága Emese
Prokop Alex
Seres Krisztina
Spicze Levente
Szabó Anita
Szabó Kornélia
Tarr Anita
Tóth Szabina
Varga Benjámin
Vincze László

2008

8.a	8.b	8.c
Antal Gergő	Bak Zsuzsanna Viktória	Antal János
Balla Bianka	Barna Edina	Babácsi Noémi
Bartha Ádám	Bieleczki József	Bári Alexandra
Boros Cintia	Bieleczki Valentin	Bartos Anna
Bridinszki Katalin	Borisz Attila	Bobaly Eszter
Dávid Dorottya	Drótos Dóra	Brekk Viktória
Deák Ádám	Fülöp Martin	Buczkó Dávid
Fehérvári Péter	Gergevszki Malin Zoltán	Gregus Andrea

Gyenes Mirella
Horváth Dalma
Horváth Vilmos
Keresztesi Petra
Kiss Tímea
Kövesi Vanda
Kőhalmi Boglárka
Laczkó Martin
László Péter
Lipusz Viktor
Nyüsti Nikolett
Pál Lajos
Sipos Ákos Viktor
Szabó Alexandra
Szabó Norbert
Toldi-Tóth Bence
Váradi Márk Dávid

Gonda Szabolcs
Jakab Eszter
Kaló Brigitta
Keszler Fanni
Király Zsolt
Kiss Attila
Kiss Gréta
Kovács Bence Zoltán
Kovács József
Kulcsár Bettina
Markó Dániel
Nahaj Péter
Nyári Patrik
Orosz Ádám
Pásztor Benjámin
Szloboda Szabina
Tamkó Noémi
Zakar Ádám

Gregus Brigitta
Hegyvári Anita
Hojdák Kinga
Hurták Ádám
Jakab Valentina
Kazvinszki Jácint
Laskai Gergő
Lelesz Eszter
Majoros Nikoletta
Montág Stella
Nagy Zsuzsanna
Péter Vivien
Rostás Zsuzsanna
Szabó Richárd
Szeleczki Evelin
Toldi Zsanett
Urbán Hajnalka
Vider Hajnalka
Vider László Ferenc

2009

8.a

Bozsik Orsolya
Dedics Bence
Gór Johanna
Huszár Nikolett
Izmos Judit
Katkó István Péter
Klippel Péter
Kovács Klaudia
Köhler Bence
Köntös Balázs
Labanc Barbara
Magyar Emese
Menyhárt Gergely
Murányi Dániel
Nagyillés Bálint
Németh Ádám
Sáfrány Attila
Szabados Edina
Szabó Gergő
Szabó Péter
Szendrei Tibor
Synal Genovéva
Takács Botond

8.b

Árva Dalma
Árva Milán
Balogh Anna
Bandula Zsolt
Bodnár Dávid
Czimer Bettina
Csabai Zoltán
Dénes Diána
Fazekas Nóra
Huszti Dávid
Kerekes Krisztián
Kókai Gábor
Kotó Mihály
Kovács Dorottya
Lapis Gergely
Lőrincz András
Marczis Gábor Donát
Nagy Gábor
Pados Róbert
Páll Laura
Pogány Norbert
Rézműves Erika
Sipos Anna Dominika

8.c

Bátori István
Bíró Vivien
Budai Attila
Csőke Nikoletta
Dobrai Alexandra
Hajas Nándor
Jaskó Dalma
Kerekes István
Kiss Roland
Kovács Liliána
Nagy Krisztina
Orosz Krisztina
Orosz Péter
Pásztor Alexandra
Prokk Brigitta
Sike Attila
Szathmári Loretta
Szatmáry Franciska Xénia
Szilágyi Sára

Tóth Balázs
Tóth Brigitta
Varga Gergely
Vasas Petra
Végh László
Szabó Máté
Szegedi Viktor
Szitai Erzsébet
Varga Tamás
Veres Dávid

2010

8.a

Ádám Alexandra
Bandula Judit Roxána
Bodnár Rebeka
Budai Éva
Búzás Bianka
Dénes Dorina
Drótos Nóra
Gadnai Gábor
Hegedűs Bettina
Hegedűs Leonetta
Horváth Annamária
Horváth Erik
Juhász Bence
Kálmán Zoltán
Kántor Noémi
Károlyi Fanni
Kaulics Anett
Kiss Flóra
Marsi Krisztina
Papp Laura Emese
Perge Valentina
Pósa Gábor
Rémiás Virág
Rézműves Marianna
Rostás Eszter
Skover László
Tóth Anett
Tóth Péter

8.b

Csillik Evelin
Csomor Gábor
Dobolán Evelin
Dobrai Emese Irén
Dolgos Fanni
Gál Gréta
Hubay Dániel
Jaidzisz Kristóf
Jelényi Attila
Jelényi Dániel
Kanyó Marcell
Keszler Dóra
Király Dávid
Krehlik Nándor
Kulcsár Zoltán
Lagzi-Kovács Petra
Lakatos Erzsébet
Lükő Ákos
Prógli Noémi
Rescsánszki Laura
Rézműves Brigitta Krisztina
Szakáll Sándor
Szilágyi Erzsébet
Szitai Katalin
Tamkó Karolina
Váradi Richárd
Varga Bíborka Enikő
Vitéz Levente
Wittner Eufrozina
Zilahi Boglárka

8.c

Bacsiszta Krisztián Géza
Balog Dorina
Bandula Nikolett
Boda Csilla Dalma
Budai Lili Zsuzsanna
Cselényi Réka
Dobi Klaudia Vivien
Gregus Ferenc
Hegedűs Viktória
Illner Bettina
Konyha Fanni
Masir Martin
Molnár Krisztina
Nagy Vivien
Orosz Tamara
Szabon Balázs
Szegedi Barbara
Székely Zsuzsanna
Szitai Jennifer Xénia
Takács Nikolett

A 2010/11-es tanév tanulói

1. a

Demeter Gézáné
Simon Katalin

Balogh Szebasztián
Beniczki Bianka
Bódi Zsanett
Bordás Péter
Dévényi Krisztián
Drótos Krisztina Mária
Ferenczi Anna Klára
Fónagy Stefánia
Géczy Berill
Gyöngyösi Kitti
Herczeg Márton
Horváth Evelin
Jáger Alexandra
Kántor Ádám
Kónya Amanda
Kovács Bianka
Mádel Bianka
Molnár Ákos
Molnár Noémi
Orosz Roland
Szabó Alexa
Szajkó Attila Ákos
Szájli Kitti
Szatmári Adrián
Takács István Kristóf
Tirpák Balázs
Váradi Dorina
Vincze Loretta

Pintér Bertalanné

Balogh Noémi Enikő
Czeglédi Patrik Lajos
Csépke Krisztina
Farkas Anita
Fonó Szabolcs
Földi Balázs
Glonczi Evelin
Hajdu Réka
Harzsó Péter Roland
Haszon Máté
Jóczik Boglárka
Juhász Martin Gábor
Kiss Jusztina
Kiss Vivien
Kótai Alex Márió
Lakatos Szelina Vanessza
Liszkay Levente
Mozgó Friderika Nikolett
Nagy Anna
Rézműves Szebasztián
Rostás László
Szajkó Martina
Szendrei Róbert
Tar Boglárka
Tóth Gábor
Varga Lili
Vincze Bernadett

2.a

Blitzer Csilla
Báriné Oláh Katalin

Bakos Gyula
Chvojka Ingrid
Czél Patrik
Deli Martin Pál
Demkó Ferenc
Fényes Attila József
Fónagy Zeusz Vilmos
Gergely Olívia Jázmin
Gyuró Olivér
Hajdu Péter István
Huszti Evelin Jázmin
Kiss Erik Ervin
Lakatos Dominik
Magyar Krisztina
Marti Délia Mónika
Maurer Andelina
Molnár Dzsenifer
Orosz Dániel
Pataki Barbara
Paljner László
Polyák Martina
Soltész Evelin
Szabó Panna
Szabó Vivien
Szemerszki Dániel
Szitai Rudolf
Váradi Alex Attila
Váradi Márk
Varga Boglárka
Varga Diána Zelena

Nyáriné Poór Andrea

Albók Dániel
Albók Dániel
Bán Ákos Richárd
Bátori Kopány
Csóka Anett
Csomor Márton József
Drótár Katalin Annamária
Édes Viktória
Erneszt Balázs
Géczy Viktória
Gór Lukács
Kerekes Laura
Kiss Marcell
Kökény Péter
Ládi Emese Panka
Lőrincz Viktória
Majoros Krisztina
Martinkó Eszter
Martinkó Miklós
Nyüsti Milán
Pál Lili
Pintér Brigitta
Sándor Péter
Sánta Gábor
Szabó Bálint
Szabó Karina
Szesze Bianka
Tímár Dzsenifer

3.a

Gégény Marianna

Bárdos Ádám
Bencsik Tamás
Bodnár László
Boldizsár Dorottya
Debreceni Eszter
Deli Béla Márk
Deli Julianna Rebeka
Dobrai Enikő
Domonkos Dániel
Ezenwa Jennifer Amarachukwu
Ferkel Zsuzsanna
Forgács Tünde
Herczeg Petra
Huszti Péter
Kovács Klaudia Borbála
László Márk Attila
Palkó Fanni
Paszternák Csaba
Rádai Renáta
Rézműves József
Rudolf Marcell
Szabó Bendegúz
Tóth Bernadett Anna
Válint Krisztián
Váradi Barbara

Dávidné Encs Marianna

Bandula Tamás
Broda Balázs
Egri Áron
Filepkó Ágnes Beáta
Glonczi Csenge
Kalász Ákos
Kántor Róbert
Kovács Marcell
Liszkay Boglárka
Nagy Bence
Ortó Tünde Mária
Palugyai Ákos Attila
Pósa Gréta
Ráczi Boglárka
Sunda Vivien Laura
Szitai Erik
Tamási Panna
Tardi Luca Kata
Tóth Emese
Újfalusi Fanni
Vég Tibor
Vigh Viktória
Zámbó Judit

4.a

Sipos Emilné

Adorján Adrienn
Bagoly Boglárka
Bakos Viktória
Banka Dominik
Bátori Nándor
Broda Boglárka
Csóka Alex
Csóll Martin Jonatán
Demeter Laura
Falcsik Dániel
Farkas Edina
Fáklya Dominika Vanda
Gór Enikő
Hagymási Patrik
Hankó Rafael
Holló Milán
Jáger Richárd Zoltán
Kiss László
Kónya Szimóna
Lukács Attila
Oláh Máté
Pallós Szabolcs
Székely Nikoletta
Vig Csaba Kristóf
Vincze Zalán Aurél
Virág István

4.b

Bodnár Béláné

Albók Bence
Balázs Tamás
Béres Alexandra
Czimer Dorina
Czövek Lilána
Danika Gábor
Erkli János
Fehér Ádám
Hágen Ferenc Kristóf
Ihnáth Brigitta
Izmos Bence
Kapin Attila
Kis Réka
Mozgó Fanni Rita
Murányi Evelin
Nagy Martin Dániel
Olcsvári Döniz
Ölveczki Zsófia Ágnes
Pócs Dorottya
Rigerszki Áron
Rigerszki Tamás
Sivák Bianka
Szakács Eszter
Szamosi Tímea Viktória
Tamás Patrícia
Tamási Luca
Tóth Petra

5.a

Stefán Györgyné

Bán Réka Gabriella
Bárdos Orsolya Melitta
Bodnár Martin
Csabai Máté
Csikász Tamás
Csopa Gábor Zsolt
Dimény Daniella
Farkas Alexandra
Farkas Gréta
Hamzók Gergő
Haszon Balázs
Horváth Erik
Katona Vivien
Kléri Tamás
Kocsi Szabina
Köntös Laura
Lámer Dániel
Magyari Zoltán Endre
Nagy Gábor
Nagy Péter
Osvald Ákos
Pataki Vivien
Pintér Ádám
Polonkai Ádám
Rézműves Elemér Roland
Szabó Áron
Tóth Alex
Tóth Bende
Ungvári Arnold
Veres Balázs

Müllerné Mészáros Judit

Albók Zoltán
Antal Dorottya
Barna Máté Immánuel
Bottlik Dorina
Czagány Ádám
Czóner Fruzsina Eszter
Dávid Bence Milán
Dombi Fruzsina
Fábián László
Jónás Rebeka
Kovács Csaba
Kökény Petra
Mérten Luca
Nagy Máté
Orosz Rajmond
Péter János
Plajner Dorina
Pucsok Kitti
Rézműves Barbara Rozália
Sápi Laura Emese
Sipos Angelika Marianna
Szajkó Evelin
Szaniszló Bence Ernő
Szathmári Huba Pál
Székely Mercédesz Anna
Szemerszki Viktória
Szitai Zoltán
Takács Szandra
Váradi Ramóna
Váradi Zsüliett
Varga Dominik

6.a

Somosiné Csík Zsuzsanna

Bandula Balázs István
Csipkés Alexandra Tamara
Debreceni Bence
Gyurica Ferenc Rómeó
Hamar Dorina
Hegedűs Ákos
Hegedűs Szabolcs
Juhász Viktor Márk
Kapott Szonja
Lakatos Gabriella
Ménes Patrik Alex
Németh Eszter
Oláh Tifani
Polyák Márk
Rescsánszki Lilla
Ruszó Anasztázia
Ruszó Marianna
Szabó Máté
Szamosi Eszter Krisztina
Szanyi Dávid
Szegedi Emese
Székelyföldi Klaudia
Szynal Jonatán
Venczel Ádám

6.b

Lekner Szilvia

Agócs István
Ambrus Nikoletta
Aug Ferenc
Balogh Vivien Gréta
Barta Tamás
Boda Levente
Dobolán Patrik
Domonkos Evelin
Filepkó Dominik
Fodor Máté
Gyenes Máté
Kántor Noémi
Kovács József Bence
Nagy Máté
Pintér Norbert
PiténYi Tibor
Pósa Gergely Tibor
Rézműves Evelin Aranka
Sándor Tamás
Sári Szabolcs
Skaliczki Kitti Ivett
Szajkó Szilárd
Szarka Szabina
Szesze Gábor
Tóth Tamara Deborah

6.c

Tóthné Balogi Erzsébet

Balogh Kevin Ferenc
Balogh Tímea Nelli
Borbély Dorina
Ferkel Attila
Kiszel Fanni
Koós Dominik
Köntös Attila
Lőkös Levente
Majoros Mátyás
Molnár Melinda
Nagy Ádám
Nagy Melinda
Prógli Fanni
Prógli László
Sándor Fanni
Solymosi Boglárka
Szarka Lili
Tóth Márk
Váradi Márk László
Zsiros Sándor

7.a

Jávori István

Balogh Erik Zsolt
Batta Milán
Csánki Dzsenifer Kitti
Dobos Kinga Magdolna
Éliás Krisztián Zoltán
Fáklya Kinga Dorottya
Horváth Dávid
Kerekes Dániel
Kovács Cintia
Magyar Dóra
Pallós Gergő
Perge Adél
Péterhegyi Rita
Rőfi Anna
Szabó Tamás
Szilágyi Máté
Szitai Noémi
Vámosi Lóránt
Varga István

Feketéné Sándor Ildikó

Aug Eszter
Bandula Cintia
Csillik Amanda Anikó
Ferenczi Adél
Hajde Máté
Hamzók Eleonóra
Hegyi Dorottya Anita
Horváth Dávid
Imre Martina
Jantek Péter
Kalász Eszter
Klimó Judit Roberta
Lendvay Levente
Lukács Noémi
Makkai Ádám
Majoros Márk
Pál Zsolt
Pásztor Roberta
Repiczki Gábor
Rézműves Borbála
Rézműves József Zsolt
Rontó Benjámin
Sándor Zsuzsanna
Skover Péter
Szilágyi Angéla
Vasas Gréta
Vincze Zsombor Virgil
Zilahi Bence

7. c

Gregus Ferenc

Babácsi Attila Péter
Bartha Anikó
Berecz Melissza
Csipkés Alex Tibor
Csőke Alexandra
Fónagy Afrodité Zsuzsanna
Gál Alexandra
Goda Roberta
Hurták Ágnes
Kemény Krisztián
Kovács Kornél
Molnár Petra
Pásztor Pál
Steckl Csaba
Szabó Andrea Klaudia
Szabó Dorina
Szabó Ildikó
Szittai Erzsébet
Víg Anasztázia Robina

8.a

Ivády Miklós

Andók Friderika
Aug Éva
Balázs Fanni
Bátori Ádám
Beniczki Réka
Bíró Alexa
Fáklya Roland Máté
Hamzók Amarilla
Jóczik Vivien
Kerekes Lehel
Kiss Dávid
Kónya Laura Dominika
Kovács Bettina
Krotos Levente
Prógli Attila
Skaliczki Rajmund
Szentesi Kristóf
Varga Ákos
Varga Martin

Berentés Andrásné

Áll Róbert
Balogh Gábor
Buczkó Vivien
Csengeri Zsanett
Darvas Dóra
Éliás Alex
Hegedűs Dalma
Hudák Celesztin Márk
Inzsöl Alexandra Kitti
Kapitány Kitti
Kiss Olivér
Lovas Noémi
Magyari Irma
Mártai Blanka Orsolya
Pásztor Balázs
Rézműves Enikő
Szajkó Sándor
Szamosi Ádám
Toldi–Tóth Fanni
Varga Olivér
Váradi Renáta
Vitányi Kitti

8. c

Gáspár Zoltánné

Bandula Győző
Harkály Petra
Himer Dániel
Hojdák Dávid
Hornyák Gábor
Horváth Viktória
Kazvinszki Márk
Kenéz Dániel
Kiss Aliz
Milankov Teodóra
Papp Orsolya Dalma
Szabó Gergő
Szaniszló Arnold
Szeleczky Eszter
Tamás Bianka
Torma Gréta Ildikó
Torma Roland Tóth Alexandra
Zengl Richárd

Tartalomjegyzék

Előszó - - -

Két kiállítás emlékképei - Jávori István - 50
Diákönkormányzatunk és a szülői munkaközösség - Berentés Andrásné - - - - - 52
Színházba járunk - Feketéné Sándor Ildikó - 54
Versenyeink - 55
Alsós idegennyelvi verseny iskolánkban - Tóthné Balogi Erzsébet - - - - - - - - - - - - - - - - 55
Alsó tagozatos körzeti matematikaverseny - Pintér Bertalanné - - - - - - - - - - - - - - - - - - 56
Rendezvényeink - 57
„Ünnep készül, boldog ünnep..." - Dávidné Encs Marianna - 57
A farsang - Jávori István - 58
Ballagás - 59
Ballagás – 2010
A 2010-2011-es tanévben végzett diákok névsora - 61
Pedagógusaink írták - 62
A fejlődés határtalan - Kissné Jabelkó Gabriella - 62
Barátunk az interaktív tábla - Jávori István - 64
Természettudományos tehetséggondozás - Ivády Miklós - 65
Curie és Hevesy György kémiaverseny-sorozat - Jenei Sándorné - - - - - - - - - - - - - - 67
A versmondó lány (209) - Jávori István - 68
Két dolgos diák. - Jávori István - 69
Volt egyszer egy... - Jenei Sándorné - 70
Iskolaavatóra - Jávori István (részlet) - 71
Második honfoglalás. - Gégény Mariann - 72
Találkozó egykori munkatársakkal, kollégákkal - Stefán Györgyné - - - - - - - - - - - - - 73
Alapítványi bál 2010 - Jávori István - 74
40 év nosztalgia - Ivády Miklós - 75
Svéd Luca - nap - Pellesné Dombóvári Erika - 78
A 14. Tollas Tibor szavalóversenyen jártunk Nagybarcán - Jávori István - - - - - - - - - 80
A MAGYAR KULTÚRA NAPJA – 2011 – Jávori István - 81
A 40 éves jubileumi túra - Schmied ottó - 82
APÁK és Alapítvány - 84
Kedves Egykori Tanítványunk! - 84
Iskolánk dolgozói a 2010-2011-es tanévben - 86
Pedagógusok munkáját segítő dolgozók - 88
A 40 év alatt végzett tanulóink - 89
A 2010/11-es tanév tanulói - 117

Szerkesztő: Jávori István

Borító: Fekete Réka

Tördelő-szerkesztő: Kissné Jabelkó Gabriella

Felelős kiadó: Pellesné Dombovári Erika igazgatóhelyettes

Készült: a LITOPLAN Kft. nyomdájában
Kazincbarcika, Egressy Béni út. 1.

A kiadvány elkészítéséhez nyújtott segítségért köszönetet mondunk az Árpád Fejedelem Téri Általános Iskola Gyermekeiért Alapítványnak, Stefán Györgynének, Feketéné Sándor Ildikónak, Nyáriné Poór Andreának, Kapott Andreának, Farkasné Kérészi Tündének, Hágenné Varga Ágnesnek, az Árpád Tagiskola szülői munkaközösségének és Jenei Sándornénak, Jenei Ágnesnek, Jenei Eszternek, Jenei Sándornak, Pelles Angélának, Söderberg-Pelles Orsolyának, Pulveri Antalnénak, Pulveri Antalnak, Pulveri Lászlónak Utriné dr Bartha ZsuzSannának, továbbá a LITOPLAN Kft. vezetőjének, Tóth Zoltánnak.